2(1)

புதுக்கு காட்டிரா
(ஞர்)

அபிமன்னன் சுந்தரி
நாடகம்.

O-,892M1,A
N09
117479

[illegible]

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் ஓர் பிரிவாகிய

பதிமூன்றாம்போ ரென்னும்

அபிமன்னன் சண்டை

நாடகம்

இஃது

[illegible]

இயற்றியதை

[illegible]

எஸ். முருகேசபட்டர் அவர்களால்

[illegible]

[illegible]

கு. பொன்னுசாமிபிள்ளை வேண்டுகோளின்படி

சூளை முனிசாமி முதலியாரால்

சென்னை - பட்டணம்.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

ரிஜிஸ்டர்.] 1900 [அணா-6]

241
4-1909

117526

O,502M,1
N09

REGISTRAR OF BOOKS
9 NOV 1909
MADRAS.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஐந்தாம் வேதமாகிய

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் ஓர் பிரிவாகிய

பதிமூன்றும்போர் என்னும்

அபிமன்னன் சண்டை

நாடகம்.

விநாயகர்துதி கலித்துறை

வள்ளித்தொடிதோள்கொண்டு வேடோர்க்குமுத்தி வரமளித்து
துள்ளித்திரியும் பெரிச்சாளிவாகனன் தும்பிக்கையோன்
அள்ளிப்பொரியுடன் அவலுடன்சர்க்கரை அருகுதும்பை
வெள்ளிக்கிழமையில் செல்வவிநாயகர் வேடிக்கைகயே.

விருத்தம்.

சீர்புகழ்பதின்மூன்றாம்நாள் செயித்தவல் கொன்றமாலை
நேர்பெரஅபிமன்னன்மேல் நின்றுமேயுத்தஞ்செய்த
கார்வண்ணன்மருகன் தன்னை கருதியேகதைக்குமுன்பாய்
காரணமுகவன் விக்கின விநாயகர்காப்புதானே.

விருத்தம்.

திரைகடல்சூழ்உலகைமுழு தாகசெங்கோல்
திசைநான்கும்பதியாழ்வும் பெருமிவனென்று
அரவக்கொடியோன் துரிய ராஜன் தானும்
அவைக்கொண்டுபத்தகளத்திருக் கைதனிலேபதில்
காமவைத்தபெலம்பெத்து கரிதிபதி
கர்ணனுடன்சகுனிசல் லியனார்கூட
பெருமையுடன்அன்பத்தார் இராஜர்சூழ
புறப்பட்டான்துரியனுமே வெளிப்பட்டானே.

பாடியவர் விருத்தம்.

காரானைசந்தகர் தன்னில்வாழும்
கனத்ததேர்வேளாளர் குலத்தில்வந்த,
கோரகடதித்தெழுந்த முருகேசன்தான்
நேர்மையுடன்பாடியதோர் நாடகத்தில்,
தோரதாவிப்புலவர் தெரிந்தபேர்கள்
தடங்கினதால்பிழையிருந்தால் பொருத்துக்கொண்டு,
சிரகயடியவர்கள அவர்கள்பாதம்
தெரிசிக்கச்சித்தமதாய் யிருக்கின்றேனே.

சிவன் துதி

திருமூர்த்திசேயம்கொண்ட சிவன்பாதம்போற்றியானு
குருகுலவம்மிசத்தில் குரிப்புடன்செனித்தமன்னன்
சரித்திரம்தன்னையானும் தமிழ்நாலாடகத்தை
கருத்தினில்அன்புகொண்டேன் கர்த்தனைவாக்குத்தாரு

சரஸ்வதி துதி.

சங்கையில்லாமல்காக்கும் சரஸ்வதிதாயேபோற்றி
இங்கனின்தலத்துதித்த திறமுள்ள அபிமன்னன்சண்டை
பொங்கமாய்பாடவேண்டி போற்றினேன் அன்பன்றானே
மங்களமாகவந்து மதிவிளங்கருளுவாயே.

விநாயகர்கவி.

திருவளர்தழைக்கநன்றாய் திங்கள்மும்மாரிபெய்ய
அருமறையோம்வேழ்வி அனுதினம்வளரும்தர்மர்
பெருகியஅஸ்தினாபுரி பிரபலமிக்துவாழும்
கரிமுகமுடையவிக்னேசர் கணபதிவருகின்றாரே.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் அஸ்தினாபுரத்தில் விளங்கியிருகின்ற விக்கினேஸ்பரர் வல்லபைசமேதராய் சபைக்கி வருகின்ற விதங்காண்க.

விநாயகர் வருகிற தரு

பச்சையானைக்கரிசன் மன்னவர் சமர்த்தரான
ஆனைமுகவன்வந்தார் அஸ்தினாபுரம்
வேழமுகனும்வந்தார் (பா)

ஆனைமுகவன் வந்தார் . ஐங்கரமுடையோன்
தீனரக்ஷகருன தேவிவல்லபையுடன் சரு
சீனிப்பிலாக்கனி தேனமுதுடன்வா
விநாயகக்கர்த்தீபன் தீனதயாபரன் (மா)

வேதாந்திவயர்குதுங்க துவண்டமுப்புரிநூலும்
வித்தையானஇவர்கள் வேண்டுவரக்கொடுக்க சரு
வேதமுமங்கமும் மாதவர்பாடிட
பூதலமானிடர் யாவரும்போற்றிட (மா)

மல்லிகைமுல்லைமலர் பார்பினிலணிந்தவர்
அல்லல்விநாயகத்தும் ஆயன்மருகனவர் சரு
அந்தரியம்பிகை மைந்தன்கணதிபன்
முக்திப்பிறந்தவர் சிந்தையிருந்திடும் (மா)

அஸ்தினாபுரந்தனில் அமர்ந்தவிநாயகரும்
பொன்தகம்கையில்கொண்டு பொருந்திமனதுகந்து சரு
பூமியில்மானிடர் நிம்மகளிக்கிட
சேமமும்செல்வமும் செரியுடமீய்ந்திட (மா)

வ ச ன ம்.

இந்தப்பிரகாரமாக விக்னேஸ்வரன் சபைக்கிவந்த மாத்திரத்தில் இப்பால் துரியோதனமகாராஜன் வாசல்காக்கநின்ற கட்டியக்காரன் சபைக்கு வருகிற விதங்காண்க.

கட்டியன் சோல் கவி.

உலகுதனில்கொடிபெற்ற கெம்பீரதீரன்
உயர்ந்தமுடியணிந்தகல்வ வீரனை
பிரியமுடன்துரியனவர் ஆசாரவாசல்
பெருமையுடன் அன்பாககாத்தும்தீரன்
அலைகடல்போல்தம்பிக்கி கெண்டயுதகொண்
டாண்காரரானுமே கைகலெல்லை
கலம்பெருகும் கட்டியக்காரனுந்தான்
நாடியகோர்சபைக்கிபிதோவருகின்றேனே.

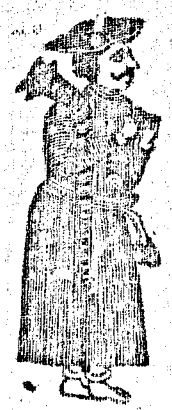

கட்டியன் சோல் தரு

கட்டியக்காரனும்வந்தானே அதிகாரக்கெட்டி
கட்டியக்காரனும் வந்தானே (கட்)
கட்டியக்காரனும் வந்தான் திட்டமாய்துரியன்வாசல்
அஷ்டதிசையோர்மெச்சவே அதிகாரமுடையகெட்டி (கட்)
பட்டநாமங்கள்யிட்டு பாந்தபாகையுங்கட்டி
திட்டமாய்ஸ்தானம்காக்க நிரன்துரியோதனன்வாசல் (கட்)
பொற்சரிகைப்பாகைமின்ன பொஜறுஜன்தான்களிக்க
மாட்புயன்துரியன்வாசல் மகிழும்கெட்டியகாரன் (கட்)
கட்டாரியிடையில்மின்ன கண்டசரமாலையாட
தத்திநடைநடந்து சம்பிரமாய்கட்டியக்காரன்வந்தான் (கட்)

வ ச ன ம்.

கேளுங்கோள் சபையோர்களே அஸ்தினாபுரிக்கி தாயாதியாகிய திருதராட்சதன் குமாரனாகிய துரியோதனமகாராஜனும் கர்ணன் சகுனிசல்லியன் அனைவோர்களும் பாடிகூடாரம் வருகிற விதங்காண்க.

துரியோதனன் சோல் கவி.

சந்திரக்குலத்துதித்த தனபதிதிருதராட்டிரன்
மைந்தராம்துரியனின்னம் மன்னர்கள்கொலுவாய்சூழ
வித்தையாம்பதின்மூன்றும்நாள் வீரதாம்அமர்கள்செய்ய
பந்தமாய்பாடிதன்னில் பண்புடன்வருகின்றாரே.

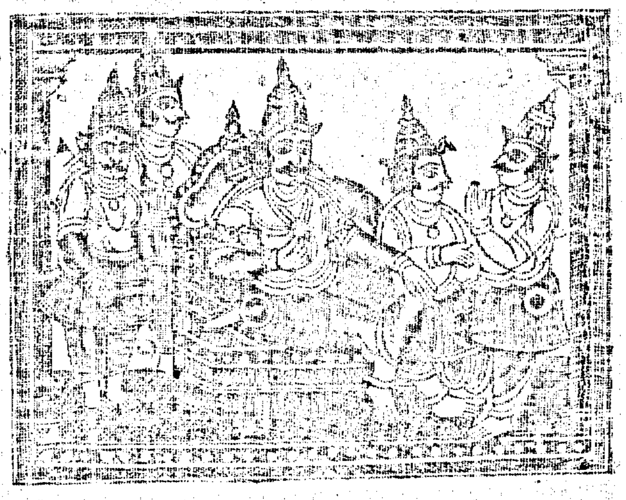

துரியோதனன் சொல் தரு.

மன்னனான் குருமன்னனான — மன்னன் துரியபூபன்
மன்னன் கொலுவதாகினான் — வெகுபூஷணசெறிய
மன்னன் — கொலுவதாகினான் (மன்)
கர்ணன் துச்சாதனன் — சகுனிமருடர்நெருங்க சருள்
அலகலவென்றுமே — பணிபூணப்பொருந்திட
சிறணபேரிகை — அணிசகுமிஞ்சிட (மன்)
இந்தவுலகமெங்கும் — ஆணைமுடி தரித்தோன்
ஏனரும் கொண்டாடத் — தொழுமே
இந்தவுலகில்மன்னர் — அடியில்வந்து தாழுமே
பின்னும்சகுனிசல்லியன் — பேரும்விகர்ணன்கூட சருள்
பூரிகைபேரிகை — பீரியடமுரசும்
பாஅம்சிர்த்திட — விறற்கள்ஆடவும் (மன்
பதினொருடம்சான்தனில் — பஞ்சபாண்டவரை
பாரினில்மடித்திடவே — வெகு
வீரியம்கூறியபடைத்தடமாம் — தொடுக்கவே
ஆனைப்பரிசேனைகள் — அதிரதர் ஒருவர் சருள்

ஆனைகடல்போலவே — அணிபெரும்சேனைகள்
மணிமுடிதாழுவே — வந்திடும்வீரர்கள் (மன்)
குருவான துரோணர்தன்னால் — கூரியதருமர்தன்னை
நாடிப்பிடிப்பேனென்றுமே — வெகுவீரியம்பேசியே
கூடிப்பிடிப்பே — னென்றுமே
தெரியும்பெரியோரும் — கூடியருகில்வர சருள்
அந்தரதுந்துமி — திமிதிமியென்ன
இந்திரதேவரும் — சந்திரகுலமென்ன (மன்)

துரியோதனன் சொல்-கவி.

சிங்களர்வங்களர், கொங்கணர்மாளுவர்
சாளுவர் சீனக்கர்கள்
அங்கவர்சிங்களரும், தங்கள்தன்சேனையோ
டணிவகுத்திடும்முரணமையால்
துங்கமதக்கிரியானை, மதுகவொருபுரமதாய்
தரவொருபாரிசமதாய்
வெங்குமுது கிரைத்திடப், புரவிகளாகவே
யெடுத்துவகுத்திடும்வீரர்களே.

துரியோதனன்சொல் வசனம்.

கேளுங்கள் தம்பிமார்களே அன்று கர்ணமகாராஜனை மாமனாகிய ஜகுனிமாமனே நமது சேனையனியங்களில்சிங்களர் வங்கணர் கொங்கணர் தெலுங்கர் மளுக்கர், மாளுவர், சாளுவர், கரனட்டர், யிப்படிசொல்லப்பட்டதேசாதிபதிகளையும் மூன்றுவகை யானைக்கூட்டங்களையும் யெட்டுவேகம்படைத்தருளிய குதிரை தீரர்களையும் பின்னான்குபடைகளை ஒன்றாய்கூட்டி சக்கரவியூகமாக அணிவகுத்து தயார்செய்யுங்கள் தம்பிமார்களே.

துரியோதனன் சொல் தரு.

ஏகசக்ராதிபதியேனே — உலகில்
எவராகிலுமெமக்கு — நிகராகுமோதானே
பகைபெற்ற ஐவரெனக் — கிடோ-அவர்கள்
பலரும்முரித்தோட — அடிப்பேனின்றோடோ

அங்குதேசாதிபதி — வாரும்-அந்த
இலவரையின்றாதீ — பிடித்திடக்கூறும்
இருளிநல்வியபூபா — கேளுங்காமதி
தன்முதலோனாதும் — வாருஞ்சேபாரும்
துரோணரும்வருகவே — கேளும்சகிமன்ர
கூசாமெசய்தவனை நீர் — பிடித்திடக்கூறும்
கலிங்கர்கர்நாட்டகர்கள் — கேரளஞ்சேதநாட்டர்
காந்தர்வர்சிங்களர் — மகத்ஜனர்கள
வங்களர்கொங்கணர் — சாளியர்செதுவர்
மாளுவர்மீனவர் — சாளுவசேகேளீர்
படைவீரராணுரா — வாரீர்-தள
பார்த்திபரேயெரு — வார்த்தைகளைக்கேளீர்
சக்கரவியூகமாக — நில்லும் அணி
தவராமல்குறையாமல் — யெதிரியைவெல்லும்

துரியோதனன் சொல் கவி.

பிரிதிகாமிபனேநான்முன் படித்தசொல்முறைப்படிக்கி
தர்மனைவெல்லவேண்டும் தனித்தனிவெத்திபெறவேவேண்டும்
குருவருள் துரோணாச்சாரி யென்சொல்லின்முன்சதுதிக்கப்போ
வரிசைவில்வாள்கையேந்தி மனையோரைவரச்செய்வாயே.

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

கேளும் பிரிதிகாமிகனே நமது வில்குருவாகிய துரோணாச்சாரியை வரச்செய்வித்தால் அவர் தருமராஜனைப் பிடித்து ரதகம்பத்தில் கட்டிவருகிறேனென்று கேற்று சேனாதிபட்டம் பெற்றுக்கொண்டு பாசறையில் இருக்கின்றார் அவரை அதிசீக்கிரம் அழைத்துவாரும் பிரிதிகாமிகனே.

துரோணாச்சாரியர் வருகிற-விருத்தம்.

தனுர்வேதசாஸ்திரமும் முறைப்படிக்கி
சகலசாதுரிய சாமார்த்தியராய்
தன்முதலோனாதும் அதிகாரமாகிய
சேனாதிபட்டமும் தரித்தவர்வெகுதூரராம்

மனுக்கியானசில்லைகள்ட்டவும் யிருதிசையில்
மகாகுண்டலங்களாடவும்
மணிமகுடமிதசம் வாயிளில்படித்துமே
மன்னவர்கள்புடைசூழவும்
தினகரனொளிமுடிப் பளபளனவொளியவும்
இரும்வாய்சிக்கமதுபோல்
தேருமீதலங்கிரத ஆரபாரத்துடன்
ஜெயபேரிமுரசமதிர
இனிவசனதுரியமகாராஜன் சபைக்கிப்போ
இதோவந்தேன் வந்தேனனவே
யெவ்வுலகிலும்மகிழ மன்னவர்களும்புகழ
இவையவெதிரில் வருகின்றாரே.

பொது வசனம்.

அதோவெதப்படியென்றால் யித்தப்பிரகாரமாக துரியோதன மகாராஜனுடைய சேனைகளுக்கு அதிபதியாகிய சேனாதிபதிபட்டமும் சூட்டினவிர்க்குருவாகிய துரோணாச்சாரியர் கொலுவுக்கு வருகிற விதங்காண்க.

துரோணர் சொல் தரு.

வேதமுனிவன்குலத் — துரோணாசாரியீசண்டன்
வீரப்பிரதாபன்வந்தான் — தேரின்மேலேரி
வீரப்பிரதாபன் — வந்தான்
சாதுர்யமந்திரமாம் — வரிசினிலேயேபடித்து
தனக்கிணைதகரம்வான் — பினிவாகவேபிடித்து சருள்
சங்கமாமுரசு — பெங்குமேவிடவும்
துன்கையானமி — வந்துசூழ்ந்திட நாகநூரீரன் (வேதமு)

அம்புபாந்திடவும் — உம்பர்கடுங்கிடவும்
பம்பமென்றுமேவிட — டம்பமீரிதொனிக்க சருள்
சாஸ்த்திரமறைகளினை — குலத்திரவீரன்
பார்த்திபரவைவர் — கோர்த்துசூழ்ந்திட (வேதமு)

அரசரடிவணங்க ஆதிமெல்லாமொளிக்க
திசைதரன்போலேவெளி மணிமுடியும்துலங்க (அருள்)
திங்கள்போலிரு காதில்குண்டலம்
பொங்கமாகவே பொலிவுவீசிட (வேதமுனி)

துரியோதனன் சொல் கவி.

வேதவேதாந்தமதை போதனைபோகரே
விமலரே பாதசரணம்

துரோணாச்சாரியர் சொல் கவி.

பூதலமுள்ளளவும் அருமகாராஜனே
பொங்கமுடன் வாழ்ந்திருப்பீர்.

துரியோதனன் சொல் கவி.

குருவேதசாஸ்திரம் தப்பாதவிதிமுறை
சாம்ராஜ்யமேசரணம்

துரோணாச்சாரியர் சொல் கவி.

குலபுத்ரர்களோடேயார் சேரபரிபாலராய்
குவலயம் தன்னில்வாழ்வீர்

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி குலக்குருவாகிய துரோணாச்சாரியே, அருகாமையில் வீற்றிருமையா சுவாமி துரோணாச்சாரியே,

துரியோதனன் சொல் கவி.

அருமைமிசேர்மாமாவெகுதன் அண்ணனேசொல்லக்கேளீர்
பெருமையாயின்றுநாளும் பிசகாமற்களத்திலின்று
மருவியேகிருஷ்ணன்தன்னை மாய்த்திடசெய்தபின்பு
தருகவேயெனக்குகீர்த்தி தந்திடவேணுமண்ணா.

துரியோதனன் சொல் தரு.

அண்ணனேகர்ண மகாராஜனேவாரும்
அருமையென்மொழி கேளும்குருவினை
வண்ணமாயபந்தசர் வெண்ணமதுகேட்டிட (அருள்)

கோரமென்னையம் தாபமதுதே
போகமுமக்குநீர் தாரும்தாரும்விடை (அண்ணா)
தன்னைக்கேட்டதனாலே கொல்லுவோம் பின்னால்
காரேறுவரையின் வெல்லுவோம்
பண்ணினசபதம் பாரக்ரமமுடியுமே
சொன்னதுபோலவிவை கூத்தனார்க்கதுபுகள் (அருள்)
சோலம்செய்திட மாதுயர்ந்திட
ஆலனும்கண்டு மேதுவலேசாடி (அண்ணா)
சகுனிசல்லியபூபா வாரும்இவரை
சாதிக்கபொருவார்த்தை கூறும்
பகடைகளாடியே பஞ்சவரைகெலித்தீர்
பார்த்திபனைஜெயிக்க பக்குவம்கூறுவீர் (அருள்)
பதிகள்வாங்கிட பலமுபார்த்து
பாரினில்முடி நிலைமைபார்த்து (அண்ணா)

சகுனி சொல் தரு.

பகைகளைமுடித்திட காலபார்த்து
பதினொருநாமகாள்படை நன்றுபார்த்து
பாண்டுகுமாரியே கூறுகள்ஜெயபேரி
படைமன்னர்வீரர்கள் முழங்கிடவேகூடி (அருள்)
பத்திரமேவீரர்கள் ஒத்துமேவருவாரா
வெத்தியதாகவே யுத்தமேசெய்வீர் (பகைகளை)
துரோணரிசேத்துசேனை வார்த்தைகளயினா
துணிந்துசெய்வதிலே கீர்த்திகள்
துலங்கும்படைகளெல்லாம் அலங்காரமாகிட
வாய்த்திடவேபுரளி முழங்குமுத்தகம்விழ (அருள்)
கண்டுன்னையாவும் கொண்டுமேகிழு
அண்டருமவாணவர் கண்டுமேபுகழ (துரோணா)
தாரமுடித்தனை வெல்லுவீர் யுத்தம்
சபதம்நிறைவேற்றமன் கொல்லுவீர்
சஞ்சலமில்லாமல் சரணமதயேட்டியே
பஞ்சசீலனையே யமபுரம்கூட்டியே (அருள்)

சாஸ்த்திரவேதப் புராணிகரோகுரு
நூற்றிசைசெய்கோல் தவமணியணிப்பிர் (ஊர்மு)

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

வாருமையா சுவாமி துரோணாச்சாரியரே நேற்றுபனிரெண்டாம்நாள் சாய்ங்காலம் யுத்தம்தீர்ந்தபோது பாசரைக்குப்போகும் வேளையில் பதிமூன்றாம்நாள் யுத்தத்தில் தருமபுத்திரனைப்பிடித்து ரதக்கொடிகம்பத்தில் கட்டிவருகிறேனென்று நீர் சொல்லிய சபதப்படிக்குயின்று நீர் யெனக்குமுடித்துதெய்யம்தாவேண்டுமையாசுவாமி துரோணாச்சாரியரே.

துரோணாச்சாரியர்சொல் கவி.

அரவமேதுவசம்பூண்டஅர்ச்சுனபுரத்திலேக்கே
தர்மனைக்கொல்லவென்றுசாதிக்கும்வார்த்தைகேளீர்
பர்க்குணன்வீமன்காவலர் பக்கத்திலிருக்கின்றார்கள்
சொற்படிபிரியவைத்தால் பொடிபொடியாக்குவேனே

துரோணர் சொல் வசனம்.

கேளும் துரியோதன மகாராஜனே, அந்த தருமபுத்திர மகாராஜனைஜெயிப்பதற்கு தடையேதென்றால் வீமசேனன் அர்ச்சுனன் நகுலன் சகாதேவன் யிவர்கள் நால்வர்களும் தருமபுத்திரனை விட்டு நீங்காமல் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் ஆகையால் வீமனையும் அர்ச்சுனனையும் பிரித்து ஒருபுறம்கொண்டுபோய் சேர்த்தால் நான் சொன்னசபதப்படிக்கி கொண்டுவருகிறேன் மகாராஜனே.

கர்ணன் சொல் கவி.

சகலசாம்பிராஜ்யமுள்ள யென்தம்பியேசொல்லக்கேளாய்
வகையுதாய்விஜயன்வீமன் வனைத்துவோர்புறத்திலேகி
புகைபடவதைத்துவெத்தி பூட்டுவேன்யென்போல்கீர்த்தி
தகையுடன்யெனையனுப்பும் யென்சமர்தனிபாருந்தம்பி

கர்ணன் சொல் வசனம்.

கேளும் தம்பி துரியோதன மகாராஜனே யிப்போது யெனக்கு உத்திரவுதந்தால் பொருதிமை போர்தனில் அர்ச்சுனன் வீமனை

யிவாளிரண்டுபேரையும் யொருபுறமாக திவார்த்திரம்கொண்டு அவர்களைக்கொன்று வெற்றிபெற்றுவருகிறேன் யெனக்கு உத்திரவு கொடுத்தனுப்பவையும் தம்பி துரியோதன மகாராஜனே

சகுனி சொல் கவி.

மருகனேவார்த்தைநீகேளும் மாளாதவிவர்களாலே
பொருதிருசஞ்சயசேனை யுத்தம்களிங்கசேனை
இருபடைபலைரக்கூட்டி யேவியேவிட்டோமானால்
அரைநொடிதனிலேவெல்வர் ராசனேயனுப்பிடாயே.

சகுனி சொல் வசனம்.

கேளும் யெனது அருமையுள்ளமருமகனே யிந்தகர்ணனாலேயுமாகாது மற்றவொருவராலுமுடியாது நம்முடைய சஞ்சயத்தார்கள் களிங்காதிகள் யிவர்களை அனுப்பிவைத்தால் அவர்கள் யிருவரையும் கொன்று வெற்றிபெறுவார்கள் மகாராஜனே.

துரியோதனன் சொல் கவி.

பிரிதிகாபிகனே கேளாய் பூபதிதுரியராஜன்
வாவழைத்திட்டோமென்று வார்த்தைகள் சொல்லிப்போ
பெருமைசேர்சஞ்சயசேனை பூபதிகளிங்கசேனை
அரைநொடிதனிலேயிங்கே அழைத்துநீவருவாயே.

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

கேளும்வெகு யோசனையுள்ள பிரிதிகாபிகனே நாம் அழைத்தோமென்று சஞ்சயத்திலவர் களிங்கசேனாதிபதிகளை சடுதியாக அழைத்துவாரும் பிரிதிகாபியனே.

சஞ்சியர் சொல் கவி

மகிபதியழைத்தாரென்று வார்த்தைகள்காதில்கேட்டு
புகைபடகொதித்தெழுந்து போர்க்களம் [illegible]
துகைபரிசிங்கம்போலே கொதுகலம்போலேகூட்டி
அகைபடக்களிங்கர்சஞ்சயர் தாக்கருமவருகின்றாரே.

சஞ்சியர் சொல் தரு.

அந்தரபெரும்புலிபோல் அடங்காசஞ்சயர்கத்தர்
கூட்டமுடன்கலிங்கர் குழுநீல
மன்னன்துரியபூபன் வாலவழுத்தவிதமெல்லாம்
வன்னிசடைபோல வீசியசஞ்சயத்தார்
மண்டலீகர்வாரார் பார்காண
படையுமுரசுமெக்காளம் முழங்க
பிருபடையும்கூடினரே பிரணகளத்தில்
விரச்சவிட்டுகொடி பிடிகாரே (அந்தர)

சஞ்சியர் சொல் கவி.

ஜெக்கமுழுவதும்காக்கும் ஜெயமபெருமாசேர்பாதபி
பகைவர்வாழ்படிகளத்தில் பார்த்திபாஸ்திரங்கள்
துகைபடைவழுத்ததேது சருக்கினிதுரைப்பிராணை
புகைபடையவர்கள்தன்னை பொடிபடச்செய்குவாரே.

சஞ்சியர் சொல் வசனம்.

சருணம்சருணமையாசுவாமி யேகசீதவேந்திர பதியாகிய யெகசக்கேஸ்வரனே அடியேன் யெங்களைவாலழுத்தவிதம் யின்னதென்று தெரியும்படியாக சொல்லவேணுமையாசுவாமி துரியோதனமகாராஜனே.

துரியோதனன் சொல் கவி.

சஞ்சயசேனைபோரேதனைபதிகளித்தவீரா
பஞ்சையாம்லவர்தன்னில் பார்குரோல்வீமன்தன்னை
வஞ்சனைசெய்துயிங்கள் வனமைகள் [illegible]
கஞ்சபஞ்சாக்கினிட்டு நமக்குமுன்வருகுவீரே.

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

கேளுங்கள் தளபதியாகிய சஞ்சிய கலிங்க தேசாதிபதிகே உங்களிருவரையும் யெதுக்காக அழைத்தேனென்றால் யென்பகைப்பாளியாகிய வீமசேனன் அருச்சுனன் யிவ்விரண்டுபேரையும் தருமபுத்திரன் அருகாமையில் புகாதுகுறவிடாமலும் ஒருவருடனே

ஒருவர்கூட ஒட்டாமலும் வேறுபிரித்து கொன்றுபோட்டு வெனக்கருபதில் சொல்லுங்கள் சேனவீரர்களே.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் துரியோதனமகாராஜன் சங்கனதார்படைத்தி ஆணையிருக்க யிருக்கும்போது அந்தசமயத்தில் பாண்டவர்கள் ஐவர்களும் சொதுவாக குருக்ஷேத்திரம் வருகிறதைக் காண்க.

தருமர் சொல் கவி.

ஒருக்காலும் பொய்யுரையா தர்மபூபன்
உகைபத்தில்வழுத்தபல பூசைசெய்து
அரிகிருஷ்ணகேசவருடன் துங்கட்தாய்மன்
அம்பத்தார்தேசமன்னர் புடைசூழ
[illegible]சேனைகளும் அடிவிற்தாழ
[illegible]பலபடைகள் கையிலேந்தி
இரண்டுகுமுழங்க வதனைகண்ட
ஜெயமகாராஜர்களும் சொதுவாய்த்தாரே.

தருமர் சொல் தரு.

ஜெயராஜபூபதிவந்தார் திருவருமெய்தர்மர்
அய்யராஜர்களும் வந்தார்
வெயில்போலவே யொளிப்பிரகாசன் தருள்
சகமாப்தம்பியர்களும் புயவலிவீரர்களும்போற்றிபணிய
பூபதியாசர்கள் தீவிரமாகவே
காவலன் துஷ்டட தாயமனுக்கடங்க (செயரா)
அண்டபுவனங்களும்வாழ்த்த ஜெயபேரிகைசத்தம்
சண்டசந்திராதிகளும் போற்ற
கொண்டல்போலவேசேனை தொண்டேபணிப்ஜெய்ய தருள்
மண்டலமண்டலம் யெண்டிசையெங்கும்
தெண்டனிடும்போர் ஜெயம்பெற (செயரா)
முரசுபெரிக்காளமுழங்க ரணகெம்புபூரிகள்
தாரைமிரணங்கள் வழங்க

திருச்சின்னம்தாரைகளும் நற்கேசரிமேளதாளம்
பெருகுமல்லரிடவுல் பின்னுமேளமுழக்க வரு
வேதபிராமணர் ஆசியர்கூற
நீதிமனுனர்கள் நிபுணர்கள்வந்தார் (செயரா)
த்வாரகைநகர்வாழ்கிருஷ்ணர் திருமாலையுமேத
நாயகருள்பெற்று போக
தேவேந்திரனைப்போலே சிறப்போபெருஞ்செல்வர்கள்
மூவாதிதேவரென்று முனிவர்வெச்சரிசெய்ய கருள்
நாகக்கொடியோன் வாழ்புகழ்பரித்து
பாகமேயானவும் பத்தியாய்வர்கள் (செயரா)

தருமர் சொல் கவி.

பெருமையென் தம்பிமாரே வுத்தமசாலிகளீர்
இதயக்குடியில்வாழும் எம்பிரானுதிமூர்த்தி
வருகவும்காணேனின்னம் மகிமையையறிகிலேன்யான்
தெரியவேவேண்டிப்போ சீக்கிரமழைத்துவாரீர்.

தர்மராஜன் சொல் வசனம்.

கேளும் பெருமையுள்ள தம்பிமார்களே நமதாயிருதயத்தில் குடியாயிருந்து வாழ்கின்ற பெம்மானாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் இன்னம் யிரணகளத்திற்கு வராமல் யிருப்பதற்குகாரணம் யாதோ அதையால் நாம் அவரைநின்றுபூசித்தால் வருவார் ஆனதால் அவரை தியானம்செய்வோம் யென்தம்பிமார்களே.

தருமர் சொல் தோத்திரத் தரு

என்பாளிகொண்டுரையா ஸ்ரீரங்கநாதரே
என்பாளிகொண்டுரையா
ஆம்புல்பூத்தசைய பருவதமடிவிலே
அவதரித்துவிரன் டாருமடுவிலே (என்ப)
கோசிகன்சொற் சரித்ததர்க்கோ
ஆரக்கியும்பு தெரித்ததர்க்கோ

கானவில்லை முறித்ததர்க்கோ
பரசுராமரும் பரித்ததர்க்கோ (என்பள்)
மர்கிலாமீதிலே சனபோசனுடன்
வழிநடந்த யிளைப்போ
ஊசில்லா தருகன் ஓடத்திலேவைக்கை
கரைகடந்த யிளைப்போ
மீசமாருதிசுத்ர கூடச்சிகரக்கன்
மிளைகடந்த யிளைப்போ
காகினிமேமாரீசன் ஓடியேகதிர்
தொடர்ந்த யிளைப்போ (என்பள்)
ஓடிகளைத்ததோ தேவியைதேடியிளைத்ததோ
மரக்களேழும் துளைத்ததோ
கடலைக்கட்டி வளைத்ததோ
இலங்கை யெனனும் காவலா
மரக்கரைபிடித்த வருத்தமோ
இராவணனுதிகளை அடித்தவருத்தமோ (என்பள்)

தருமர் சொல் கவி.

முத்தாரமுதல்விள்ளமணிகள்போற்றி
முடியகடவாதின்னரேர் அதிலேயேழு
சற்றுமுதவாதபனியாம்பருகை
தான்போடக்கலிப்பணவன் சமுத்திரம்போல்
கூத்தனென்னும்இராமசந்திரன் கதைதனைக்கேட்டு
குருத்துடனேயவளைவோரும் புகழ்ந்திருக்க
முத்தமுதாசன்செய்த பிழையையெல்லாம்
பொருத்துமேயெத்தனெ திர்வந்திடாயோ.

பொருவ வசனம்

இவ்விதமாக தர்மராஜன் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியை பலவாறாய் துதிசெய்கிறபோது அப்போ ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திசொலுவாக பாண்டவர்களை காணும்படி யிரணக்களம் நாடிவருகிற விதங்கள் ள்ள.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் கவி.

மாதவர் துதிக்கத்தேவர் வர்ணிக்கமெச்சரிக்க
சீதாமலர்களாட செக்கிரொளிரும்வீச
பூதலத்தவர்போற்ற புண்டரீகனுதிகிருஷ்ணன்
நீதிமன்னவர்முன்பாக நிபுணரும்வருகின்றாரே.

பொது வசனம்.

அகோகேட்படியென்றால் அய்வராஜாக்களையும் பதிமூன்றாநாள்யுத்தத்தில் காப்பாற்றும்பொருட்டு பெம்பிரானாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் கொலுவாக வருகிறவிதங்காண்க.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

பாலசூரியனென்னப் போலும்நீலமேனியர்
மாலவதாரவந்தாரே கோபாலகிருஷ்ணர்
லீலைபோகவந்தாரே அருள்
பம்பைகொட்டிடவும் ரம்பையர்செய்திட
தம்புருவீணை தாளமுழங்கிட (பாலசூரி)
செக்காரத்திலர்தகாமம் இரேன்மணிமுடிகள்மின்ன
சத்துளபமாலையாடவே கோபாலகிருஷ்ணர்

கரியவன்னன்வந்தமேனிநார் அருள்
கார்த்திடஜனமை கருத்தினில்வைத்து
செத்தாரிய செய்த சபதத்தைநினைத்து (பாலசூரிய)
திருமாதுறையுமார்பில் சேர்ந்தகவசம்தன்ன
பரிமளமாலையாடவே ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்
மகிழ்வுடன்வந்தமேவினார் அருள்
மண்டலமின்டலம் கண்டுமொடிந்திட
கண்டுமேறுவர்கள் கொண்டாடும்செய்திட (பாலசூரி)
பதிமூன்றாம்நாள்தனிலே பஞ்சவரைகாக்கவென்று
சிதரன்பாலகிருஷ்ணர்வந்தாரே அரிவாசுதேவர்
செவிதனில்குண்டலமாடவே அருள்
செங்கரமீதினில் சங்குகள்மின்னவே
இங்கிர்தமாயொளி பெங்குமேதன்னவே (பாலசூ)

பாண்டவர் சொல் கவி.

அரிகிருஷ்ணவாசுதேவா அமலநாயகனேபோற்றி
திரியன்மேல்யுத்தம்செய்து ஜெயிப்பதாரின்றைரென்று
உரையுமென்பெங்கள்கோவே உம்பர்கள்வாழ்வேபோற்றி
புரிகரிவரதராயர்புத்திகளுரைசெய்வாயே.

பாண்டவர் சொல் வசனம்.

அரிகரி அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகா சங்குசக்ர அவதாரகா ஜானமேனோகரா யெங்கள்கர்த்தனே யின்றுபதிமூன்றாம் நாள் யாரைவெல்வது யாரைகொல்வது அதைநன்றாக யெங்களுக்கு தெரியும்படியாய் சொல்லவேணுமையா சுவாமி கர்த்தனே

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் கவி.

சத்தியவசனமுள்ள தர்மரேசொல்லக்கேளீர்
உத்தமன்துரோணர்சாதி உம்மையும்பிடிப்பேனென்று
வெத்தியாய்விருதுபேசி உம்மைவெல்லவேவருவாரிப்போ
பத்தியாய்தம்பியாரை யுன்பக்கத்திலிருத்துமன்னா.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்.

கேளும் தர்மபுத்திர மகாராஜனே உன்குருவாகிய துரோணாச்சாரியனவர் பின்னையதினத்தில் உண்மையைப்பிடித்து ரதத்தொடுகம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டு வருகிறேனென்று சபதம் கூறியிருக்கின்றார் ஆகையால் நீபோய் உன்னிட தம்பிமாரை பின்னையதினம் பிணைபிரியாமல் அரிகில் வைத்துக்கொண்டு வெகுசாக்கிரதையாக அணிவகுத்திரும் தர்மராஜனே.

தர்மராசன் சொல் வசனம்.

கேளும் தம்பிசகாதேவமூர்த்தியே யென்தம்பியாகிய அர்ச்சுனமகாராசனை நானழைத்தேனென்று சீக்கிரமழைத்து வாரும் சகாதேவமூர்த்தியே.

அர்ச்சுனன் சொல் கவி.

அரம்தன்னைமரவாசினை அருளியபடி நடக்க
பரந்தாமனருளாலே பாரதம்முடித்தீரன்
கரத்தனில்சிலையேந்தி கண்டபூஷணங்கள் தன்ன
சிரத்திலேபுகழ்கெம்பீரன் திறலுமவருகின்றானே.

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

வெத்திவிசயராஜன் வந்தான் வெகுவீரனைகுணபதி
வெத்திவிஜய ராஜனவந்தான்
வெத்திவிஜயராஜன் வீரியசூராதிதீரன் (தருவ)
யெத்திசைகெடிபெத்த விளங்கிங்கம்போலேதாண்டி
இலகியமாமணி கலகலவென்றிட
சிலம்பணிசரிகை வுலகம்கிடுகிடென்ன (வெத்தி)
சூராதிசூரர்கண்டுவாட பிருமார்பின்னிக்கிடும்
வீரவன்னடையம் இதம்பாட
ஆதிசேஷூரகடகம் சேரக்கையிலேவேத்தி (தருவ)
மந்திரிகிருபுஜம் சுந்தரமாகவே
விசைதபதாகவே சந்திரகுலபதி (வெத்தி)
மந்திரஜாலம்தாதிக்கக்கொண்டு யாகசேனையும்
நொந்துவாடவும் மனதுக்கண்டு
வந்துபடைகருமடக்க வாசப்பரிமளிக்க தருள்
சிந்தமிகுத்திடும் சந்தனபரிமள
வித்தையாகவே அந்தணரோட (வெத்தி)
காலகேயரையதம்செய்தேன் சிவாநகவசு
சூரர்வரைதப்படக் கொய்தேன்
தீரகுடிவணங்க சித்திரசிலைநலங்க தருள்
சிதரும்முனிவரும் சுற்றுதிகொண்டிட
யெத்திசைபுகழ்பெற்று வுத்தமதீரன் (வெத்தி)

அர்ச்சுனன் சொல் வசனம்.

சருணம்சருணம்மைத்துனராகிய ஸ்ரீமன்நாராயணா அடியேனைவரவழைத்ததிதம் யின்னதென்றுதெரியும்படி சொல்லுமையா சுவாமிகர்த்தனே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்.

கேளும் பின்னாய்பிரிதிகாமிகனே நாமழைத்தோமென்று மதகரியாகிய வீமசேனனையழைத்துவாரும் பின்னாய் பிரிதிகாமிகனே.

வீமன் சொல் கவி.

பாடகமும்பரிசையுடன் பாவாயிட்டி
படையணியுமலங்கரித்துப் பதிசெந்தம்
கிட்டசங்குக்கசைகட்டி விருதுபூண்டு
கிடிபோலேயதட்டியிளந் சிங்கம்போலும்
கிட்டதோர்சபதமின்று முடிப்பேனின்று
வெகிரியேபணிகள் கைகிள்ந்தாங்க
கட்டமுகமார்பிட பாதக்கானை
காமதனியபிகைதயபிடித்து வீமன்வந்துசேர்ந்தே

வீமன் சொல் தரு

வீமசேனனானவர்தன்னே வெகுவுக்கிரமகிபதி
வீமிசேனனுசன் வந்தனனே
பிண்டிபாணமும் தண்டேமேக்கியே
சரமேனியே சிங்கம்போலவே
சரிகைபாக்குடன் வரிசையாகவே (வீமசேன)

முத்துமாமணி ஆரமின்னிடவே
இத்தவுலகிலதிபதி வெத்திபிந்தியவீரனென்றிடவே
சத்தம்தண்டையில் நாதமிஞ்சிடவே
தாண்டிப்படை வீரமிஞ்சிடவே
கத்திகேடயம் கையில்விலங்கிடவே
கண்டசரப்பளி மாலைதுலங்கிடவே (வீமசேன)

முரசுகாளம் துத்தாரிசின்னமும் டமரமொலிக்கிடவே
வரிசையாய்பல பணிகள்சொலிக்கிடவே
சரசமாதர்கள் கண்டுமயங்கிடவே
சந்திரகுலபதி சேனைதயங்கிடவே
வரிசையிருபுரம் வந்துநெருங்கிடவே
பம்பைபடவிறுடன் தமிருமுழங்கிடவே (வீமசேன)

சேனைமுப்புரிநூலைவிலங்கிடவே கட்டாரியிட்டு
கோசைகாவலாய் மனதுபொங்கிடவே
மாரனுக்கரதிரனென்னவே மாமணிக்குண்டபாய்பளென்னவே
தருமையாகியதருமராஜனை கண்டுதெரிசித்து கொண்டுபணியவே

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்.

பெருகும் மைத்துனரே யின்றையதினம் மகாராஜாக்கிரமையாய் உன் தமயனாகிய தருமராஜனை சூழ்ந்துகொண்டு யினைடவிடாமல் காத்துக்கொள்ளுங்கள் மைத்துனரே.

சஞ்சயர் சொல் கவி.

இப்படிஇவருக்கு பியம்பியேகிருஷ்ணன்கிர்க்க
அப்படிதரியன்சேனை ஆக்கினைப்படிக்கியேவி
செப்படிசெய்வோமென்று தருசதவெழுந்துசேரி
கர்ப்படிவிஜயன்பக்கல் நெருங்கியேபோகலுற்றார்

பொது வசனம்

இப்படியாக தருமபுத்திரன் தம்பிமார்களைத் தன்னருகுமத் யனுசரிக்கின்று நடுவணியில் தர்ம்மராஜன் யிருக்கும்போது யிப்பால் துரியோதன மகாராஜன் அணிவகுத்து சஞ்செயத்தாரும் கலிங்காதிபதியரும் கூடிக்கொண்டு அர்ச்சுனனையும் வீமனையும்சமராகிய யுத்தகளத்திற்கு அழைக்கிற விதங்காண்க

சஞ்சயத்தார் சொல் தரு

அர்ச்சுனாயுன்திரமென்னடா நீயும்
அடங்கிடுதங்கிடாதே இல்லடா
கத்திவீரனே காண்டீபம்பிடித்தாயே
மட்டிதுமோபோடா உதவியில்லாபதரே (அர்ச்சு)
முகத்திலமீசையுனக்கு யிருக்குதோ-ஏனைப்போல்
முனைக்துசண்டைக்குவா தாடிக்குதோ
கைத்ததான்சிறுக்கிகள்தலை கட்டிக்கொண்டிருக்காதே
துகைபட்டவனை துணிக்குறேன்பாரடா (அர்ச்சு)
காண்டாவனமெரித்த தெங்கடா-நீவாதகான
கேயமாசெயித்தது ஆருடா
அண்டர்கள்மெச்சத்தானேயுன் ஆண்மைகள்போச்சுதே
மண்டலத்திலேயின்று மயங்காதேயென்னடா (அர்ச்சு)

அரியராசகிடர்   நிர்க்குரேன்-வந்தன்
சேவகநீரமிக்குப்   பார்க்குரேன்
கரியமாலுன்பக்கில்   காத்துக்கொண்டிருந்தாலும்
ஒருமைப்படவடித்து   யொழிக்குரேன்பாரடா (அர்ச்ச)

சஞ்சிபத்தன் சொல் கவி

வீமாவுன்வீரமென்ன விஜயாவுன்தீரமென்ன
சோமாசியுங்களுக்குத் தூரத்தினமென்னபோடா
சீமகார்தர்ம்மருக்கு செயமுடிதரிக்கப்போரீர்
ஏமாறான்சண்டைக்கிப்போ யெழுந்துவாடாமூடா

சயிந்தவன் சொல் வசனம்

அடாபயலேவீமா அடாஅர்ச்சுநா யெனக்காகப்பயந்து புதுர்க்கிவெண்டாம் ராஜனிருந்தால் யெதிர்த்து சண்டைக்குவாடூர் பயலே.

அர்ச்சுனன் சொல் கவி

அச்சுதானந்தாவென்று அதிசயமிகிலேன்யான்
உச்சிதமாகவென்னை உரிதிதந்தழைக்கின்றானே
பச்சைமேனியனேயும் பரிவுடனேநாதனுக்கு
கச்சிதமாகவிப்போ சமருவிர்ப்பின்னதென்றே.

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

திருமாலேவிவகார்   உறுதிதந்தழைக்குரான்
செதினைக்குசன்றாய்   நீதியுரையுஞ்சுவாமி (திருமா)
பெரிதோயிவன்படை   பலமேபரிகிலேன்யான்
ஜெயிப்பதெனக்கு என்றாய்   நயத்தையுரையுஞ்சுவாமி (திரு)
வலுவாயிபலமெல்லாம்   யுரைத்தபழைக்குரான்பார்
இவனேகொல்வதேயுசிதமாம் வெல்லலாம்வாருஞ்சுவாமி (தி)
சூரியன்மறைப்பவந்த   பெரியசேனைகள்தன்னை
அதிபனென்றோடியே   சூரியவடிப்பேன்சுவாமி (திரு)
பாரிபரதமேரி   கூறுசெய்திடுகுரேன்
தேரிடனேக்குதி   தேகிகாசொல்லுமையா (திரு)
காலுபுரம்வனைத்து   வெருகுதேசேனையெல்லாம்
நாசஞ்செய்திடுகிரேன்   தேகிகாவாருஞ்சுவாமி (திருமா)

அர்ச்சுனன் சொல் கந்தார்த்தம்.

இவனைக்கிருமையெதிராகவந்து யெனிதாககூருகிரான்
அவனைவந்தனைமுழுதும் அகமேசெய்திடுவோம்
புவனம்பதினால்கிவகோடிகளை புனிதாய்க்காத்தருளே
கவமாமணியே திருநாதனையே.

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

காதாயெழுந்தருளுவீர்   ஒருபொழுதினில்வினை
செழிசெய்ய   அருள்வீர்
பாதகதுரியனும்   வாதிசெய்தனுப்பினான்
சூதாகவந்தசேனைதனை   வாதிசெய்துமடிப்போம் (காதா)

அர்ச்சுனன் சொல் வசனம்.

கேளும் சுவாமி கர்த்தியபிசேனை யதிகாரைக்குமுன்பாக துரோணர்னவாக்கைகளைசொல்லி யுத்தத்திர்க்கு அழைக்கின்றாரனே இவர்கள்யார் இவர்களைசம்மாரம்போகாது நாமிருவர்களும் இவர்கள்மேரில் சண்டைசெய்து வெற்றிபெருவோம் வாருஞ்சுவாமி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் கவி

நல்லதுவிஜயபூபா நவிலுமென்மொழியைக்கேளீர்
வல்லமைமன்னன்தன்னை வருகவேபணைத்துவிட்டே
புல்லியதர்மர்பக்கல் பொருந்தவேகாவல்வைத்து
வில்வினைதனிதிரிகின்று வென்றுநாம்வருவோமே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்.

கேளும் அர்ச்சுனமகாராஜனே உமது குமாரன் அபிமன்னனை வரவழைத்து தர்ம்மபுத்திரரிடத்தில் காவலாகவைத்துவிட்டு நாமிரண்டுபேரும் யுத்தத்திர்க்கு போகலாம் மகாராஜனே.

கிருஷ்ணமூர்த்திக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் தர்க்கம்

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

ஸ்ரீநாதா   தேவகிமைந்தாவுன்
சிந்தையிப்படியாமோ   மைத்துனரே

திருவிளையாடுதற்கு அணியில்வகுத்து
ஜெயமதுபெறுவோமோ மைத்துனரே (கருள்)
சிந்தையேர்செய்ய விந்தையைப்பரியேன்
பந்துபோலென்றுயிர் அந்தரமாகுதே (ஸ்ரீதரா)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

இதுவென்னபுதுமை விசனமேனவீணை
இப்படிசொல்லலாமோ அர்ச்சுனரே
கொடிகொண்டமன்னன் மடித்திடசொன்னேன்
கீர்த்திபெருமைடையோன் பூபதியே (கருள்)
கிட்டியதுரிதம் கெட்டிடசெய்வான்
அட்டியில்லாமலே வெட்டியேகொல்வான் (ஸ்ரீதரா)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

பகைத்தவரெதிரில் பாலனுக்கேது
பலன்கண்டாகுமோ மைத்துனரே
காமந்தனையழைக்கவும் சிந்தையில்நினைக்க
மாயவரேவேண்டாம் மைத்துனரே (கருள்)
மன்னியுமென்னிரு கன்னியமானவன்
புண்ணியனேயவன் போரில்கொன்றிடான் (பகைத்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

விஜயனேகேளாய் அசைவில்லாதிரு
வெற்றிசெய்திடுவான் பூபதியே
துரோணரையெதிர்த்து மாரனைப்போலுதித்து
துவசத்தையும்வதைப்பான் அர்ச்சுனரே (கருள்)
துண்டுசெய்திட கண்டபேர்களும்
தெண்டஞ்செய்குவார் கண்டுசொன்னேன் (விஜய)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

வண்டணிதனையா வதைபெண்மாமோ
வாதைப்படுதேமனம் மைத்துனரே

தண்டதைத அண்டாக்காவ் தனிப்பாலனைமகனும்
தயவுசெய்தருளுவாய் மைத்துனரே (கருள்)
அரசர்மன்னவர் யெதிரிலின்றுமே
அருமையாயுத்தம் செய்திடுவானோ (வண்டணி)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

கார்த்திடயானும் பார்த்துமேயிருக்க
பூபதியே
கருத்தினில்சிந்தைவேரோ பண்ணிளையழைத்து
வார்த்தைகள்வேண்டாம் அர்ச்சுனரே (கருள்)
பார்த்திடவைத்தேகுவோம் தேர்வாட்டுவோம்
படைகளோடிட
சண்டையில்பாலனை அருகேயோட்டுவோம் (கார்த்)

அர்ச்சுனன் சொல் கந்தார்த்தம்.

சேதாரந்தாதிருமாதுரையோ செயலேவரிகிலேன் [யான்
வாசுதேவன்மைத்தா வாமனரூபமகிமையைத்தெரிகிலேன்
வல்லருதுரோணரெதிரினில் நிற்கவைத்தலாகுமோ
பற்குணன்மைந்தன் தன்னையழைக்க. [தான்

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

தாணியதைகாசருணம் திருபாலனையழைத்து
தருணம்
அணியில்நிறுத்த
வாருமேதேரிலேறும் மதித்துதுரோணரை
கூறுசெய்குவேன் பாருமிதானியை (தாணிய)

அர்ச்சுனன் சொல் வசனம்.

கேளுமய்யா சுவாமி வார்த்தியமே அரியாத பாலனையே அபி
மன்னனை துரோணர்முன்பாக வைத்தால் யிந்த யுத்தத்திலுடைய
பயமிருந்து யுத்தம்செய்ய அரியாத பிள்ளையச்சத்தேயென்மனம்
சம்மதியாது யிப்போது நீரும் நானும் தேரேறி அந்த துரோண
ரை ஜெயித்து பின்சத்ருசேனைகளை நாசப்படுத்தி விடுகிறேன் அதி
சீக்கிரத்தில் தேரை கட்டுதுமையா சுவாமி.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

என்றுமொழிசொல்லவந்தாய் எக்காலுமைத்துனரே
அன்னவகனைவைத்து அன்பாகயெருவோம் (என்று)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

அன்பாயழைத்துவைக்க பின்பமில்லையேசுவாமி
வம்புகள்செய்துவிட்டால் துன்பம்மேலாகிடும் (அன்பா)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

வம்புகளாகிடுமென்று உன்மனதில்கவலைவேண்டாம்
வம்பர்கள்கடுக்கபாலன் யோடிமடிப்பானே (வம்பு)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

அரவக்கொடிக்கெதிரில் அச்சமில்லாமல்நின்று
கரிவிவரும்சேனையை கண்டிக்கவல்லவனோ (அரவக்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

அச்சமேதுவந்தனுக்கு லச்சைப்படவும்வேண்டாம்
கச்சிலேவிஜயனே கார்ப்பதில்லையோநானும் (அச்ச)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

கார்ப்பதுநிஜமென்றெண்ணி காளையாமன்னனைப்போ
பார்ப்பவர்களைத்திடாமல் பாலன்படைத்துணையோ (கார்ப்)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

பலமொழிபேசவேண்டாம் பகைவர்தன்னைமடிப்பான்
சிலநேரத்திற்குட்சென்று நீரனேனும்வருவோம் (பலமொ)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

துரோணர்துரியன்கர்ணன் சூதுசெய்திடும்சகுனி
பாதகர்களென்னசெய்வாரோ பதறுதைய்யனேமனம் (து)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் வசனம்

கேளும் அர்ச்சுனமகாராஜனே நான் சொல்லியபடிக்கிவுன் மைந்தனாகிய அபிமன்னபூபனைவரவழைத்து தருமராஜனுக்குபின்

பலமாகச்சக்றநோம் பார்க்கச்செய்வித்து யிதோயெதிரில் கிர்க்கும் சந்சயக்கஷிக்கதியென்னும் சொல்லப்பட்டவெங்கல ரதக்காரர் சேனைகொன்று ஜெயம்பெற்றுவருவோம் நீயாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம் யென்மருமகனாகிய அபிமன்னராஜனை அதிசீக்கிரத்தில் வரவழைப்பும் யெனதுமைத்துனனாகிய அர்ச்சுனமகாராஜனே,

அர்ச்சுனராஜன் சொல் கவி.

ஞானமேமிகுந்துயுள்ள நற்சகாதேவாகேளீர்
தானவிகருணாசல்வந்த தனயனபிமன்னன்தன்னை
வேனுமென்றழைத்தாரென்று வெகுசீக்கிரத்துடனேயிப்போ
நானிவிலயேந்தனைமந்தன் நாதனையழைத்துவாரீர்

அர்ச்சுனன் சொல் வசனம்.

கேளும் தம்பிஞானியாகிய சகாதேவமூர்த்தியே அதிசீக்கிரமாக பாசரைசென்று தாமழைக்கிறாரென்று கிமைநேரத்துக்குள்ளாக நமது குமாரனாகிய அபிமன்னமகாராஜனை அழைத்துக்கொண்டுவாரும் தம்பிசகாதேவனே.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சகாதேவனுக்கு அர்ச்சுனன் கட்டளையிட அப்போது சகாதேவன் பாசறைக்குச்சென்று அபிமன்னனை அழைக்க அப்போது அபிமன்னன் சபாவாகிய கொலுவுக்கு வருகிறவிதந்தானே.

அபிமன்னன் சொல் கவி.

புவனமதில் யீரேழுயுலகோர்போற்ற
பொன்னுலகில்தேவர்களும் கண்டுவாழ்த்த
தவமுனிவர்யாவர்களும் ஆசீர்வாழ்த்த
தனஞ்செயனார் புத்ரனபிமன்னபூபன்
நவமணிகள்முத்தாரம் பளபளென்ன
நாகரீகவாகுவல்யம் யிடையில்துன்ன
எவருமெனக்கெதிரில்லையென்றாசீரி
யிளஞ்சிங்கம்ஜவர்கடு யெதிர்வந்தானே.

அபிமன்னன் சொல் தரு

சந்திரகுலபதிபூபன்தனஞ்செயனார் அளித்தபாலன்
சந்திரசேனிகள்மின்னவே அபிமன்னன்பூபன்
சூரியன்போலவே வந்துமேவினான்
கந்தம்கதம்பம்வீச சந்திரகவரிபோட (சருள்)
வாரிசைமுழங்கத்தின்ற மாதுமேயளித்த
பாரினில்யாவரும் தேவருமதித்த (சந்திர)
ஆரம்பணிமின்ன அழகாய்புஜங்கள்துன்ன
கார்வண்ணன்மருகனானவன் அபிமன்னபூபன்
கச்சிலேயோன் வந்துமேவினான்
காளைப்பருவமென்று மேலுலகோர்துதிக்க (சருள்)
கஞ்சனைவதைத்த வஞ்சகமருகன்
பஞ்சவர்பிரதம நெஞ்சினில்நினைத்து (சந்திர)
இரணமுகசிங்காரதீரன் நாற்றிசைப்புகழ்ப்பிரதாபன்
அணிபூம்பொன்பணிதியாடவே, அபிமன்னபூபன்
அந்நிலரக்ஷகன் வந்துமேவினான்
அண்டபுவனமெங்கும் கொண்டல்செய்பேரிகை (சருள்)
கண்டுமேமுனிவர்கள் அண்டையில்வருகவும்
தொண்டுமேசேனை சண்டமும்பெருகவும் (சந்தி)

இந்திரன்மெச்சவீரரும் சிராப்பாணங்கள்பூட்டி
ரத்தினசிகைதலைமகவே அபிமன்னராஜன்
நமன்போலவே வந்துமேவினான்
சூரியகாந்தியென்று பேயர்கணமெச்ச அருள்.
நாடியேவீரம் கூடியேவருகவும்
பாடிடதம்புரு வீணைமுழங்கவும் (சந்தி)
ஐவர்களுக்குகந்தபாலன் அமர்க்களத்தில்வினோதிரன்
மெய்மொழிதவறாதவனும் அபிமன்னபூபன்
மேன்மையுடன் வந்துமேவினான்
தந்தையைமுந்தினதம் தானைகளார்க்கவும் அருள்
அத்தகேதார்வண்டம் காலினிற்சேரவும்
அருத்திடதரியனே கோபமிகுக்கவும் (சந்திர)
இந்திரதிருசியையாண்ட வீரவான்விஜயன்மைந்தன்
சந்திரப்புவிமேவியே அபிமன்னபூபன்
விந்தையாகவே வந்துமேவினான்
வெற்றிபடைத்திரதமே வெதிர்த்தபடையெல்லாம் அருள்
பொடிபொடியேசேனையை பொடிபடச்செய்வேன்
வாட்டிடபகைவரை மடித்திடச்செல்வேன் (சந்)

அபிமன்னன் சொல் கவி.

மந்திரிமாரேகேளீர் மகாபலவிஜயராஜன்
எந்தையைமுந்தநாளிப்போ யெம்பெருமான்சென்று
நிந்தையாப்பகைவரேசெத்தா விதமொன்றுமாகிவிலையான்
சந்தோஷமாகராஜ்யம் சஞ்சிதிலிருந்தோமே

அபிமன்னன் சொல் வசனம்.

ராஜர்கள் சமூக மந்திரிமார்களே என்னுடைய பிதாவிச வாடிய ஜெயராஜர்கள் பாதங்களில் நமஸ்காரம் செய்துவணங்கி தம்மையழைத்தனுப்பி தெரிந்துவருவோம் வாரும் மந்திரிமாரே......

அபிமன்னன் சொல் சேபத்தியம் தரு.

சாருணமுந்தன் திருவடிக்கி தந்தையேபோற்றினேன்
அனையலெனக்கிருப்பறிவிய தாளினைசருணம் சரு

அர்ச்சுனன் சொல் தரு ஐம்பை.

சந்திரகுலம்விளங்கவந்த தனயனெனும்பூபதியே
சந்திரன்சூரியனுள்ளவரையில் சாகாமையைப்போல்வாழ்வீர்

அபிமன்னன் சொல் சீசபத்தியம் தரு.

பூரணக்கிருபைபாலித்து ரக்ஷியும்
பஞ்சவர்கீர்த்தி பிரதாபபிரசருணம் (பூரண)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு ஐம்பை.

இந்திரதிதேவருக்கு பிடர்தீர்த்தராகவர்போல்
விந்தைகமலர்பாதத்தில் வெகுகாலம்வாழ்வீர் (இந்தி)

அபிமன்னன் சொல் சீசபத்யம் தரு.

செகீமுறைதவறா பிரதீபமன்னவரே
நிலைமையுள்ளகுல புத்திரசெல்வனேநீயும் (செகீ)

அர்ச்சுனன் சொல் ஐம்பை தரு.

நந்திவாகனமேறும் நாதன்சிவன்திருவடியில்
சிந்தைதனைவைத்துவெகுகாலம் சீருடனேவாழ்வீர் (நந்)

அபிமன்னன் சொல் சீசபத்யம் தரு.

அருமையாயழைத்தவிதம் அருளுவீர்புதல்வருக்கு
அன்பாய்தவம்புரிந்தவென் தந்தையயமாரே (அரு)

அர்ச்சுனன் சொல் ஐம்பை தரு.

எங்கள்குலந்தீர்க்கருநும் இளஞ்சியமேகண்மணியே
பொங்கிமகிழ்வாழ்வுபெற போற்றிநிதவாழ்வீர் (எங்)

அபிமன்னன் சொல் வசனம்.

சருணம்சருணமையா சிவபுஜபராக்கிரமம் பொருந்தியவெ
ன் தந்தையே தங்கள் திருவடிபொற்பாத கமலங்களுக்கு அடியே
ன் ஆயிரங்கோடிசருணம் யென்னையழைப்பித்த சமாச்சாரங்களை
அடியேனுக்கு விபரமாக தெரியப்படுத்தவேண்டும் யெனது தந்
தையே.

அர்ச்சுனன் சொல் கவி.

அப்பனேமகனேகண்ணே அருமைகண்மணியேவாழ்வே
இப்போதுனையழைத்தசேதி யியம்புவேன்கேளுமைந்தா

சொர்ப்படிபெரியதந்தை துரையுடனருகிருந்து
ஒப்புடன்காப்பாய்நீயும் உசிதிதியம்செய்துவாரேன்.

அர்ச்சுனன் சொல் வசனம்

கேளும்பா புத்திரசிகாமணியே உன்னையிதுறுவேல வரவ
ழைத்தேனென்றால் உனது பெரியதந்தையாகிய யெனதமுத்ததம
யனிடத்தில் நீ வெகுஜாக்கிரதையுடனே நில்லும் நானும் யென்
தமயன் வீமசேனனும் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியுமாக சென்றுயிதோ
யெதிரில் நிற்கும் சஞ்சிப்தகார்த்த ராஜாக்களாகிய வெங்கலரதக்
காரர்களாகியுமிராநின்ற கலிங்காதபதியிவர்கள்பேரில் யுத்தம்செ
ய்துவெற்றிபெற்று வருகிறேன்குமாரகா.

அபிமன்னன் சொல் கவி.

தந்தையேயுன்வார்த்தைக்கு தனயனுக்கெதிர்வாக்குண்டோ
எந்தமார்பெரியதந்தை யிவ்விடமிருந்தயானும்
பந்தமாம்சமதுசேனை படைகளைகாத்துக்கொள்வேன்
சிந்தைசெய்துனையழைத்த சிருபரையதமேசெய்வீர்.

அபிமன்னன் சொல் தரு.

ஆரென்றாலுமெனக்குநிகராமோ யென்றேயெதிர்த்து
யுத்தம்செய்வோரை விடப்போமோ
பேருகிரியன்சிவன் விமலனென்றாலும்விடேன்
பாரோர்க்கெமனானே பகைகளத்தில்தானே
படையெடுப்பேன்தூரியன் பகைமுடிப்பேன் (ஆரென்)
பாரினில்சேனையை வீரிடவடிப்பேன்
கூருசுராகிட பாரினிலொழிப்பேன் (ஆரென்)
படைமுகத்தில்வீரசிங்கம்நான் விண்ணோர்
பணிந்தவர்க்கு ஒருதுக்கனான்
கொடிபெருஞ்சூரர்களும் வீரர்களெவராகிலும்
அடிபோடமுடிபட பொடிசெய்திடுவேன்பார்
ஆட்டிபிடுவேன் அப்பால்புட்டிபிடுவேன் (ஆரென்)

அண்டமுமவானமும் கண்டமொடிந்திட
சண்டமாய்பாணமும் கொண்டுமேசொரிந்திட (ஆரென்)

எங்களுக்கொரு பீடர்கள்வராதேயுத்தகளத்தில்
இணைப்பேயின்று யென்னையெதிர்த்தே
பங்கப்படதுரியன் பறந்துபோகக்குறேன்
பஞ்சமாயுதங்களெல்லாம் நாசமேசெய்குவேன்
பார்த்திபன்மீரமனம் பூர்த்திசெய்வேன் (அருள்)

பாரினில்வெந்தன் வீரியப்பாரும்
கூரியசபதம் சாதியாய்செய்வேன் (ஆரென்)

எந்தன்பலத்தைதீங்கள் காணுவீர்பியோ
எதிர்த்தோரைகொன்றுமனம் மகிழுவீர்
செங்கைவில்விருவித்து சேனைகளெல்லாக்கொன்று
மங்களம்பெருகுவேன் மன்னரெனவேதப்பாரும்
மன்னர்களோமாளும் பெண்மையேசெய்வேன் (அருள்)

மாட்டுவேபாணைத்தால் கீட்டுகுவேனே
ஓட்டுவேகமன்பதி சாட்டுகுவேனே (ஆரென்)

அபிமன்னன் சொல் வசனம்.

கேளுமையா பெரிய தந்தையே உன் உத்தரப்படிக்கு பெ ன்பெரியபிதாவையும் சேனைசயினியங்களுக்கு ஒருயிக்கினங்கள் வாராமல்படிக்கி காத்துக்கொள்ளுகிறேன் யாதொருதடையில்லா மல் யுத்தகத்திற்குப்போய் வாரும் தந்தையே.

பொது வசனம்.

இதுபொருத்தாமாக அபிமன்னனை தருமராஜரிடத்தில [illegible] வைத்துவிட்டு அர்ச்சுனன் பீமசேனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி யிம்மூவரும் சஞ்சியசேனைகள்மேல் யுத்தத்திற்கு வருகிறார்கள் [illegible].

அர்ச்சுனன் சொல் தரு

தேரேரிகடந்தானே அர்ச்சுனராஜன்
தேரேரிகடந்தானே
தேரேரிகடந்தானே தேர்விஜயபூபாலன் (அருள்)
திகழுமிருபுறம் புகழுமவர்கள்
திந்திமிதிமிதிமி திமிதிமியெனவே (தேரேரி)
காண்டீபன்னைக்கைதனிலே விரமாக
யாவிசேகனை முன்னடக்கவே
ஆரும்மதிரில்லாத அமைக்கோடிசேனைபடை (அருள்)
அஞ்சியேமன்னரும் கெஞ்சியேவீழ்ந்திட
சஞ்சயசேனையை மிஞ்சியேவாரிட (தேரேரி)
எதிர்த்துவந்திக்கசேனையை வாரிபோரிட
மதிமிகுதி பொங்கிட
மதிநதியைத்தானேயும் வெம்புசெய்துமுத்தாயே (அருள்)
வாத்தியெத்தன்முன் வைவிள்ளைமுத்தவர்
தெம்பையார்க்கவும் தேரிசேவினேன் (தேரேரி)
அனையமவியுங்கிருஷ்ணதேவா தேரானதேரும்
துரகசாப்படத்து ஓமையா

தூளதுபரந்திட வாளுக்கிரையிடுவேன் (சருள்)
துணையுன்பாதம் தினம்விழுமரவேன்
சூரியன்படைவென்று பகைசயமுடிப்பேன் தேரேரி

அர்ச்சுனன் சொல் கவி.

சஞ்சியகலிங்காகேளாய் சாற்றுவேன்மொழியைகன்றாய்
வஞ்சனையாகநீரும் வசியவேவந்தாயிப்போ
நெஞ்சிலேர்பிளந்துகொத்தி தினக்குடல்யெடுத்துவாங்கி
பஞ்சபஞ்சாகவுன்னை பறக்கவேயடிப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

அடாவடா சஞ்சிய கலிங்காதிபதிகளே உங்களை யின்னம் நிமைநேரத்துக்குள் பஞ்சபஞ்சலே பரக்கவடிக்குறேன் பாரடா மூடனே.

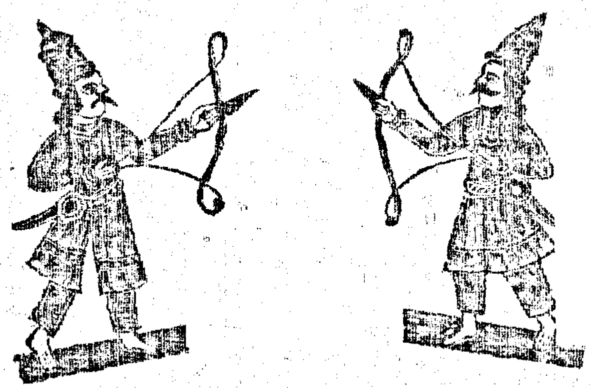

சஞ்சியருக்கும் வீமன் அர்ச்சுனனுக்கும்
யுத்தம் தரு

வெத்திபெரியகிளுடனே யென்னிட
வீரதீரங்கள் காட்டுவேன்
கத்தவிற்கைகண்டுகளிக்க தலைசாட்டபலேயோட்டுவேன்
சத்துநேரத்தில் வளைத்துஜாடுவேன்

சல்லடைகளாய் துளைத்துபோடுவேன்
சரமீறியேவருகுதுவருகுது ரதமீதினில்வந்துவுருகுது

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

ஆகெல்லம்போலசோரபாணம் அருமஞ்சவேவிடுகிறேன்
சஞ்சியகலிக்கசேனைகளோடியிதோ கலங்கபாணம்விடுகிறேன் சரு
கோலாகாலமாய் குதித்துவாட்டுவேன்
மண்டலத்தோர்கள் மதிக்கமீட்டுவேன்
பதரிடசேனைகள் கதரிடவாட்டுவேன்
ரதகஜதுரககங்களே சிதரிடவோட்டுவேன் (ஆல)

சஞ்சயர் சொல் தரு.

யேளிதக்பேசியே விட்டசரங்களை
யெதிர்த்திடாமலே மாத்தினேன்
வாளிகளைவிடே யுன்னிடபடைகளை
வாட்டிபரக்கவே துரத்தினேன்
கூளிகள்காகமும் கழுகுகள்கொத்தவும்
கூட்டங்கூட்டமாய் நாய்நரிகத்தவும் சரு
கோடிகோடியாய் சரமதுவாங்கினேன்
வாடிபோகவும் மனமதுபொங்கினேன் (யேளி)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

சரம்விடுத்துமே சாரதிபதிகளை
சாய்த்திடதலை யறுக்குறேன்
பாமன்மெச்சியே படைகளும்பொடிபட
பஞ்சபஞ்சாகவே நறுக்குறேன்
காமும்தலை தெரித்தோடவும்
கரிபரிசேனையை அறுத்துசாடவும் சரு
கணைஞ்சவே சரங்கள்வரவும்
கோலாகாலமாய் ஜெயங்கள்பெறவும் (சரம்)

சஞ்சயர் சொல் கவி.

விஜயனேவீராகேளாய் வீம்புகள்செய்யவந்தாய்
தகமைவாள்பரியும்தேரும் தாக்கியேபுவிதான்தன்னை

வகையதாய்த்துரியதனுக்கு வாக்குநான் தந்தேனிப்போ
புகைபடவெத்திசெய்து போருமேவவெதிர்த்துவாராய்.

வசனம்.

அடா வாடா வீமா அடா அர்ச்சுனா உங்களிருவரையும் யின்றையதினம் வெத்திபெற்று பெங்காயிராஜசக்ரேஸ்பராசிய துரியோதனமகாராஜனுக்குப் பொன்முடிதரிக்கிறேனென்று விருதுகட்டிக்கொண்டு வந்தபடியினால் இனிசும்மாவிடமாட்டோம் யெதுத்துவாடா வீமா.

அர்ச்சுனன் வீமன் சொல் கவி.

சஞ்சியே கலிங்கசேனைசமர்த்தராய் சொல்லும்வார்த்தை
விந்தையாய்காதசங்காச்சி விட்டதுபோலஷெருத்து
அந்தவில்லைமுடிபடைத்த அரசனுக்காகவெத்தீர்
பிருதிபேசொல்லவேணும் மெதிர்த்திட்டாரிருவர்தானே.

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக சஞ்சயர் கலிங்காதிபதிகளும் சொன்ன வசனத்தை வீமன் அர்ச்சுனன்கேட்டு காதாசங்காச்சி யிருசெவியில் வேயூர்விட்டதுபோல் பெரும்மகோபம் பிரவேசித்து அடா சஞ்சயபதிகளே அந்த வணங்காமுடிபடைத்த துரியோதனுக்கு படைத்துணையாக நீர்வந்து யெங்களை ஜெயித்து வெத்திபெறவந்து உங்கள் தலைவேரு சிரம்வேரு துண்டிப்போம் பாரடாவென்று வில்லைவளைத்து பாணங்களை பிரயோகம்செய்து யிருவர்களும் யுத்தம் செய்கிற விதங்காண்க.

இருவரும் யுத்தம்செய்தது.

வில்பாணமெடுத்தாரே வீமன் அர்ச்சுனன் சேர்ந்து
கல்பாணம் தொடுத்தாரே
கல்லோரென்றஞ்சியே சொல்லீலாமலிஞ்சியே
பொல்லாதபாவிகளே சொல்லாமல் போவதில்லை (வில்)

புறப்பட்டுவாங்கடா நீங்கள் தலை
அறுபட்டுப் போங்கடா
புத்தியில்லாதவுங்களை வெத்தியில்கேயடாவீரோ
அத்திபெதிர்வந்திட்டாலும் சத்தியில்லைசஞ்சயரே (வில்)
கசக்கிபிலைம்பஞ்சாயாக்குவோம் உங்கள் தலையை
அறுத்துயிரையும் போக்குவோம்
கிட்டியிக்கேகைக்துவுங்களை தட்டிவிட்டேர்புரவி
பட்டுமோதாதுரியனன்பு விட்டுதேபுவியின்தெம்பு (வில்)
கடுக்கிக்கும்படிவிட்டாரே கலிங்கர்களை
கிடுகிடென்ன ஓங்கிவிட்டாரே
பின்னிருபேர்கள்விட்ட பாணத்தால்தாவித்தரையை
துண்டமாக்கிறவுடல் முண்டமாககவிழ்க்கவி (வில்)
ஆவிவிட்டுதுண்டமானாரே அய்யய்யோவென்று
பூமிக்கிரையானாரே மென்றாரே
அலைகடல்விழுவோரும் குலைநடுங்கியழுவோரும்
அண்ணன்தம்பிபெண்டுபிள்ளை அனாத்தாய்விட்டுமடிவோரும் (வில்)
சரக்கூடம்போட்டாரே பாண்டவர்கள்
சிரக்கூட பிட்டாரே
தம்பியோடவர்களை கும்பலாய்குவித்துமே
சித்தியயுத்தமருக்கு வைத்துமூன்றல்நடந்தவர் (வில்)
தர்மெய வாகுமென்றார்
தருமமே ஜெயமாகுமென்றார்
சங்கையென்றுயவரைகான் பிங்கிர்தமாகுதேனென்று
சங்குதொனிகள்செய்து வஞ்சித்தவர்களைக்கொய்து (வில்)
சஞ்சியைசேனையைக்கொள்வார் வீமனர்ச்சுனர்கள்
மிஞ்சியேதாதை யழித்தார்
சரசமுடனேதேரா வரிசையுடனடத்தி
சதுர்மனோரமாமுனிவோர் அருமையைகொண்டாட (வில்)

பொது வசனம்.

இப்படியாக அர்ச்சுனன் வீமன் கிருஷ்ணமூர்த்தி இம்மூவர்களையும் சஞ்சியேகலிங்காதிபதிகளை துரியோதனன் சொன்னபிரகாரம் ஒரு கிவாத்திரம்கொண்டுபோய் யுத்தம்செய்துக்கொண்டு

ருக்கும்போது இப்பால் துரியோதனமகாராஜன் துரோணாச்சாரியைநோக்கி சொல்லுகிறதைக்காண்க.

துரியோதனன் சொல் கவி.

துரோணரேநீயுமிப்போ சக்கிரவியூகப்படையைக்கூட்டி
தேரின்மேலேறிக்கொண்டு வில்லுதன்னைத்தன்கையில்
நேருடன்கம்பீரமேயிப் பிடித்து யுத்தஞ்செய்து தம்பியோ
தேருடனவரைக்கட்டி சீக்கிரம்கொண்டுவாரீர்.

வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி துரோணாச்சாரியரே விதசமயம் நீர் சொன்னபிரதிக்கினைப்படிக்கு படைகளைக்கூட்டி நீதமேரிக்கொண்டுபோய் தர்மபுத்திரராஜனிடத்தில் யுத்தஞ்செய்து அவரைரதக் கம்பத்தில் கட்டிக்கொண்டு வாருமையா சுவாமி துரோணாச்சாரியரே.

துரோணாச்சாரி சொல் கவி.

வெற்றியில்வில்லெடுத்து கையில் வேகமாய்ரதத்திலேறி
பத்தியாய்படையைக்கூட்டி பராக்கிரமவீரம்பேசி
சத்துருதர்மர் தன்னைசபதம்போல்பிடிப்பேனென்று
உத்தமன்தன்னோடுகூடி உக்கிரமாய்வருகின்றானே.

துரோணாச்சாரியர் யுத்தத்திற்குவருகிற தரு.

துரோணாச்சாரியர் யுத்தஞ்செய் தரு.

துரோணரும் ரதமீதினிலேற
அண்டர்கள் துதிசெய்திட மலர்கள்விட
துரிதமுடன் நீதோவாரார்
ஆனைகள் புரவிகள் நெருங்கவராறுவ
சூராதிசூரரும் கங்கியபயமதோட
தருபரைபிடிக்க விருதுகள்கூவி
சங்குத்தொனிநாதம் பேரிகைமுழங்கிட
தனுவெடுத்துமே வாறார்
கொத்துடன்தர்மர் அவரைக்கொல்வேன்
குவலயமுழுதரசு செல்லவே
கொக்கரித்துமே வாறார்
அஸ்திரசஸ்திரபாணம் பூட்டியே
அவனிமுழுதும் துரியனுக்கு கூட்டியே
அரசுசெய்யவே அருளுசெய்குவேன்
ஆண்மையைப் பாரீர்
அக்கினிமல்லரி மோனங்கள்மீட்டியே
எருக்கினில்வருவார் தர்மனைவாட்டியே
அடிக்குறேன்முடிக்குறேன் என்றுமே
அவனிமேல்கடந்தாரே சத்துருசேனையே
பத்தியதாய்வர யெத்திசைமன்னரும்
மெத்தபயந்திட உக்ரமுடன்வாறார் (வெத்தி

துரோணாச்சாரியர் சொல் கவி.

இராஜுவசேனைபோர் ரணகளம்தன்னில்நீங்கள்
ஆனையூகம்வளைந்து அடிபீங்கள்பேரிசத்தம்.
நானிலம்போற்றுவர் தர்மர் நடுக்கமில்லாமல்வந்தால்
வளைபிடித்துக்கட்டி ஒருக்ஷணமேகுவோமே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சேனைத்தலைவர்களே வீரசூரர்களே சமஸ்தபடைகளெல்லாம் ஒன்றாய்க்குவிந்து ஆனையூகத்தைப்போல் அணிவகுத்து பேரிகைசத்தம் முழக்குங்கள் அந்தத்தொனிகேட்டு தர்மபுத்தி

நன்பயந்து யோடிப்போவான் அல்லது நீரத்தோடெதிர்த்து வ
ந்தால் அவரையடித்து நதக்கொடிகம்பத்தில் பிடித்துக்கட்டிக்
கொண்டுபோவோம் சேனைகளே.

தருமர் சொல் கவி.

என்குலமணியேகண்ணே யிளங்கிளியேவாழ்வேகேளாய்
யென்துணைவர்யில்லாவேளை துரோணருமகம்மைநாடி
முன்வந்திருக்குறார்கள் மூர்க்கமாய்ப்பேயகி
களிவுடனெதிர்த்துமவரை கண்டித்துவருகுவாயே

வசனம்.

கேளும்யெனது செல்வத்துரைமகனே அபிமன்னராஜனே
உன்தகப்பன்மாரில்லாத வேளையில் நான் ஒண்டியாக தனித்திரு
க்கும் சமயம்பார்த்து துரோணாச்சாரியாரவர் நமதுபேரில் உபித்
தியம்செய்ய வந்திருக்கின்றார் அவர்பேரில் நீயெதிர்த்து யுத்தம்
செய்து வெத்திபெற்று வாருமப்பா குமாரகா.

அபிமன்னன் சொல் கவி.

வாக்குத்தந்ததுவேபாக்யம் உன்மரைடியேன்முடிமேல்வைத்து
சீக்கிரமாகியெந்தன் சிந்தனைவளர்த்துக்கொண்டு
நோக்கியதுரோணர்தன்னை நொடிக்குள்ளே அதமேசெய்து
தாக்கிடும்சமர்த்தைகண்ணால் தந்தையேபார்த்திடாயே.

வசனம்.

சருணம்சருணம் யென்பெரியதந்தையே உமது வாக்கியம்
யென்பாக்கியம் யிகேயென்கிராணியைசெலுத்தி துரோணாச்சா
ரியையும் அவருடசேனைகளையும் காற்றிலெலம்பஞ்சுபோல்தூக்கி
அதம்செய்துவருகிறேன் யென்சாமார்த்தியத்தை கண்ணினால்பா
ர்த்துக்கொண்டு யிந்தசிம்மாசனத்தின்பேரில் வீற்றிரும் யெனது
தந்தையே.

அபிமன்னன் சொல் கவி.

நாடியேதனைவெடுத்து நகலேடகட்டுக்கிடென்ன
திட்டிபோனவில்வான் திருகுலம்மைரித்தாக்கி
தாட்டிளியானகூட்டம் கண்டதோர்சிக்கம்போல
தாட்டியாமதும்பிகடுகொண்டு உத்தமன்வருகின்றானே.

அபிமன்னன்வரும் நொண்டிசிந்து

வந்தானபிமன்னன் — சிநேதாபரிச்
வாளும்கைக்கட்டுடனே — வேலும்சூலமும்
வில்லம்புக்கரம்பிடித்து — கல்ல
வித்தமானமந்திரங்கள் — வாயினில்படித்து
சந்துருச்சைஐன்னட்டமிருக்கி — அப்போ
துவன்றொண்தோமரம — கைபிடித்து
தானதுபார்த்தோடவே — ஆர்பரித்து

துளபமணிமார்பனை — யிவன் அறிந்து
விஜேதாவாரமனபிமன்னனை துரோண னுரையெதிர்த்து (தகதேத)

அபிமன்னன் சொல் கவி.

வேதமேயிக்க தசாத்தி விருதுவிவல்லாம் எடுத்தாய்
நீதிசெய்யாசனேடு யேபமேகூடிக்கொண்டு
பாதகவேலைசெய்து பிதப்பிகளம் தனிலேநின்றாய்
போதனை தொழிலுக்கு புழுக்கைசெய்தவனே போடா

வசனம்.

வாரும்பின்னாய் துரோணாச்சாரியரே நீர் பிரம்மகுலத்திற் பிறந்து உன் ஜாதித்தொழிலைவிட்டு அரசருடன் கூடிக்கொண்டு துரியோதிரனுக்கு புழுக்கைவேலை செய்யவந்தாயல்லவா உன்னையும் உன்சேனையும் அதம்செய்துப் போடுவேன்பாரும் துரோணாச்சாரியே.

துரோணர் சொல் கவி.

திருதல்பபயலேயென்முன் சமர்த்தெல்லாம் காட்டவந்தாய்
அறியாதோதகப்பன்மார்கள் அடவியைவிட்டுபோனார்
தெரியாதேயுனக்குபுத்தி சிறுபிள்ளையானையாலே
உரம்பெரியவென்னிவந்தாய் வைதாரியயலேபோடா

துரோணர் சொல் மருகவி.

தம்பிதான் பிறந்து தரைபட்டமாக்கதிப்போ
கம்பனிருந்தவனுக்கு கண்டாக்கிவிட்டாதிப்போ
கும்பிடுவேட்டால்புத்தி கொடுப்பதாருந்தனுக்கு
வெம்பிரம்பேசவந்தாய் செதிகெட்டழவிப்பேடா.

அபிமன்னன் சொல் தரு.

ஜாதிகெடுத்தவண்டா — துரோகிபாப்பான்
சாஸ்திரத்தைவிற்றவண்ட — நிற்பாக்யா

ஓதும்மந்திரம்பிரம்மா — உனக்குசொல்லியிருக்க
வேதவோகைவிட்டிருக்க — வேந்தரையடுத்தாயே சரு
வேள்வியோயுந்தன் — கல்வியோபோடா.
வீரமேதுவுனக்குவுன் — மாரப்பையாக்கிவிடு (சாத்)

துரோணர் சொல் தரு.

அந்திராஜ நியம்வர் — மைந்தனேயிப்போ
அடக்கிப்பேசடாயிது — வித்தனா
செந்தணல்காட்டிலே — திரிந்துமரந்தாயே
சொந்தமென் அருகித்து — துன்னுராயென்னடா சருள்
துரோணுவெகுவீரனே நீ — போழுகைக்கொண்டுயிங்கே
பேசாதே — போடிப்போ (அந்தி)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

கூலிக்குபந்நீ கொட்டுராய்வயர்க் — கூழுக்குபம்பாடி நாட்டோரய்
வேலைக்கிடைக்காவிட்டால் — வீண்சோத்துக்கடைவைத்து
தானுபேருக்குயிலை — தன்ராயெடுத்தால் புண்யம் சருள்
நல்லதோயிது — நான்சொல்வது
நாடிதருவதில்லை — பொடியப்புறம்போடா (கூலி)

துரோணர் சொல் தரு.

[மனம் நாணுது
கெட்டபுத்திகண்ணுக்குத்தோணுது கேர்வம்கொண்டபோதே
கடுகுபோலவேவளவு — கடுக்கனைக்கிரையாமோ
படைமுகத்துக்குபயந்து — பயலேபேசுராய் சருள்
பாரடாபட்டு — தேரடா
விளையாட்டுப்பிள்ளைபோல் பிரட்டிபேசாதேபோடா (கெ)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

குருக்களாய்தலைபட்டதேதுக்கு — குருபுபதேசம்பண்ணியாதுகேட்டு
தரித்திரத்திலழுந்தி — சந்தியானம்விட்டீரே
சுருதிகாவியமெல்லாம் — தாத்திரத்தில்கெட்டீரே சருள்

சொன்னதே முழங்கானதே
சத்யபத்திரியத்தில் கிரப்பதநியாவிட்டேன் (குரு)

துரோணர் சொல் தரு.

[வாதடா
பொருக்கீசனுவி தமட்டும்பாரடா துடிப்பேபேசிபெண்ணுடன்
அர்த்தசாஸ்திரங்கோபோலே ஒருத்தன் அகப்பட்டாய்கீ
பொருத்தகனைக்குப்பனை பிணறுகிகிறேன்பாராய் கருள்
என்னடாவென்முன் சில்லடா
இப்போவருக்கனைத்தி தப்பாதுவுன்னுயிர் (பொருத்)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

பாப்பான்உனக்கிது பவுவிதோயிர்த
பாணாயாணமென்ன பசுநேரா
பிரப்பதுவுங்கன்குலம் நீர்ப்புவிதுவேவெப்போதும்
சிவதபவோமங்கள் சாஸ்திரங்களைசொல்லும் கருள்
பெட்டாரேயாச பிட்டாதே
பட்டம்பகல்போல்சொன்னேன் கட்டுமுன்கதை
[பெண்ணம் (பா)

துரோணர்சொல் கந்தார்த்தம்

என்னடாபயலே துள்ளி யெகிரிபேசவேண்டாம்
உன்னையுங்கொல்லேனென்று உன் தந்தையுங்கொல்வேன்
மன்னவன் துரியனுக்கு மகுடமுஞ்சூட்டிவைப்பேன் [இப்போது
தன்னிலையிற்றுசண்டை

துரோணர் சொல் தரு.

சாக்குவேன்பாராய் உன்றன்னுயிரை
போக்குவேன் நேராய்
சாகையருக்குயிர் சீக்கிரத்தில்யமநகம்
சேர்க்கவனுப்புவேன் பாராய் (தாக்கு)

வசனம்.

அடாவடா பயலேதுள்ளி கவிழ்த்து பேசாயல்லவா யிதோபாணம் வருகிறது தப்பித்து ஓடிப்போடா மூடனே.

அபிமன்னன் சொல் கந்தார்த்தம்.

அண்டமுங்கிடுகிடுக்கவே அகிலமுந்தத்தளிக்க
கொண்டல்போல் புகையெழும்பசுர்விழிபொரிபறக்க
அண்டமார்தனுவெடுத்து சரமாரிகளைபொழிந்து
பண்டாரிகளைக்கொன்று

அபிமன்னன் சொல் தரு.

குட்டியேகளைகளைதொடுத்தேன் ரதத்தைகிட்டி
வாட்டியேகொரிக்கி மடித்தேன்
ஓட்டியேசாரதியை மாட்டிவிழுத்ததுத்தேன்
கேட்டியேவில்லைமுரித்து ஆட்டிபலவிட்டேனே (குட்டி)

வசனம்.

அடாவாடா துரோணாச்சாரியே உன்வித்யாகொவத்தினாலே சத்ருமரிக்கத்தடனே வந்தாயல்லவா இதோபெண்பிரசண்டத்தாலே உன்னை பொழிக்கிறேன் பாரடா துரோணனே.

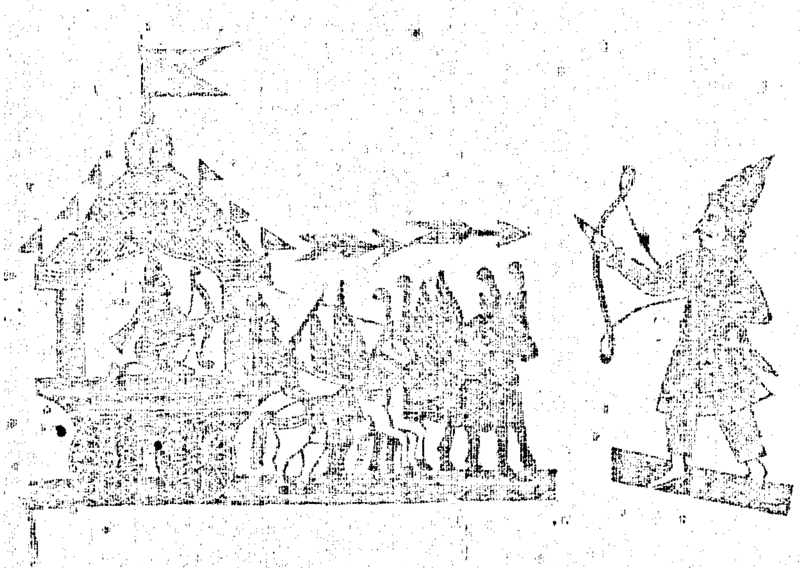

துரோணருக்கும் அபிமன்னனுக்கும் யுத்தம்

துரோணர் சொல் தரு.

அம்புகளால்சரம்பூட்டினேன் அபிமன்னனே
உந்தன்மேல்சாணத்தத்தை போட்டினேன்
உம்பருமுனிவரும் செம்புலியனைவரும்
தெம்புகளழிந்திட சிம்பம்போலேகியே தருள்
சித்தருமுனிவரும் ர்த்திகொண்டிட
யெத்திசைமன்னரும் வெத்திகள்பேசிட (அம்புக)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

மோகனயஸ்திரமீட்டினேன் சிலைதனை
முறித்துமேயவனெதிர் காட்டினேன்
முத்திபேதேர்படை சிந்துவேராகியே
பத்துபோல்துரோணரை அந்தரமேவிட தருள்
பதறியேசேனைகள் கதறியேவாடவும்
சிதறியேமன்னரும் பயந்துமேயோடவும் (மோகன)

துரோணர் சொல் தரு.

அக்கினியஸ்திரம்தாக்கினேன் நூறுநூறாயிர
பாணங்களைநானும் போக்கினேன்
திக்கெனபாணங்கள் கொப்பெனபாயுது
சக்கரம்வாள்கிரி கக்கியேவிழுகுது தருள்
கரியுடன்புரவிகள் சேனையுமடிபட
வருகுதுபாணங்கள் மன்னனேயுயிர்விட (அக்கி)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

குந்தம்வேல்களைப்பூட்டினேன் யுந்தன்மேல்வாணம்
கோடிரதப்புரவி நீராக்கினேன்
புந்தமாய்சேனைகள் பாய்ந்துமேயோடுது
உன்னையும்கணைகள் சிந்துவேராக்குது தருள்
உருளவும்தலை சிதரவுமரதம்பரி
மிரளுமேபடைகளும் சிதறியேயடிபட (குந்த)

யுத்தன் மீதினில் பாடுது ராமடம்

துரோணர் சொல் தரு.

கார்முகில்குலங்கள்பாயுது
கவந்தங்கள்சின்னமே
தீர்முக்காரமும் துரோணர்தம்பரி தருள்
அருபோதுதிரமும் பொட்டிடயனைத்தும்
ஆட்டிடயுந்தனை
கூட்டமாய்வருகுது வாட்டிடலாமோ (கார்முகில்)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

சக்கரயுகங்களையுடைத்தேதன் னார்தனிடை
தனுசரங்களைக்களை முறித்தேதன்
வக்கிரதந்தங்கள்போல குக்கிடரதம்பரி
வெக்கிடவேதுரோணரும் தக்கிடவேயோடினான் தருள்
வேந்தருங்காரர் பயந்திடவினைகள்
சாந்திடவிதமும் ஓய்ந்திடாதாதிட (சக்கர)

பொது கவி.

ஓட்டினான்துரோணர்தேரை நடிந்துமேமுரிந்தெழுந்து
கூட்டியேசேனையெல்லாம் வெள்ளைபோல்வாரிதாக்கி
வாட்டிடசிங்கம்போலே மைந்தனும்நிற்கும்போது
தேடியேகர்ணன்சீறி நிற்கவெயெதிர்த்திட்டானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அபிமன்னன் யிளஞ்சிங்கம்போல கெர்ச்சித்து துரோணாச்சாரி வருந்த புனிகளையுடைத்து அவரும் படையும்முறிய அப்பட்டுடை அதைகர்ணராஜன்பார்த்து தன் படைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு அபிமன்னனை யெதிர்த்து சண்டை செய்கிறநிதங்காண்க.

கர்ணன் சொல் கவி.

ஆகட்டும்பயலேகெர்வம் அடக்குறேன்நொடிக்குள்பாராய்
தூக்கடாவென்னைக்கண்டும் தூசடாயுனதுவாத்திரம்

பார்க்குரேன் திரௌபதிதன்னை புருஷயார் குலைக்கவிட்டால்
யோக்கியகர்ணனென்று உலகத்தோரென்னுவாரோ.

வசனம்.

அடா வாடா பயலே யெவ்வளவு யெனக்கு கைதூக்கினா அவ்வளது சாவடியோ விதோபார் உலகெங்கும் மெச்சும்படியாய் உன்னை பாசுதியாக்கி யெமலோகம் சேர்க்காவிட்டால் யென்னை கர்ன்னமகாராஜனென்று யெச்சவாக்கினோர் ஒடிப்போகாமல் யெதிர்த்துவாடா பயலே அபிமன்னு.

அபிமன்னன் சொல் கந்தார்த்தம்

ஜாதிகுலமில்லாத சண்டாளனுசோதி
தானியபதிதுரியனுக்குத்தோழனாகி
சூதுமுதல்போதனைகசெய்துநீதான
தூரத்தினத்தைபாழாகி வைத்தாய்பாவி
நீதியென்றமுறைமையென்றநிலைமைபேசி
நீகெட்டுப்போரிக்கிடையேகலமாச்சி
வாதுகொண்டுவந்தவனேஉன்னையிப்போ

அபிமன்னன் சொல் தரு

வாட்டுவேன் மணிமகுடமயா யெய்ர
சூதுகள் காட்டுவேன்
ஆட்டிமீட்டிபடைகளை கூட்டிகுப்பலாகவே
சாட்டியுன்மேல்ரதம் யோட்டபடிக்குரேன்பார் (வா)

வசனம்.

அடா வாடா அர்மார்க்ககர்ன்னனே நீ ஜாதிகுலமில்லாத அந்திரஜாதி உனக்குதாயேது தகப்பனேது நீ யரியோதிரனுக்கு துர்மந்திரியாகவந்து யெங்களுடைய நாட்டை சூதாடித்தோற்கவைத்து யெங்களைத்துரத்தி, யெங்கள் பொருளெல்லாம் பாழாக்கிவிட்டபாதகனே உன்னைபதக்கவே யமலோகம் சேர்க்குரேன். வாடா கர்ன்னனே.

கர்ணன் சொல் கந்தார்த்தம்.

ஆசீர்ப்பொங்கிரி அனைப்பேயெழுந்தகர்ன்னன்
சோத்திரவில்வளைத்து கணைபகழ்களைகன்பூட்டி
பார்த்திபன் தன்னுடைபெருமை பாலனோடுகன் பெரும்
தூத்திரின்னயிலைம்புதைசாய்.

கர்ன்னன் சொல் தரு.

சூரனே வெகுதிராணிகள் பேசிய திரணுய்லக்தெதிர்பாரனே
சமர்க்குமுறுமதாம் வெட்டிப்பரிப்போகான்
துஷ்டப்பயலேநீயும் கெட்டுபோகாதேசும்மா (சூ)

வசனம்.

அடா வாடா துஷ்டப்பயலே உன்தகப்பன்மார் கீர்த்தியையும் உன்குரத்தலமும் பஞ்சாகவடித்து பெருங்காற்றில் தூற்றிவிட்டாப்போலே சேர்க்கிறேன் யெதிர்த்துவாடா பயலே அபிமன்னு.

அபிமன்னனுக்கும் கர்ன்னனுக்கும் யுத்தம்

அபிமன்னன் யுத்தத் தரு.

பூட்டிக்கொண்டேன் அம்பிரும்வில்லில
மாட்டிக்கொண்டேன்
ஆட்டிபராவபாணம் செறிந்துவரும்புயிர்வர்க்க
தீட்டியதிலோர்பாணம் போட்டுக்கொள்ளுவாயாய் (தரு)
தருததிமிதருதரு தைதுந்துடன் புகுதப்பட (பூட்)

கர்ணன் சொல் தரு.

அதையறுத்தேனே வில்லையுமாணி
யெதிரழித்தேனே
பதருதவென்கையாள் யெதிரிகள்புயிர்வாங்க
கதிர்முடிசிதரிட விதிறுபடத்தேரையறும் கருள்
விகிதத்தருதொகுத்திமி பகைபெதுவாலுடல்பட்டிட (அ)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

மார்பினிலடித்தேன் பெரியாணத்தால்
தேரதையொழித்தேன்
கார்முகத்திருகுலம் மேருபோல்விடுத்தேதான்
வீரிடவருகுது பாரடாகர்ணனே கருள்
பதத்தக்குதிக்கிடபொடி உதிக்கிடமிருத்துப்பெரு (மார்)

கர்ணன் சொல் தரு.

அடிப்பட்டுவெழுந்தான் அபிமன்னன்கையால்
படைகெட்டுவொழிந்தான்
பொடிபட்டுச்சிரிமலைம் திடங்கொண்டெதிரில்லாமல்
குடையுமக்கொடியுந்தேரும் இடமுமழிந்துவேராய் கருள்
சரம்பட்டிட புஜங்கெட்டுமே
துலைந்திட்டுடன இல்கெட்டுமே (அடி)

பொது கவி.

தேர்பரிபாலசேனை சிதரிடகர்ணன்தானும்
சேரிட்டோடிப்போக திருப்துங்ஜெயங்கொண்டாட

தூரியேசகுனிகண்டு யிவனிதுலிப்ப தரிஜயமென்றெண்ணி
கர்வமன்னன்மருமான்முன்னே கர்ச்சித்துவருகின்றானே.

வசனம்

அதோதெப்படி யென்றால் யிப்படியாக கர்ணனானவன் படைமுறிந்து பங்கமடைந்து பாதைசாரியாக யோடிப்போன மாத்திரத்தில் ஜகுனிகண்டு இரோகமுதித்து மீசைகள் துடிக்க படையைக் கூட்டிரதமேறிக்கொண்டு வந்து அபிமன்னனுடன் யுத்தம் செய்திறு விதக்கான்க.

ஜகுனி சொல் கவி.

பஞ்சையேபயலேகெர்வம் பார்த்தீபனுடனேநீயும்
அஞ்சாமல்யெதுத்தாய்வெவா உன்அப்பன்மாரென்னிடத்தில்
பிஞ்செயேநாட்டைவிட்டு காடுபோய்ச்சேரச்செய்தேன்
கொஞ்சம்நீஅபிமன்னுவுன்னைக் கொல்லுவேன்யெழுந்துவாடா

வசனம்.

அடாவாடா பஞ்சப்பயலாகிய அபிமன்னனே கல்லது உன் தகப்பன்மார் ஐந்துபேரையும் பகடையாட்டத்தில் கெலித்து காட்டுக்குதுரத்திவைத்த ஜகுனி நான் உன்னை சும்மாவிடமாட்டேன் அபிமன்னு.

அபிமன்னன் சொல் கவி.

சந்திரகுலத்துதித்தன் தரணிபன்துரியனுக்கு
மந்திரிநீயிருந்தமார்க்கத்தைக் கேளுமடா
முந்துமுன்நரியைசிங்கம் மூடமந்திரியாலாக்கி
வெந்தனையெதிர்த்துவந்தாய் விலக்கெட்டபாவிபோடா.

வசனம்.

அடாவாடா பாவிசண்டாளதுரோகி உன்னை துரியோதனன் மந்திரியாக வைத்துக்கொண்டதெப்படியென்றால் முன்புயொரு சிங்கமானது குள்ளநரியை மந்திரியாகவைத்து பங்கமடைந்தது போல் யெங்களை ஜெயித்தபங்கத்தையின்று உன்னை முடித்துவிடுகிறேன் வாடாஜகுனியே.

சகுனிக்கும் அபிமன்னனுக்கும் யுத்தம்

சகுனி சொல் தரு.

ஆகட்டுமடா நாஞ்சட்டையிலே கெர்வம்
அடக்குவேன் கொடிக்குள்ளே கையிலே சருள்
அண்டமுனிவர்களும் கண்டுபுகழவும்
பண்டுசூரியனும் கொண்டுமகிழவும் (ஆகட்டு)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

சத்யவாக்கியமில்லாபாவியே சகுனி
தனுவினால்வதைக்குவேன் ஆவியே சருள்
நாவிலேபுன்மனம் வாடிப்படை
கூடித்தரியனும் ஓடித்தடை (சத்தி)

சகுனி சொல் தரு.

இந்திரபாணங்களைத்தொ யெவினேன்
யிருந்தின்டாய்வெட்டிட புன்னொரவினேன் சருள்
விலகுபொடிபட முடிகள்சிதரிட
கடிகிசேனைகள் பதரியோடிட (யிந்திர)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

மடையாமந்திரவாளினிட்டேன் கெட்டு
மாண்டுபுறிந்துபோவாய் யென்றிட்டதான் சருள்
மானவந்தனைக் காவலிலவென்று
வாதுசெய்குதே வெனுவில்லத்தமடையா (மடை)

சகுனி சொல் தரு.

மந்திரம்யெந்திராணம்விட்டு நானுந்தன்
மார்புகலங்கிட கட்டிடுவேன் சருள்
வருகுதன்னுடல் புரிசெய்பாகவும்
அரித்தசேனையும் கரிவிடவும் (மந்திர)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

ஓட்டம்பிடிக்கஅடித்தோட்டினேன் வீர
சிங்கமெனவேவிரம் காட்டினேன் சருள்
வில்லிலாயிரம் பாணம்விட்டுமே
மல்லினுன் சேனைகெட்டுமே (ஓட்டம்)

சகுனி சொல் தரு.

பார்த்தகுலமெடுத்தோடினேன் சூரியன்
படுகளத்திலோடி கூடினேன் சருள்
பங்கப்பட்டு பதறியாகிய
அங்கமன்னவன் யெதிரிலேகியே (பார்த்)

சகுனி சொல் கவி.

சகுனியுமோடிக்கர்ணன் தனைச்சேர்ந்துதோனர்கூடி
தகைமைசேர்படைகள்தன்னை தாக்கியேவிட்டபோது
துகைபடவிளர்கள்நொந்து அர்ச்சுனுக்கெதிரேவந்து
பகையுள்ளபாலனையால் பட்டபாடெல்லாம்சொல்வார்.

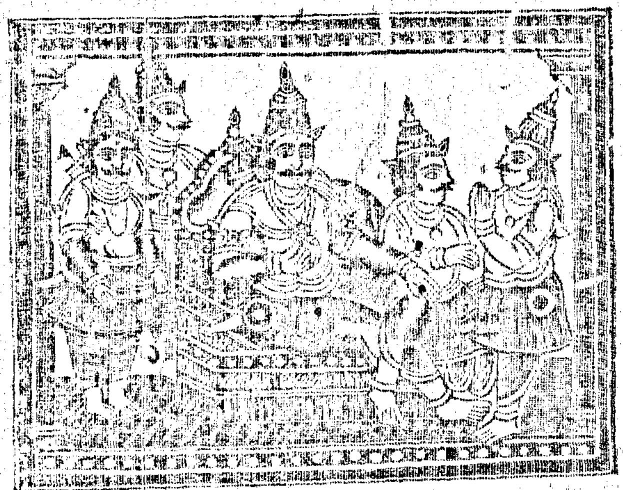

துரியனிடம் துரோணர் கர்ன்னன் சகுனி

சொல்லும் தரு.

பட்டபாடகளெல்லாம் பாழாய்முடித்துவிட்டோம்
பாராளும்துரியராஜனே
அஷ்டப்படைகளை கலக்கப்படுத்திவிட்டான்
கடுங்கோபமோடுவந்தான்ராசராசனே
பூர்த்தராகும்சிறியவன் படைக்கவன்கெட்டிக்காரன்
பஞ்சாய்ப்பறக்கடித்தான்ராஜனே
சிங்கக்குட்டிபோல்வந்து பங்கப்படுத்திவிட்டான்
இவன்துடுக்குதனமேராஜனே
இன்றுப்பொழுதில்மன்னா எல்லாமடித்திடுவார்
பெலமேறுமாமிவன்ராஜனே
கொண்டுகொள்ளியசரமும் வெல்லாமுமேமுடித்திடுவோம்
அரசதீர்த்திடுவோம்ராஜனே

வசனம்

இப்படியாக சகுனிகர்ணன் துரோணாச்சாரியிவர்கள் முதலானபேரும் படைமுறிந்து திகில்படைத்து துரியோதனமகாராஜன் முன்பாகவந்து தேருமராஜனே அந்த அபிமன்னனாலே வெகு படைகளெல்லாம் ஒழிந்து நியங்கள்ரதமும் முறிந்து வீரமொழிந் தோடிவந்துவிட்டோம் மேலும் இன்றுபொழுதில் அவனைகொல்லா விட்டால்பிறகு ஒருவரும் பிழைக்கவிடமாட்டான் மகாராஜனே.

துரியன் சொல் கவி.

கேட்டவுடன் பிருதிவியும் பொரிகலங்க
கொடிபெருறரணசூர தளகர்த்தர்கள்
கூட்டியசேர் அவரவர்கள் படைகளோடு
கூசாமல்வந்தெதிரே சென்றுகாலம்
ஓட்டியதாய் சண்டைசெய்து அவனைக்கொன்று
புகழாய்பட்டமது சமேர்க்கொள்வோம
காட்டியதோரபிமன்னன்பிடிமேதி
ரதமேறிதுரியனுமேவருகின்றனே.

வசனம்

இப்படியாகயிவர்கள்யாவரும் பயந்துபோய் சொன்னவார்த்தையை துரியன்காதிலேகேட்டு இரண்டுகண்களும் பொரிபறக்க பெருத்த ஓபடைவீரர்களை ராஜாவசேனைகளைபார்த்தீர்களா ஒரு சிறுபயலான் அபிமன்னனை யின்று சம்மாரம்செய்து வரவேண்டும் நீங்கள் அனைவரும் படைகட்டிவாருங்கள் என்று படைகளைகூட்டிக்கொண்டு துரியோதிரன் வருகிறவிதங்காண்க.

துரியோதிரன் சொல் தரு

ஜெயங்கொண்டபெருத்தான் துரியன்சேனை
கிளங்கொண்டு நடந்தானே (தரு)
ஜெயபதி துணைபதி கர்ப்பதியவரவர்
புஜபலவானிகை பேசியேவந்தார் (தரு)

பூட்டியேகனை மாட்டிவிட்டிடும்
ஓட்டியேபடை கூட்டியதட்டிடும் (ஜெ)

இடிபாணமெடுத்தார் கூரம்புகள்
மழைவாறும் விடுத்தார்
தட்டிருபுயக்களை கட்டழுத்தமடித்து
கடற்மழைசக்கரம் தோயர்களுடனே (சரு)
தண்டுதண்டாகவே கண்டமசெய்திடும்
சண்டமாருதம் கொண்டுபொழிந்தார் (இடி)

சரச்சவிட்டெழுந்தார் அபிமன்னன்மேல்
உச்சலாய் குதித்தார்
பிரிசத்தப்பரிதிபோல திருக்கின்றவனைவிட்டு
தகிதவிப்பெய்யிமோம் சாமவனைவிட்டு (சரு)
காடிமன்னவ ரோடுடாமனே
கூவசேனையும தேடிவதைத்திட (சரச்)

பொருமிக்கடும் சேனைகளெல்லாம்
அருகினில்வாரும் யெதிரபார்
வெதிரிபிவன் வெதிராககிர்குரான்
சரிவேயிவனமக்கு சாபிக்கள் வாருங்கள் (சரு)
சண்டமாருதம் கொண்டுபொழிந்திட
அண்டர்களனைரும் கண்டுமகிழ்ந்திட

துரியன் சொல் கவி

அரியாதப்பிள்ளையோ நீதான் ஆழ்மையெய்வளவுக்கு
தெரியாதபுத்தியிலே சிக்கிறப்பெய்தன்கையில்
பரியாசக்காரன் தனைபாம்புமேகடித்தாற்போல
வெரிபிள்ளையோடிப்போடா விண்மேமடியப்போறாய்.

வசனம்.

அடாவடாவெரிப்பிள்ளாய் நீ காக்கவும் பரியாசக்காரனை
பாம்புகடித்தாற்போல வென்னிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டாய்

நீபோயென்னெதிர்ப்படு நிற்ப்போடாபயலே அபிமன்னு.

அபிமன்னன் சொல் கவி.

என்பிதாவோடு [illegible] டம்சொன்னேன் பெண்ணுரைசொல்லி
தனியனாயா [illegible] வென்று சத்தியமிட்டாய்பாவி
உன்னையுமுடன் [illegible] யெல்லாம் உனக்குடன் பட்டோர் தன்னை
கண்ணினைமடக் [illegible] [illegible].

வசனம்.

அடாவடா துரியோதனா வென்பிதாக்களுக்கு ஒரு ஆபத்தி யும் [illegible] இல்லையென்று உறுதியான வென்னைக் கைத்துக்கொண்டு யிருக்கின்றாயல்லவா கல்லதா உன்னையும் உனக்குண்டானசேனைகளையும் யின்றையதினம் வெட்டிக்கெலித்து [illegible] காணியாகவே முற்றும் வென்பிதாவுக்கே பட்டாபிசட்டி வைக்கிறேன்பாரடா சண்டாளா.

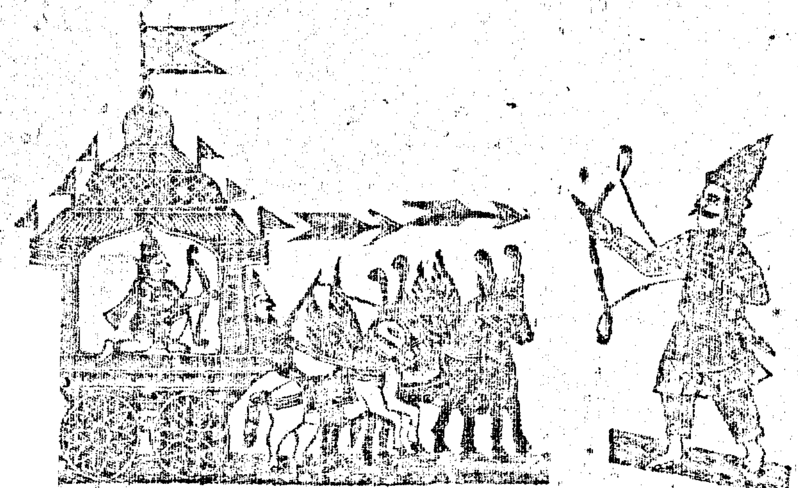

துரியோதனனுக்கும் அபிமன்னனுக்கும் யுத்தம்

துரியன் சொல் தரு.

மதத்தயானைபோலெதிர்த்தான் பல்லைக்கடித்து
மார்பினிலெட்டியே யுதைத்தான்
கொதித்தவீரசிங்கம்போல் வெதிர்த்துவில்வளைத்து
கோரமுள்ளபாணங்களால் குறிவைத்துப்பொழிந்தான்

அபிமன்னன் சொல் தரு.

மண்டியிட்டுமெதிர்க்குதித்தான் கைகளைமுட்டி
வல்லுலக்கைபோலவே பிடித்தான்
கொண்டல்போலவில்வளைத்து கோதண்டத்தில்பாணந்தொட்டு
அண்டர்களும்தான்புகழ சாதித்தவனுத்து (மண்டி.)

துரியன் சொல் தரு.

எரிமருகுலத்தைவிடுத்தான் காலனைப்போலே
ஏகச்சக்கரபாணம் தொடுத்தான்
கொரகொரன்றுபல்லைக்கடித்து நிமிர்ந்துமீசையைமுறுக்கி
வருகிறஅபிமன்னன்மேலே உதிக்கும்படியடித்தான் (எரி)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

காலருத்திரன்போலெதிர்த்தான் விருதைகளினால்
தன்னந்தனியே யடித்தான்
திரிபுரசம்மாரனைப்போல் வருகிறசேனையொழித்து
முரகரிமருகின்றான் துரியனும்தோர்வையடைந்தான் (கா)

துரியன் சொல் கவி.

குலகுலைத்தரிபோல் குமுறியெழுந்திருந்து
தலமெல்லாமொழித்ததிப்போ தரியப்பிறைதந்தோர்மை
மிகமுடன்பயலைக்கட்டி பிடித்திடவெனக்குதவிய [யா
ஜனுதிதிதுரையுமாமா சக்கதியரியதானே.

வசனம்.

கேளும் மெனது அருமையுள்ளமாமா மென்னுடைய வீரமெ

ளைப் போகவிடவென்னையும் தோல்வியடையச் செய்தானே அவ
னைப்படி வெல்லலாம் எனக்கொரு தந்திரம் சொல்லவே
ணும்மாமாவே.

சகுனி சொல் கவி.

இதற்குமேயஞ்ச வேண்டாம் மிகுஜனம்தன்னிலேதான்
அதிபெரும்படைகள்தன் துணைவர்தன்புதல்வரெல்லாம்
அதிரவேயனுப்பிவிட்டால் அதோகதிசெய்வார்பின்பு
சதிசெய்துபாணம் வாளா லடித்துவிடுவோமே

வசனம்.

கேளும் ஆசைமருமகனாகிய துரியோதன மகாராஜனே ஆறு
பேருவர்க்கு அருமையன்னவென்றால் லக்குணகுமாரர்கள் உட
ன் தம்பிமார்களையும் ஒன்றாய் கூட்டி அனுப்பி வைத்தால் அவர்
கள் ஜெயம்பெற்று வருவார்கள் மகாராஜனே.

* துரியனுக்கும் சகுனிக்கும் தர்க்கம் தரு.

மாமாவென்னமதியோயிது மைத்துனர்களையழைத்துவென்
றுமாசிறுபிள்ளைகளால் போமோயனைகமத்து சருள்
புத்திரர்களை சத்துருபயமிடம்
வெத்திகள்செய்யவே ஒத்துமேயனுப்பிட (மாமா)

சகுனி சொல் தரு.

ராஜபுத்திரர்களும் கேசமுடனேகேளும் மிந்த
தேசமன்னவர்களோட தீரஜெயமடைவார் சருள்
தீரருக்கரும் வீரமுடைய
பாரினில்மன்னனும் மேலாகோட (ராஜபுத்)

துரியன் சொல் தரு.

துரோணர்கர்ணராலேஅந்த துஷ்டன்தனைக்கொல்ல
வீணாய்படைமுரித்துமே தோணுக்கோபம்படைத்தால் சு
சொல்லுமோவுலகத்தில் வல்லமையோமைத்தர்
சொல்லதிஜயோசொல் அல்லவோமாருதே (துரோ)

சகுனி சொல் தரு.

பொற்குன்மொழி கேட்டதினால் — என்னயோசனையும்-நான்
சொன்னபடி மைத்தர்களை — அழைத்திடவே யழைத்து — சகுனி
சடர்பெரும்சேனையும் — அதிதுடன் பரிவாயும்
பரிவுடனே யுப்பிதுல் — படையைத்திரட்டிடும் (மெய்த)

சகுனி சொல் வசனம்.

கேளும் துரியோதனமகாராஜனே யிந்நேரப்படிக்கு உன் குமாரர்களையழைத்து அதன் பின்னுசேனைகளை யனுப்பினால் ஜெயமடைந்து வெற்றிபெறுவார்கள் சீக்கிரம் அவர்களை வரவழைத்து அனுப்பிவையு மகாராஜனே.

துரியோதனன் சொல் கவி.

கனிதிருமிழற்றுமன்னன் சபாசென்றுதிகாரிதந்தட்டி
சிலைபெருமியமா அமைத்தி சிமியத்திகியுமேனி
இலக்கணகுமாரன் தந்தையென்னிய யெங்கள் தன்பாலர் தன்னை
வரிவுடனழைத்தாரென்று வாக்குரைத்தழைத்துவாராய்

வசனம்.

கேளும் பின்னாய்மந்திரி லக்ஷணகுமாரன் முதல் நமது குமாரர்களையும் சீக்கிரமாக அழைத்துவாரும் மந்திரி.

இலக்கணகுமாரன் சொல் கவி.

ஆச்சரியமென்னவென்று அனுப்பியேகுமாரர்கள்
பேசியேவலுவைக்கூறி பிடிபடாசிங்கம்போல
வீசியேவேலும்வாளும் வில்லம்புகதைதொடுத்து
பூர்ச்சன்குடையோன் துரியன் புகல்வருமேற்றி

இலக்கணகுமாரன் வருகிற தரு.

இலக்கணகுமாரனிதோவந்தான் — துரியன்முன்பு
இலக்கணகுமாரனிதோவந்தான்
இலக்கணகுமாரன்வந்தான் — வினையமுடனேகுற
மிக்கவெகுவீரியம்பேசி — வீரியந்தன்னையேகூட்டி (மில)

வில்லும்பாணங்கையில் — வீரியகதையுமேந்தி
வெல்லுமவன்யென்றுசொல்லி — வீரருடனேகூடி (மில)
மாமேருமலையைப்போலவே — யெங்குங்கண்டுநடுங்க
மாமன்னராயுதமெல்லாம் — மன்னர்கள்நடுங்க (மிலக்)
யெங்களையெதிர்ப்பவர்கள் — யிவ்வுலகினிலுண்டோ
யேமாகிலுமவனை — யிடறிப்பேனென்றுசொல்லி (மிலக்)

இலக்கணகுமாரன் சொல் கவி

சந்தனுதன்றிருவடிக்கு தனையனையழைத்ததேது
திருமவர்வெதிர்த்திட்டாலும் நிற்குமேவர்க்கவிட்டு
தரணியையாளச்செய்வேன் சத்துருக்களையெனக்கு
வரிசையாய் காண்பித்தாலும் வாட்டியேயோட்டுவோமே.

வசனம்.

சருணம்சருணம் யென்றுதந்தையே யெங்களையேவாரையும் அழைத்ததேதுசெய்யை தெரிவிக்கவேண்டுமைய யெனதுதந்தையே.

துரியன் சொல் கவி.

அருமையன்தனையாவீர் அழைத்தேதாங்கேளீர்
இருபகல் அபிமன்னன்தான் சேனையில்வருபோர்கொன்றான்
உருகவேயவனைவெட்டி யுயிர்வதைசெய்துநீங்கள்
வருகுவீர்கள்கீர்த்தி மானிலமெச்சவேதான்.

வசனம்

வாருங்கள் யெனது குமாரவர்க்கங்களே அந்தபாபியாகிய அபிமன்னனை வென்று ஜெயமடைந்துவாருங்கள் குமாரவர்க்கங்களே.

இலக்கணராஜன் சொல் தரு.

அப்படிக்கொக்க — அபிமன்னவீரனும்
ஒருதாக்கட்டைாத — போர்முகத்துதானும்

வெட்டிவிருத்திடுவோம் சொருங்கனவனே
விண்ணுலகேத்திடவே சடருக்கள்
சிமசிபூச்சிபிவனே விடுவேபோ-கட்டி
கிலத்தில்தேப்த்துமேயுடலே சுடுவமோ
சுட்டுரவாகவேசெருக்கன் நமக்கு
கைதாக்கும்காவடியோ பாருங்கள் (அப்படி)

இலக்குணர் சொல் கவி.

நீதானுயயலேகாணி நிலம்பிரித்திடவந்தாய
போதாது யுன்தகப்பன்மார்கள் பூமிவிட்டோடிப்பானூ
வாதாடிவம்புசெய்ய வழக்குன்னுலாகாதப்பா
ஆதாரமற்றபிள்ளாய் அடிப்பின்யானோடிப்போடா.

வசனம்.

அடீ குட்டிபயலே நீயடா பாதிபிரிக்க வந்தவன் உன் தகப்பன்மார்கள் கையாலேயாகாமல் நாட்டைவிட்டு காட்டுக்குப்போய்விட்டார்கள் யிப்போது யெங்களை ஜெயிக்க உன்னுலாகாதுபோடிப்போடா பயலே யபிமன்னு.

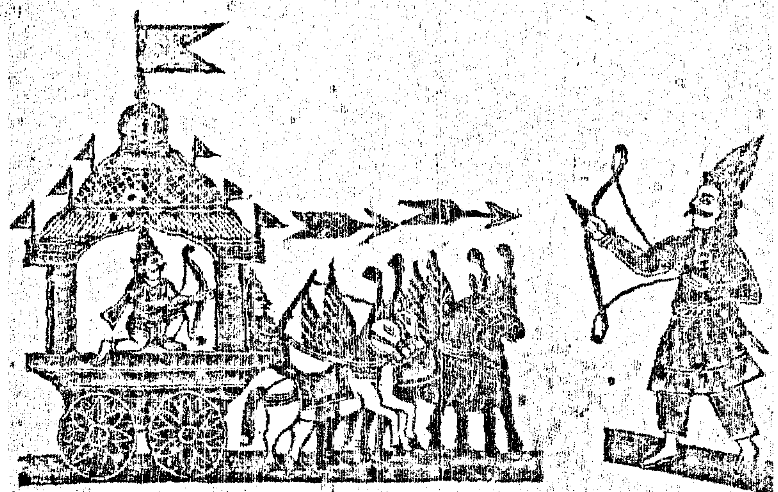

இலக்குணர்க்கும் அபிமன்னனுக்கும் யுத்தம்

இலக்குணன் சொல் தரு.

எதடாவெருவபிருத்த பயலே
யெங்களைவெல்லவும் கூடுமோ
பாரடாயெங்கள் ரதகஜதுரகமும்
நால்வகைசேனை தளபதிவீரரும்
ராஜபலம்தெரியாதோ யெங்கள்
பிரதாபவல்லமை யரியாதோ சுருள்
மூட்டனையெ[illegible]த்தாமே யிவ்விடம்நின்றிமே
முடித்திடுவோமுயிர் மடித்திடுவோம் (எத)

அபிமன்னன் சொல் தரு

ஆரடாபயல்களேவாருங்கள் னொந்நன்
ஆண்மைகாட்டுகிறேன் பாருங்கள்
ஆரபாரம்செய்து அண்ணன்தம்பிமாரு
அடர்ந்தபடையுடனே கடர்ந்தபுரியை
ஆண்பிள்ளைசமர்த்தரித்தேன் வங்
வீம்புகள்மிகத் தெரிந்தேன் சுருள்
வங்கையோடிங்கேநீர் தங்குவீரராகில்
யெந்தன்கையினாலே பங்கப்பட்டுபோவீர் (ஆர)

இலக்குணர் சொல் தரு.

ஆனைசிங்கத்தையேவெல்லுமோ உந்தன்
ஆண்மைகள்யெனைவந்து கொல்லுமோ
வண்மையாயுலகாளும் மன்னன் துரியராஜன்
மைந்தன்பிலதிரம் சொல்லம்புபாணம்
மன்னன்பலமரி வாயோனங்கள்
வல்லமைதிரம தெரிவீரோ சுருள்
மந்திரிலத்திறல் பாணம்தொடுத்திட்டோம்
மடித்திடயுன்னுயிர் அருந்திடவருகுது (ஆ)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

புலியைப்பூனைகள்வந்து வெல்லுமோ-உங்கள்
படைகளென்னுடன்வந்து நில்லுமோ

வளியுனிற்பூட்டியே குணத்தொனிகட்டியே
மதயானைபோலவே யெதிர்த்தாயென்முன்னுக்கு
வன்மைகளறிவீரோயெந்தன் வில்பாணமறிவீரோ (க)
சிரித்துமெனிசித்துப்பல்லை இங்கேபோல்கொக்கரித்தனையே
உதைத்தாட்டிப்பாய்விலைத்து நினைக்குமுன்தகப்பனுக்கும்
தருகுவென்யமலோகத்தை தரணியைநான்பெற்றுக்கொள்வேன்
அருக்குரேன்கொத்தே டுக்கனே (துரிதம்)

அபிமன்னன் சொல்

ஆனிபோலேவக்கெதிர்த்தான் வீரசிங்கம்போல
அத்தடிமெதிரிலவன் குதித்தான்
தூள்போலப்பஞ்சா யடித்து
செர்க்கத்திலேயவனும் விட்டான்
பீறவாரொருவரி மில்லை-அவன்
காலினுல்புனைத்தபே கொன்றான் (துரி)

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அபிமன்னன்வந்து குமாரவர்க்கங்களை குருகாத்திலடிபட்ட சருகுபோலேயடித்து விட்டமாத்திரத்தில் தூதர்களோடிவந்து துரியோதன மகாராஜனுக்குச் சொல்ல துரியராஜன் காதில்கேட்டு குமாரவர்க்கங்களெல்லாம் இறந்துவிட்டார்களா யினி யென்ன செய்யப்போறேனென்று பிரலாபித்து புலம்புகிற விதத்தைக் காண்க.

துரியன் சொல் கவி.

அப்பாவேபலரிலிருந்தான் அழுதமெபுலம்பிச்சொல்வான்
விற்பிடித்தெதிர்த்துமைந்தர் வீணிலேயிறந்தாரய்யோ
சர்ப்பனைப்பிடித்தெக்கொன்று தனிப்பழிவாங்காவிட்டால்
யிப்புவியாருமன்னன் யிரையவனுகுவேனே.

வசனம்.

அய்யய்யோ தெய்வமே யென்குமாரர்களனைவரையும் பாவியாகிய அபிமன்னன் மடித்துவிட்டானே யிதற்கு யென்ன செய்வேன் திருவுளமே.

துரியன் புலம்பல் தரு.

அய்யய்யோபாவிகுலம் அழியாயமாச்சுதையோ-தெய்வமே
அரியப்பயலுனால் சிறுவர்யிறந்தார்களே-தெய்வமே
பிள்ளைகளையெல்லாம் இதரவெட்டும்கோடாலியாச்சே-அந்த
வாழைமரம்வெட்டி மடிந்ததுபோலாச்சே-சிவனே
மண்ணுக்காசைவைத்து பெண்மக்களைத்தோற்றேனே-சிவனே
மாபாவியபிமன்னன் யமனைப்போலிருந்தானே-சிவனே
அனந்தாதிமொருநாளு அளவுக்குக்காணேதே-சிவனே-யிப்போ
அவன்பலசித்திகள் உலகில்தெரியுதையோ-சிவனே
யெந்தன்குலக்கொழுந்தே லட்சுணகுமாரபாலா-சிவனே-யிப்போ
யெனக்குயின்உலகாள யெவர்களுமில்லையே-சிவனே
உலகத்தோரெல்லாக உன்னைப்பறிகொடுத்தேன்-மகனே-உன்னை
கொண்ணப்பழியதனை யின்னுந்தீர்ப்பதெப்பா-மகனே.

துரியன் சொல் வசனம்

அய்யய்யோ தெய்வமே யென்குமாரர்களை யெல்லாம்சிறுப் மடித்துவிட்டார்களே நான் முன்பு சொன்னவார்த்தையும் தடுத்து அனுப்பினபடியால் ஒருவர் யில்லாமல்படிக்கு அழியாயமாய் யிறந்தார்களே யிதற்கு யென்னசெய்குவேன் சகுனிமாமா.

சகுனி சொல் கவி.

சக்கிரகுலத்துமன்றே தாரதுவருக்கலாமோ
உத்தன்மைத்துனன்சயிந்தன் ஒருவன்போதாதோயிப்போ
பத்தமாய்கொன்றமாகோ பாமனுர்வரத்திறலே
பொருதியேபவரையெல்லாம் போடபோடுபாகுவானே

வசனம்.

கேளும் யென்மருமகனுகிய துரியோதன மகாராஜனே நீ கலக்கப்பட்டால் பார்த்தபேர்கள் நகைப்பார்கள் இப்பொழுது உன் மைத்துனனுகிய சயிந்தவமகாராஜன் பாண்டவாளைகொல்லுதிவ

என்று சிவனை நோக்கி தபஞ்செய்து கொண்டிருமாலையில் வந்திருக்குறான் அவனை அழைத்தால் உன்னெண்ணத்தை நிறைவேற்றுவார் ராஜனே.

சூரியன் சொல் கவி.

கோபமேகொண்டெழுந்தான் கொக்கரித்தார்ப்பரித்தா
தீபம்போல்சயிந்தவன் தன்னை சித்திரமழைத்தோமென்று
பனிரதத்திலேத்தி பூதனைமலங்கித்து
கூப்பக்கைதீர்ப்போர்தன்னை அரைக்கணத்தழைத்துவாராய்

வசனம்.

கேளும்பின்னாய்ப் பிரிதிகாமிகனே இப்போது பென்மைதனாராகிய சயிந்தவராஜனை ரதத்திலேத்தி சிலமேளவாத்தியத்துடன் சந்தியாக இந்தகுருக்ஷேத்திரத்துக்கு கொண்டுவாரும் பின்னாய்ப் பிரிதிகாமிகனே.

சயிந்தவன் சொல் கவி.

தனுக்கெதைவில்வாள்சூலம் சக்கரம்பிண்டிபாலம்
முனைபெரும்பாணக்கொண்டு மூர்க்கமாய்ரதத்திலேறி
வெனிபமழைத்திட்டசே இரியம்பூரிசன்குடி
தனியுடன்சயிந்தமன்னன் சாலவந்தேகிர்வந்தானே.

சயிந்தவன் சொல் தரு.

திருவதனசந்திரன் — மருட்டும்பனமென்ன
செயிந்தராசனும்தானே
பரிபூரணசந்திரன் — போலொளிவீசவே
செயிந்தராசனிதோவந்தான்,
பராமன்உபாக்காரன் — பஞ்சபாணவிநோதன்
பரோர்துதிக்குந்தீரன் — பாண்டவர்க்குகாலன் சருள
மதிவேசபதமும் — முற்றிலும்கெலிப்பேன்
வெற்றிவிருதுபெற்று மைத்துனர்க்களிப்பேன் (திரு)

அருணனுதையம்போல — திருபுயத்தழகியன்
அமரர்கண்டுதிக்கவே — ரணபேரிமுழங்கவே
தீரர்முனுவர்நடுங்கவே — திருபுமனைமதிக்கவே
தசிபரிசேனைதம்கடல்போல — வெழுந்திருக்க
காத்தவென்னவே — நாதர்நடுக்கிடவும் (சரு)
காண்டபச்சாபம் — வேல்மழுபிடித்து
கருவியதிக்க — நாதமுழங்கொனித்து (திரு)
பேரிகைபூரிகை — வீரமாசடக்கா
பொங்கும்காட்போலே — சோலிக்க
வெகுவீருமஞ்சிட — மாரனுடகெஞ்சிட
அஞ்சிருரும் — நடுக்கமிவன்
சஞ்சலமில்லாமல் — தாண்டித்தனுவெடுத்து
அஞ்சாமலேஅரியனை — ஆதரித்திடயென்னளி (சரு)
அண்டமும்வாணவர் — கண்டுநடுங்கிட
கொண்டல்போலவாணம் — சண்டமாய்பெருகிட (திரு)
கொன்றமாலையைபெடுத்துக் — குறுக்கிசரப்பிடித்து
கொல்லவின்றுமே — மதித்து
திருவாழியைசக்கிர — மாரனைப்போலவே
வெல்லவேனென்றுமே — குதித்து
சண்டனைப்போலவே — நகைகண்டசருமங்கிக்க
தெண்டனைரதுமங்கை — யாண்டஅரியன்முன் (சரு)
வெற்றிப்புவீர — பராக்ரமசிலன்
தேவர்தர்பாவர்க்கும் — சத்துருகாலன் (திரு)

சயிந்தவன் சொல் கவி.

ஜெகதலமகிழ்த்திருலோகமும்மகிழ
மகிதலத்தரசேமன்னனேசரணம்.

அரியன் சொல் கவி.

குன்றதீர்தனக்கு குவலயபளிபரி
அருமைமைத்துனரே அரசேவாழி.

சயிந்தவன் சொல் வசனம்.

ஏகசக்ரேஸ்பரனே பெனது மைத்துனரே சரணம்.

துரியன் வசனம்.

பராக்கிரமத்தை கண்ணினாலே கண்டறிந்தோம் மைத்துனரே வாரும் வாரும்.

சயிந்தவன் சொல் கழி

சர்ப்பதியாரோ வெத்தி காதகன் கொடியபர்த்தன்
பிற்பகுதிராயிப்போ பிழையுள்ளதும்வந்திதென்று
உர்ச்சியெயுஞ்சாக்கார்க்கிகம் உன்க்குருமுன் அடிக்குதை
சர்ப்பனை செய்துகொன்று சதிநிதியில்வீரோனபரணம் போ

வசனம்

கேளும் மைத்துனரே உமக்குவந்த அபத்துவென்று நமக்குதெரியும்படியாய் சொன்னதேயுண்டானால் நான் பரிகரித்து வெற்றிகுறிக்கிறேன் நீர் நம் தானுக்கும் அஞ்ச வேண்டாம் மைத்துனரே.

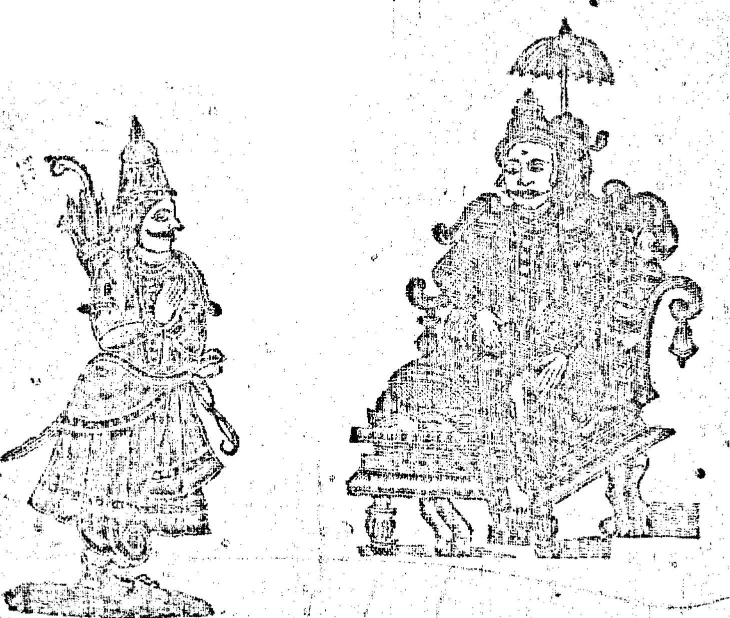

துரியோதனனுக்கும் சயிந்தவனுக்கும் தர்க்கம்

துரியோதனன் சொல் தரு

குறையென்றுசொல்லப்போறேன் மைத்துனரே-வெத்தி
கொடுத்துரக்ஷிக்கவேண்டும் மைத்துனரே

சயிந்தவன் சொல் தரு

நேரமோ-மன்றே
சகிக்கவெனக்கொரு
பீடாகுமோ
நமக்குயொருவர்நிகர்

துரியன் சொல் தரு

ஒருபையலாம் அவன்
ஆருக்குமடங்காத
ஆண்மைகாவென்னசொல்வேன் மைத்துனரே.

சயிந்தவன் சொல் தரு.

யெதிரியோ பஞ்ச
பஞ்சைபயல்நமக்கு
பாண்டவர்களைக்கொல்வேன் பதரியே

துரியன் சொல் தரு.

கொன்னவன் யிந்த
வெந்தன்மக்களையும்
வென்னவன்
உலகில்மன்னவர்களை

சயிந்தவன் சொல் தரு.

இலக்கத்தை காணும்
வெல்லுமோவீரமுன்னை
வெட்டிப்பரிப்பேனவன் அவன்அங்கத்தை

துரியோதனன் சொல் தரு.

சின்னபயலென்றுநீ யென்றே போரில்
இத்துவித்தைகளெல்லாம் வென்னவன்

சயிந்தவன் சொல் தரு.

சொல்லுவேன்கையால்
குட்டிபயலைவெட்டி
வெல்லுவேன்
குரங்காயெடுத்தாட்டி

துரியன் சொல் கவி.

கொன்றமாவைருக்குகொலலைவலாங்கிவந்திர்
துண்டனைமுன்னேகொன்றுயென்றாரர்த்தனம்செய்துவைத்து
புண்டரீகஐவர்தன்னை பின்னாலேஅதமேசெய்து
கொண்டாடும்படிக்கிர்த்தி கொடுத்துயர்ரக்ஷிப்பீரே.

வசனம்,

கேளும்மைத்துனா பாண்டவரையும் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் பின்னாலே கொன்று போடலாம் யிப்போது கொன்றமாவையைப் போட்டு மிகதப்பாவியாகிய அபிமன்னனைக்கொன்று வெத்திதா வேண்டும்மைத்துனா.

சயிந்தவன் சொல் கவி

சண்டமாருதம்போல்சீரி சரமாரிபொழிந்துகொண்டு
கொண்டலைப்சேனைக்கூட்டி குமரிடைகருபோட்டு
அண்டாதிகோபங்கொண்டு ஆகட்டும்பயலேயென்று
துண்டாசிபாலன்முன் சூரன்வந்தெதிர்த்திட்டானே.

வசனம்.

அடாவாடா துஷ்டப்பயலே உன்மதஅங்காரமென்னவீரமே ன்றையுனக்கு யின்றையதினம் விதிமுடிந்து போய்விட்டது யினி கீயோடாதே யெதிர்த்துவாடாபயலே.

அபிமன்னன் சொல் தரு.

போக்கிரியுனக்கொரு வீராப்போ-அடா
புத்திகெட்டமடையா யுனக்குமாராப்போ
போக்கியனேநீயென்முன் யோடிவந்ததென்னடா
யுதவியுதவியில்லா முண்டமே (போக்கிரி)
தாய்மர் துரோபதையானே தனித்துதனைப்பிடித்தாய்
ஜண்டி-ஜண்டி ஜண்டிகெட்டுப்போகாதே (போ)
முறைகெத்தவருப்பாவி முக்கத்தில்மீசையுனக்கு
சுட்டுமறாடா முடாகெட்டதுரோகி (போக்கி)

சரியானஅரசாபோல் சபைதனில்வரலாமோ
சங்கைசங்கை சங்கையேதுவுனக்கு (போக்கி)

அபிமன்னன் சொல் கவி.

சண்டியேசாமத்துரோகி சத்தியமில்லாப்பாவி
உண்டாயுனக்குமானம் யுன்னையும்துரியராஜன்
மண்டலமாள்வதற்கு மகிழ்கொண்டிருக்குரான்பின்
துண்டனேவெட்டியுன்னை துமிதைங்கள்செய்வேன்பாராய்,

வசனம்,

அடாவாடா சண்டாளபாமதுரோகி உனக்குமானமேது யீ —மேது நீயொருஅரசனாக சபையினில் வரலாகுமா நீமுன்பு யெ ன்தாயாகிய துரோபதையம்மனை செய்தவஞ்சகத்தை யின்றையதி னம் முடித்து யெமனுக்கு விருந்திடுகிறேன்பாராடாதுரோகி.

சயிந்தவனுக்கும் அபிமன்னனுக்கும் யுத்தம் தரு.

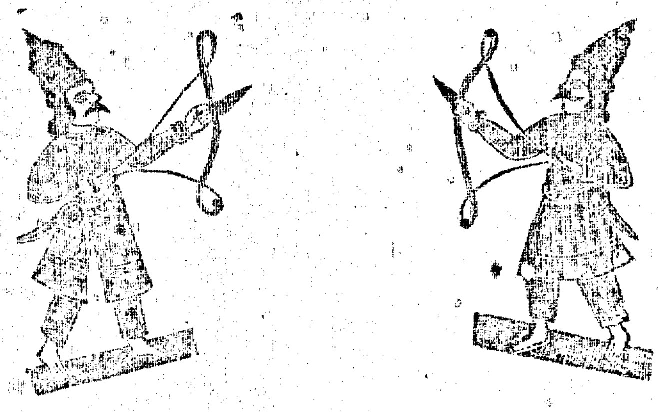

சயிந்தவன் சொல் தரு.

அர்த்தசந்திரபாணமெடுத்தேன் வில்லினில்பூட்டி
அதட்டியெடுத்து விடுத்தேன்
உக்ரமுள்ள அக்கினிகள் கக்கியேவருகுதுபார்
திக்கெனக்கொளித்தியாய் பக்குவமெதிரில்கண்டான் (அர்)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

திக்கெனவெதிர்குதித்தான் வீரசிங்கம்போல
ஆக்ரமித்து மீறியெழுந்தான்
சக்ரம்வாள்கிரிபோலே செக்கியெவன்ரதத்தை
குத்திடும்படிசெய்வித்து வக்ரதந்தம்போலெதிர்த்து (திக்)

சயிந்தவன் சொல் தரு.

அண்டமும்கிடுகிடக்கிறான் வல்லுலக்கைக்கள்
பிண்டிபாலமும் தூக்கிறான்
சண்டனென்னவேயுத்தண்ட கண்டமுடனெனவே
செண்டுபோலவேயெடுத்து கொண்டுவெறிந்தடித்து (அ)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

கையினால்முதுகில்குத்தினான் கைபிடித்து
கழுத்தைமுரித்து குத்தினான்
சொய்போலவேயிசைந்தபெருங் காத்தில்பஞ்சென்னவிட்டு
பொய்யும்வழிபோலெங்கும் அப்பத்துடன்விடுத்தான் (கை)

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சண்டமாருதம்போல யுத்தம்செய்து வருகிறபோது செயித்ரதன் தன்னால் சண்டைசெய்யமுடியாமல் கொன்றமாலையை கையிலெடுத்து ஆரபாரம்செய்து அபிமன்னன் பேரில் விடுகிறதுக்காக.

சயிந்தவன் சொல் கந்தார்த்தம்.

தண்டையும்கொன்றமாலை தாக்கியேசரத்தில்பூட்டி
பண்டுபோல்தாபங்காட்டி.

சயிந்தவன் சொல் தரு.

பாமன்பஞ்சாக்ஷர உக்ரவிக்ரமனாம்-செகந்நாதர
மகுடம்பொடிபடவிடுத்தேனே பாரும்.

யெண்டிசைமண்டலமெங்கும் முழங்கி
கொண்டுமலர்க்கணை கண்டுபுகழ்ந்திட (பா)

அபிமன்னன் சொல் கந்தார்த்தம்.

நந்தியினார்திசோதி நமஸ்காரமிதுவும்பாதி
மைந்தனைகார்க்கநீதி

அபிமன்னன் சொல் தரு.

வகுத்தேன்சரத்தில்மாட்டி அடித்தேன்யண்டத்தில்போக
விடுத்தேன்வருகுமுன்னே அடித்தேனே
அணியணிசேனைகள் கிலந்தனில்மாய்ந்து
முனைபெரும்ரதகஜ துரகமும்தேய்த்து(வ)

சயிந்தவன் சொல் கந்தார்த்தம்.

சயிந்தவனைதமரித்து சடாலென்றேதுதிகொடுத்து
வெய்யவன்போல்கொதித்து

சயிந்தவன் சொல் தரு.

விட்டேன்மருகாஸ்திர ஒட்டேன்
வராசகிபோலவே கட்டேன்
சத்தியமுனைக்கிட்டேன் அப்போ
சந்திரகிரணம்போல விந்தைசெய்திடும்
ஞெரைந்துமேமைந்தனும் சிந்தைவேராகிட (விட்டே)

அபிமன்னன் சொல் கந்தார்த்தம்.

கிரியதுபோல்பரந்து கெடிபெரதரையில்வீழ்ந்து
மருபடிமைந்தன் கண்டு

அபிமன்னன் சொல் தரு.

நவந்தேன்சருணம் கைகுவித்தேன்
சிவனையும் உச்சரித்தேனே
கணமேயுதித்தெதனக் கதையதையெடுத்து
சத்தியமோஜனோ காதவழிவரைத்துமே
ரத்தப்படுகளம் மெத்தப்படித்தின்றோம் (வைத்தே)

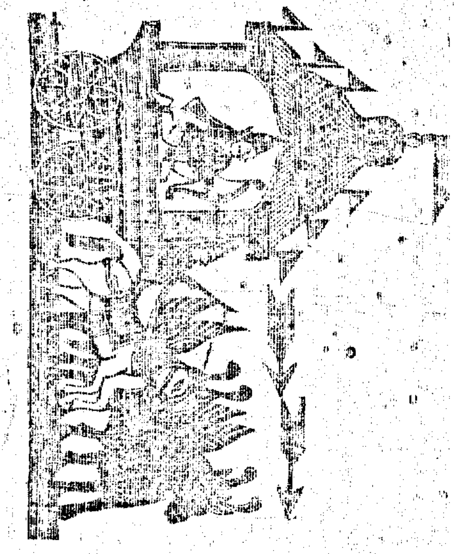

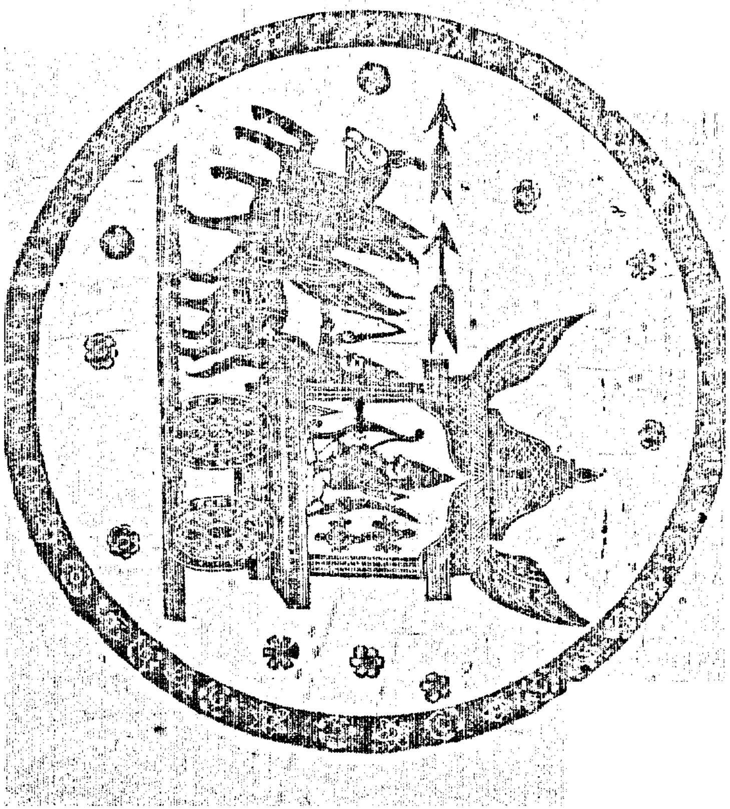

பொது கவி.

ருத்திரமூர்த்திபோல உலாவியேபடிகளத்தில்
புத்திரன் தன்னுடனமாண்ட போரதைகண்டுமன்னன்
சத்துருவிவனைக்கொல்ல சயிந்தவன்வெகுண்டுசீறி
உத்தமன்கொன்றமாலை உருவியேமலரைவிட்டான்

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சயிந்தவன் கொன்றமாலையை தண்டியாகப்போடவும் அபிமன்னன் தன்டையைத்தூக்கி கேசரிமார்க்கமாக வெரிந்து சுத்திவருகிற சேனையெல்லாம் மடித்து நாலுபுறமும் திரும்பியுத்தம் செய்வதை சயிந்தவன் கண்டு யிப்படியாகாதென்று மலராகயுருவி பாணங்கள் சத்திரும் போட்ட மாத்திரத்தில் பாலகன் மலர்கடுமத்தியிலே கோடிசூரியப் பிரகாசம்போலே நின்று சிவஸ்த்தியானம் செய்கிற விதங்காண்க.

அபிமன்னன் சொல் தோத்திரம்.

ஓம் நமோ நம்சிவாய நமகாயுகாயாகரமா புருஷயன் மகா
வாமன் ... ரொகோசச்சதானந்த கோலாகலா
உ... காரமூர்த்திகாரப் பரமாத்மா
பஞ்சாக்ஷரவிஸ்த்திரணபூதைமா ஸ்ரீபதேவிந்தசுகந்த
பற்பாசன... தபங்கமலர்முத்துசேருணம்
அரகராசிவசிவா குருபராகுருவே நமஸ்த்து நமகா.

வசனம்

ஓம் அரகராசிவசிவா திருவடியேகெதியாக நம்பினேன் யிந்த வேளை தர்க்கார்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமையா சுவாமி.

பொது கவி.

மைந்தனும்கோட்டான் சேனைகள்மடிந்துமே
மதலிக்கரணசூரராய்
மட்டத்தகோபமுடன் தட்டிகெக்கெலிகொட்டி.
வாள்வீவகபிமன்னனும்
ந்திவாகனருடகர்ப்கொன்றமலர்கடுவினில்
குமாரனும்நின்றயதிலே

நாகவனுதைறு அரகரா சிவனேயென்
ரதிகமாய்த்தொழுங்கிவனையில்
சந்திரகுலவீமனும் கலிங்கனை ஜெயித்துமே
தர்மபுரியிடைத்தேடியே
சத்துருவாயெதிர்த்தவரைவெட்டிப்பரித்துமே
சந்தோஷமாகவரவே
அந்தநல்வேளையில் அண்ணனைக்காணவே
ஆக்ரமித்தெழுந்துசீரி
அபிமன்னனிருக்கின்ற வழிதன்னிலோடியே
அரசனும்வருகின்றனே.

வீமன் சொல் கவி.

பீமனுங்கலிங்கர்சேனை வென்றுமேஜெயபோரிட்டு
தூமதன்கண்டுவாழ்த்தப் பின்னடியும் தண்டிப்பொண்டு
காமனுந்தர்மர்தன்னை காணவேவேண்டுமென்று
வாமகன்யுத்தஞ்செய்து வழிதனைநாடிவாரான்.

பீமன் வருகிற தரு.

பீமன் வருகிற தரு.

மதகரிபீமனிதோவந்தானல்ல — மகுடமபளபளென்ன
சிதறிடயோங்கிநெத்திகட்டாரி — மிடைதன்ன-அந்த
தாலஞ்சிடவீரவெண்டயங்கள் — மின்ன
தண்டுவாள்தோமரங்கள் — மீட்டி-மித்த
தொண்செய்துரியனிடப் — பகைதன்னைவாட்டி
அஞ்சாதரணவீரதீரன் — அந்த
பிஞ்சாதகலிங்கனை — கெஞ்சிடமோரான்
வந்திரவழியினில் — பாலன்-அவன்
மனமதுபதரியே — கிர்க்கையில்காலன்
கண்டானேயபிமன்னன் — தன்னை-யப்போ
அண்டர்கோளங்களும் — கண்டரனைருமே (மத)

பொது வசனம்.

அப்போதெப்படியென்றால் மித்தப்பிரகாரமாக அபிமன்ன மகாராஜனை யுத்தகளத்தில் கொன்றையமாலை நடுவில் வீரசிங்கம் போலேவிருக்க பீமசேனமகாராசன் கலிங்கசேனைகளைவென்று வெற்றிபடைத்த தருமரைக்காணவருகையில் குமாரனைப்பார்த்து பீமசேனன் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

பீமசேனன் சொல் தரு.

மைந்தாவெந்தன் குழந்தாய் — சிங்கமென்றவந்த தென்றோ-வுந்தன்
தந்தையெந்தன் தமையனுடன் - — யிருக்காயவரெங்கே (மை)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

யென்தாயவர்க்குறையொன்றுமே — யில்லாமலேகாத்துவந்தேன்
கொஞ்சவினையாட்டாக — மன்றுமலர்சருணம் (என்)

பீமன் சொல் தரு.

வஞ்சமனமுடைய — கொஞ்சமகாபாவிகளிடத்தில்
கொஞ்சங்கிளிபாலரோ — கொடுமையரிகிலேனே (வஞ்ச)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

உங்கள் தயவாலேயிங்கே ஓடவந்தேன்பாருமே
செங்கரம்சளித்திடவே சேர்த்தபடையழிப்பேன் (உங்கள்)

வீமன் சொல் தரு.

இத்தமைக்குநாள்மட்டும் யென்சபதமிருக்க
இன்றுநாளிமொழி நீ துணிவிட்டால் பேர்க்கதுபோமைந்தா (இந்)

அபிமன்னன் சொல் தரு.

கூளிப்படைக்கொருசபதம் கொண்டாலுமெளிதைப்பார்
நாணமுடிகுட்டிக்கொள்வீர் நகர்முழுதும்வீரரெல்லாம் (கூளி)

வீமன் சொல் கவி.

இன்னேரம்வரையிலும்பெதிர்த்தகைசளிக்கு நீயும்
மன்னவராகுமிட்டுபோ வருகிறசேனையெல்லாம்
கொன்றுதான் வருமட்டும் கொன்னையின்மன்னரத்தாண்டு
முன்னவரிடம்போய்சேரும்யென்மொழிதனைத் தவிர்க்கவேண்டாம்

வசனம்.

அதேதோனுமப்பா குமாரகாதீர் கெடுநேரமாக யுத்தஞ்செய்து உமக்கு ஆயாசமாயிருக்கும் சற்றுநேரம் யிளைப்பாறிக்கொண்டிரும் நான் யுத்தம்செய்து வருகிறேன் குமாரகா,

அபிமன்னன் சொல் கவி.

இதுகல்லகாரப்பசொன்னீர் யினியிந்தவார்த்தைகேட்டால்
மகன்போலேமைத்துனர்க்கு ஒருமகளைப்பரிசெய்து
சதியதாய்மாமனும் தான்சேர்த்துக்கொள்ளார்போலே
சித்தமதாயிருக்குதையா நீவிட்டுபிரியமாட்டேன்.

வசனம்.

சேனைப்பிதாவே நீர்சொல்லிய வார்த்தை யெப்படியிருக்கிறதென்றால் தன் புத்திரனுக்கு யெவ்வண்ணமாகவே ஒருபெண்ணை

விவாகம் செய்துமருபடி தன்மருமகனை மாமனார்சேர்த்துக்கொள் வதுபோலவிருக்கின்றது ஆகையால் யிந்த நிலையைவிட்டு பிரிந்து வரமாட்டேன் போமையா தந்தையே.

வீமன் சொல் கவி.

அருகருட்டன்சொன்னவார்த்தை துரைமகன்காதில்கேட்டு
யுரிசியேமனதுவாடி யோசனைவெவ்வேறாகி
தருமர்முன்னோடிவந்து சருணமேயகப்பணிந்து
சிறுவனையனுப்பிவைத்த சேதியைசொல்வீரய்யா

வசனம்

சருணம்சருணம் என்தமையனாரே உமதுகிரிவிட்டுப்போன சமதுமையர்த்தனுடைய அபிமன்னனை தனித்து யுத்தத்திற்கு அனுப்பலாகுமோ சொல்லுமையா என்தமையனாரே.

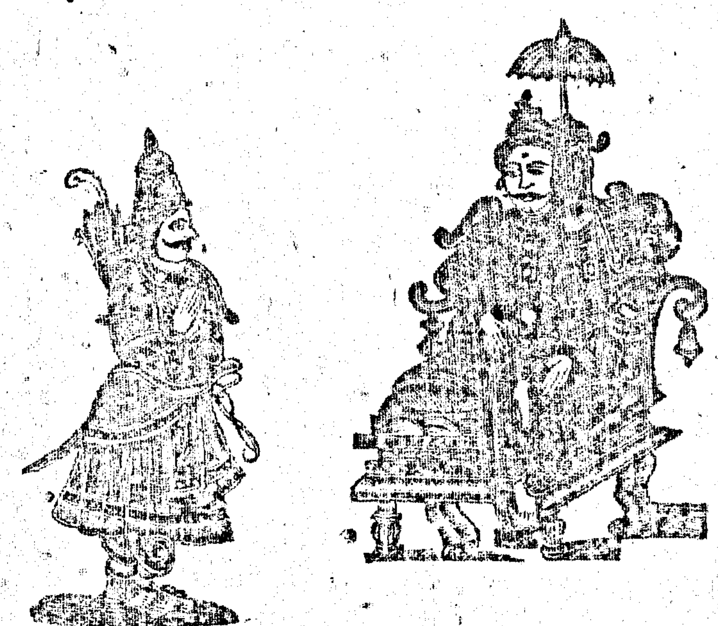

தர்மனுக்கும் பீமனுக்கும் தர்க்கம்

தருமர் சொல் தரு

பீமனேயொருவார்த்தைதனைக்கேள் — வில்குருவாந்துரோணரும்
கெடமாய்ப்பிடிப்பேனென்று — நிலைமைகள்தானுரைத்தார் (பீ)

பீமர் சொல் தரு.

எத்தனைபேர்வந்தாலும் — விளங்கிடவேபீமன்னனை
வெந்தவையுனக்குப்பாரோமோ — வல்லபோர்தன்னிலே (எத்)

தருமர் சொல் தரு.

போர்செய்யதளக்கிலக்கூட்டிப் பரப்பட்டார்துரோணரவரும்
வாரதோர்விருதுமின்னும் — வாய்மூடிமெச்சொல்ல (போ)

பீமன் சொல் தரு.

மலையதாகலங்கிடாதும் — மனமதாகுலைபடாசொல்
விலையதாபிரண்டாதென்று — நிகழ்த்தாவீரன்று (மலை)

தருமர் சொல் தரு.

ஒருவரும்துணையில்லாதவள் — ஒண்டியாய்த்தவித்தவேனே
வருவிரதத்தைச்சண்டி — மயக்கமதுகொண்டேனே (ஒரு)

பீமன் சொல் தரு.

மயக்கமென்னுமைக்குள் தன்னை — மடியில்லாமலுக்குழந்தைபார்த்தே
செயிப்பாரென்னாலும்மைவோமோ — சிந்தைதனிலுனக்கு (மயக்)

தருமர்சொல் கவி,

வந்ததேதார் துரோணர்முன்னே வைமைந்தனேவீடுமேவி
அந்ததேதார்சேனையெல்லாம் அடக்கவும்படைத்தவிட்டு
ஒருத்திடஅவனைச்செய்து கொடித்துள்ளேவருவாயென்று
பந்தமாயனுப்பவைத்த பாவியேன்னாக்கனேனா.

வசனம்

கேளும் தம்பிவீமசேன வெற்றிதருவேனென்று உகந்தத்திற்கு

போன குமாரனை இன்னம் வரக்காணேன் ஆகையால் அவ்விடம் அதிசீக்கிரமாய்ச்சென்று மைந்தனை அழைத்துக்கொண்டு வாரும் தம்பிவீமசேனா.

பீமன் சொல் கவி.

மயனேயருணவீர்களே சமர்க்களம்தனிலேமைந்தன்
நிலைமையினைகண்டேனே நீறாக்கிவிட்டு
தமியதாய்வருவாரென்று தாண்டியேவீம்பனேசு
கவலையில்லதிர்யாரூர் தயகனேநோக்கிச்சொல்வான்.

வசனம்

கேளும் அண்ணாவே மது குமாரகன் அநேகம் சேனைகளை அதமாக்கி வந்தமன்னர்களையும் நீறாக்கி விக்கிரமன் இப்போது நாளும் குமாரனிடம் போய்வருகிறேன் இவ்விடத்தில் தாமே பத்திரமாகவிரும் எனது அண்ணாவே.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக வீமசேனன் தருமருக்கு சொல்லிவிட்டு போனமாத்திரத்தில் இப்பால் துரியோதன மகாராசன் தளக்கரை நோக்கிச் சொல்லுகிற விதங்காணக.

சேனைகள் சொல்லும் விருத்தம்.

இனிச்சமயமென்றான்கர்ணன் இனிவிடக்கூடாதென்றான்சகுனி[யிவர்
இனியாச்சதென்றார்துரோணர் இனிதேர்க்களாகாதென்றார்பத்
இனிபிடித்திடலாமென்றார்தளம்இனிபிடித்திடலாமென்றார்சேனைகள்
இனிபழிவாங்குமென்றார்சிலர் இனியெங்குறைதிருமென்றாரபலர்
இனியெழுத்திடுமென்றார்வீரர்கள் இனிசெனதயெடுப்போமென்றார்
இனிபடையெடுப்போமென்றார்பலர்இனிதடையென்னவென்றாரவர்
இனிதானிகேசதானுர்பர இனியதான்யேகபோகமதாய்
இனிசக்கரதிபொதுவரும் வருகின்றார்கள்.

தளக்கள் துரியன் சொல் தரு.

இனியெழுந்ததேபெருஞ்சேனைகள் — யேகபோகமாயவருகள்
பட்டவர்த்தனர்மகுடவர்த்தனர் கோடிபடைவீரருமவர் அநேகத்

கர்ணன்சகுனிசல்லியன்துரோணரும் துரியன்காவலர்கள்கூடிவருகிறார்
கரிபரிதேர்படைஆயிரம்தளம் காலாள்பதிரெண்டாயிரம்
அபிமன்னனுயிரைவாங்கவேசூழ்ந்து ஆர்ப்பரித்தேதிரளாகவருகிறார்
பிடியுமடியுமென்றார்சிலர் பிடித்துக்கட்டியடிப்போமென்றார்பலர்
வெரியுமெரியுமென்பார்சிலர் வெட்டியுழுதார்க்கொல்வோமென்பார்
அகப்பட்டான்விடப்போகாதென்றார் அவந்த ஆயர்பிழையாதுயென்பார்
நாலுபுறமும்வர்துசூழ்ந்தனர் சக்கிலிவியூகமாய்த்திபோல்நின்றனர்

துரியோதனன் சொல் வசனம்.

அதோகேளுங்கள் பெருஞ்சேனைகளே நீங்கள் நாலுபுறமும் சூழ்ந்துவளைத்து அவரவர் இராணுவங்களைச்செலுத்தி வளைத்து பிடித்து அடித்துப்போடுங்கள் சேனைகளே.

அபிமன்னன் சொல் கவி.

துரைந்துவரும்படையைக்கண்டு துரைமகன்வெகுண்டுசீறி
பொடிக்கொசுவுக்குவடலை புதுபாண்டத்திற்குத்தடிபோல்
அடிதபசத்துக்குலக்கை ஆகவேயிவனெழுந்து
கடல்வெள்ளம்தனிலேமுழுகி ரணக்களத்தைதுப்பும்துலக்கிறனே.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக துரியோதனன் படையைக்கூட்டிவந்த பெருஞ்சேனைகளைப்பார்த்து அபிமன்னன் அதற்குவடலைப்போலும் புதுபாண்டங்களுக்கு ஒருதடியைப்போலும் தபசிக்கர்க்கு உலக்கையைப்போலும் வெகுண்டுசீறி துரத்தையடித்து மடித்துவிடுகிறவிதங்காண்க.

அபிமன்னன் சொல் தரு.

கடகடென்றுவருதம்பியெழுந்து கலக்குகினான்-அவன்
கண்களிரண்டும்பொரிகளெழும்ப கனத்துப்பாய்த்தனன்
சூழ்ந்தபடையைதூளாயடித்து காலினைத்தனன்
பெரியகடல்போல்ரத்தவெள்ளம் பிரண்டோடுதே (அங்கே)
பிணக்குவியல்லாம்துண்டுகளாக பிரண்டோடுதே
ஆனைபரிதேர்களெல்லாம் அண்டம்பாக்குதே-அப்போ

அவனுடைந்த ஆயுதமெல்லாம் மீன்போல்தவிக்குதே
காளிகளிப்புதப்பிசாசு கரணம்போடுதே
அய்யன் திருப்பாற்கடலிருந்துஅமர்ந்தவாருபோல் மன்னன்
அதிசூரதீரன்போலே வெகுண்டுஆர்ப்பரித்தான் (கடக)

துரியன் சொல் வசனம்

அண்ணே கர்ணமகாராஜனே சகுனிமாமா அய்யா துரோணாச்சாரியரே சயிந்தவமகாராஜனே நமது பெருஞ்சேனைகளையெல்லாம் மடித்துவிட்டானே பாலகனதண்டியமென்ன பாராமல் சொல்லுங்களவீரர்களே.

துரியனுடன் சொல் தரு கொண்டிச்சிந்து.

கர்ணனும்எதிர்த்துமதித்தான் அபிமன்னன்
கணையைதொடுத்தனன் முனைசைத்தான்
வண்டியுருளையெடுத்தான் ஒருகையிலே
வாரணம்போலேசேனையை வெல்லாமடித்தான்
சகுனியெதிர்த்துமடித்தனன் மற்றொருகையால்
தட்டிபோலேவெட்டியவன் கட்டயெறிந்தான்
காலிசாலையைவெட்டியுதைத்தான் திருப்பாற்கடல்
கலக்கியுடைந்தாற்போல் அலறியடித்தான்
துரோணரும்காலைவெட்டினார் அபிமன்னனை
துண்டமபோலெரிந்துவைக்க கண்டுதேரினார்
ஆம்பித்துறையபாயுமைத்தான் வெகுசேனையை
அதிர்வைடியும்படி தெய்வதாவலைத்தான்
சயிந்தவன்வில்லெடுத்தான் அப்போதுதேவர்
சகலருக்குதுயரடைந்து கன்னிருதித்தார் (தத்தோம்தன)

பொது அகவல்.

காரவன்னன்மருகன் காளையபிமன்னன்
போர்செய்யும்வன்மையை தனைமையத்தேவர்கள்
கண்டுமகிழ்ந்து களிப்புகொண்டார்கள்
பண்டுசெய்யாமலே பலபோர்களழியோ
துண்டுதுண்டாக்கினர் குமரனென்று

பண்டுசெய்தாதர் பரமனைகாவு
கைலாயிலோடி கர்த்தருக்குரைக்க
நயந்தாய்சொல்லே நாதருங்கேட்டு
அரிமகன்வேலவர் அனைவரும்பிரம்மா
பூதகாதியர் புகழுவேவந்து
மைந்தன்மேல்பூமழை மாரியேசொரிந்தனர்
தேவதுந்துமி செயபேரிகொட்ட
அந்திரமாதர்கள் ஆலங்களேந்த
இந்திரவிமானத்திலேற்றியே பாலனை
கூட்டிக்கொண்டு கொலுவலங்கிர்தமாய்
கைலாயில்சேர்த்து கனகமண்டபத்தில்
சாயுச்யபதவியில் தனையிருந்தானே.

பொது கவி.

கோவென்றாரணகளத்தில் கூச்சலும்பெருகும்போது
காவலன்வீமன்கண்டு காளையும்பிறந்தானென்று
நாவதாபிரண்டுமண்மேல் நடுக்கியேமூர்ச்சையாகி
நீவினையாச்சதென்று நிறைவும்புலம்புவானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக பீமசேனன் தருமருக்குச் சொல்லி அபிமன்னனிடம் வரும்போது அதற்குமுன்பாக துரியோதனன் கர்ணன் சகுனிதுரோணாச்சாரி செயித்ரதன் இவர்களெல்லாரும் கூடிக்கொண்டு அபிமன்னனை கைவேறு கால்வேறு சிரம்வேறாக துண்டித்துப்போட அதைசேனைகள் கண்டு பிதிர்ப்புட்டு ரணகளமெல்லாம் கூச்சலெழும்பும்போது அவ்விடம்வரும் பீமன் காதிலேகேட்டு குமாரனை அபிமன்னன் இறந்து விட்டானென்று தெரிந்து பூமியில்விழுந்து மூர்ச்சையாய் பின்னும் தெளிந்து எழுந்து புலம்புகிற விதங்காண்க.

பீமன் புலம்பல் தரு

அய்யய்யோபாவிகாங்க நாகேறுமேசிவனே
அதர்க்கோயென்னை பிரிந்தாயோடாபாலனே
கய்யுதுடல்பிசைந்து நவிழ்த்துயென்னசெய்வேன்
பையரவக்கொடியோன் பாவிமுழிசெய்தானேயோ

பாலகாயிவிராகன் என்னுசெய்குவேனே
வரைதுபட்ட தாலமாக்கசேத (அய்யய்யோ)
தெய்வமும்சதி செய்துதையோசிவனே
இருகுலமுயிர் கொன்றார்களோ
மெய்மொழிதந்தைகேட்டால் விதிருவாகுசிரிப்போ
கைப்பொய்ப்புழுதைகாரன் காண்பதெப்படிபாரா (சரு)
கதிமண்மீதில் பதிசிலிருந்தாயோ
இதியென்மனம் பதிபோயாமேத (அய்யய்)
வீரன்குவிளைஞ்சிய பெண்மகனே என்னே
என்றுகாண்போம்புஞ் பட்டபூதபாலகனே
அக்கமுசமுடிபோதி சுட்த்தும்சோலைமெல்லாம்
அங்ககன்போரேபுகனீர் அழைத்துக்கொண்டுபோ (சரு)
அழுவாள்புலந்தாய் தொழுவான்துரியன்
பழுதால்வந்திட்ட விதியோவென்செய்வேன் (அ)
கொஞ்சும்கிளியஞ்சவர்ணம் கண்மணியேமகனே
கோபாலன் தன்மருகா என்னுசெய்வேன்
வஞ்சியைவலைகொடு ரஞ்சிதமூடதியே
அஞ்சிபோர்க்குரைத்தீர் அபிமன்னபாலகா
அர்ச்சுனனிருந்தால் கொச்சினைசெய்வான்
தப்பில்லாதுன்னை ஒப்புடன்கொள்வான் (கொஞ்)

வீமன் சொல் கலித்துறை.

தயவேலையைக்குமனமெபிருக்கு தனிமேயறுப்பவசமேர
புயவீரமெதிர்த்துவரணமேபாருமேட்டு புகழுபடைத்தருலகில்
மயிக்கேபாலகிக்கி அபவாரிடத்தில் புவிமேபால்மடிக்குமேதன்னாவீர்
துயர்கொண்டேயாலும் பயம்கொண்டுவந்தேதன் துன்மேயசருணம்.

வசனம்.

கேளும் மென் அண்ணனே நான் அவ்விடம்போகுமுன்ன மே நமது குமாரனாகிய அபிமன்னன்மேல் பாவியாகிய துரியோ தனாதிகள் யுத்தஞ்செய்து மடித்துவிட்டார்களையா அண்ணனே.

தருமர்சொல் கவி.

அடித்தவர்தெருந்துவிழுந்தார் அநேகமேசெய்தேனென்று
மடித்தவர்மாண்டமைந்தாய் மகாபாபியென்வாக்கைக்கேட்டு
கடுங்கொடியேனிவீயும் சிவலோகபதிசேர்ந்தாய்
படிகளுந்தனிலேயென்னை பரதவித்திடவைத்தாயோ.

தருமர் புலம்பல் தரு.

அங்கம்புகழ்அபிமன்னுதேயென்றுனி மக்கினைஉன்
அட்டங்காரப்புயபலவீரமெங்கேயொளித்தாய் பாலகா
தங்கமுகமக்களைகாயமேயெப்போனுன் காண்பேனினிப்போ
தனித்துவிட்டேனெனைச்சமர்செய்யப்போன பாலகா
கொஞ்சுங்கிளியான்னைபருந்தைசாத்தினமேயென் கண்ணேயிந்த
கொடுமைத்தோஉன்னைநான்படுகளம்விடுத்தேனே முன்னே
தகப்பன்னமைந்தனெங்கேயென்றென்னைகேட்பாரே மகனேநான்
தக்கசேதியுரைக்கமிக்கவறியேனே பாலகா
தாயார்சுபத்திரைபேய்போலவளேனே பாலகா
தகப்பனுக்குத்துலம்ஜெகத்தினில்முடியுமோ பாலகா

தருமர் சொல் வசனம்.

அய்யய்யோசிவனே யென்றுபாதம்செய்தேனே உன்னை
யென்பனையாளியாகிய சத்துருக்களுக்கு பலிகொடுத்து பாவியா
கினேன் பாலகா.

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அவரவர் தனித்தனியே புலம்புகிற
போது இப்பாற்பாசறையைவிட்டு சுபத்திராதேவி கொலுவுக்கு
வருகிறவிதங்காண்க.

சுபத்திரை வருகிற கவி.

மங்கயர்க்கரசுமேரைய் வடிவினில்மிகுதியான
திங்கள்போலவதனமுகி சித்திரச்சிலையின்சாயல்
பொங்குமாமபிமன்னன்தாயார் புன்னியவதியாள்தானும
பங்கயன்மனைவாள்சுபத்திரைபாவையும்வருகின்றாளே.

சுபத்திரை வருகிற தரு.

இங்கொளிப்பிரகாச மங்கயர்க்கரசுமேலாய்
மங்கையேசுபத்திரை மாதுபாவையும்வந்தாள் சுருள்
அன்னப்பெடையின அன்னிதகனிபோல்
கன்னலிக்கரண மின்னலையொத்தவள் (இங்கள்)
கொஞ்சம்கிளியொழியாள் பஞ்சவர்பின்பேடையாள்
கஞ்சமாசுபத்ராக்கினி தாவிபோகடந்தாள் சுருள்
[illegible] கொஞ்சிடும்துகிலை
[illegible]வித்தகியநுத சத்ரையபேவள் (இங்கள்)
மன்னவர்மனமகிழ வசந்தவன்தென்றலொழிய
தென்னவன்அர்ச்சுனன்தேவி சிருடேனநடந்தாள் சுரு
குலமன்னவர் தவனிலேலவென்ன
குமரிபருவமிவள் சமிகரிக்கிலேயென்ன (இங்க)
ஆரம்பிமனக்கள் அதிசைத்தனங்கள்பூசி
பாரதக்கனமெல்லாக்கி பாவையும்நடந்தாள் சுருள்
சுனுசிரமேனியள் திருமால்தங்கை
சூரியன்செய்திடும் பகராவங்கை (இங்க)
நாயகனொளிவீசு நற்றவமுடையமாது
தாயாம்புகிருஷ்ணன்தங்கை கன்னியும்நடந்தாள் சுரு

ஆதிமூலக்கரும் தாழ்விலாதாளவும்
செழுவிசெய்முனிபர்கள் வசபுகின்கூரவும் (திங்கள்)
மைந்தன்போனகோதிமை மகிழ்ச்சியாய்செழிக்கவும்
மன்னன்த்துதியர்கள் மனதப்பனதப்பார்க்கவும் அருள்
மானிலமெங்கும் கீர்த்தியர்புகழ
விடிக்கொத்தோதியர் விளையாடமகிழ (திங்கள்)

சுபத்திரை சொல் கவி.

என்னுயிர்தோழிமாரே யிந்தராவிந்தமட்டும்
கண்ணிலேமயூழ்த்திருந்தேம் கலக்கங்களிமாட்டோம்
என்னமோமயக்கசோகம் வென்றிரோகந்துடிக்குதம்மா
மன்னருக்கிடேர்ந்தும் மாரணமோசமில்லையே.

வசனம்.

ஆயம்மாவென்னுயிரேய மாண்தோழிமார்களே யிதுவென்னமோ புதுமையாகவிருப்பது வெகு [illegible] துடிக்குது யிரண்டுகண்களும் சொரிகிறப்பாயுது [illegible] இதற்கு வென்னசெய்வேனம்மா தாதிமார்களே.

சுபத்திரை புலம்பல் தரு.

என்னடிசகிமாரே வென்றிரோகந்துடிக்குது
இனிவென்ன செய்வேனம்மா
மன்னர்க்குக்குறைபாமோ மைந்தனுக்கிடர்தானோ
மயக்கமென் றறியேனே
தேகந்துடிக்குதுபார் [illegible]
[illegible]
கொக்கைபாஸ்பெருமேய கர்விழிசோருது
கொடுமை [illegible]
ஏதோகோடபல்லியும் [illegible] சொக்குது
யிதற்குநான் வென்னசெய்வேன்

கோட்டானுமாந்தையும் கூவியலறுதமே
தெரிந்தமைரான் அறிகிலேனே
மங்களமானமுகம் வாடிவாக்கிறுதே
மங்கைதான் வென்னசெய்வேன்
மாதவா அரிகரிகோவிந்த முகுந்தமா
மங்கைதான் அபயமபயம்.

சுபத்திரை சொல் வசனம்.

ஆயம்மாசகிமார்களே வேதோவின் ஹைதினத்தில் ஆகாத சகுனங்களாகுது அதையறியோதிருக்குவெனக்கு சொல்லுவேன்றி மையாதாதிமார்களே.

தாதிகள் சொல் வசனம்.

கேளுமம்மாதாயே சுபத்திராதேவி உன்குமாரனுகிய அபிமன்னனோ [illegible] பகைவர்கள் [illegible] மடிந்தவிட்டார்கள் என்று [illegible] இருக்குதாம் [illegible].

சுபத்திரை சொல் கந்தார்த்தம்.

ஆவிசென்றயலேவிழ்ந்து அசைந்துடல்வயத்தில்மோதி
நியக்கிய [illegible] சிந்தையும்கலங்கிவாடி
மாக்கிளிகுவிலைமைந்தா மடிந்தாயோ போர்க்களத்தில்
காக்கவல்ல [illegible]

சுபத்திரை சொல் தரு.

கலக்கமேயனிமுத்தாபோ பாலாடசாகர
முடிந்திதனெழிந்தாயோ பாலகா (மகே)
காடுபோவிவனுல்லே சுதுமக்கொறைந்தார்
கூடியோர்த்துடனம் கொர்ன்னமடிந்தாயோ (மகே)

சுபத்திரை சொல் விருத்தம்

பாவிகள்சூழ்பக்கூடி பாலனைமீகனத்தில்
கல்லிபேயுந்திமைசெய்து [illegible]

மாவீரர்ஜுனர்தங்கள் வல்லுயிர்மடித்துக்கொள்வார்
பூவையான்வுயிரின்றோடு.

சுபத்திரை சொல் தரு.

புரமதுகாருகுவேன் பாலகா
பிள்ளைபெற்றவயசெரிய பாலகா
குறையதாய்குலமும்போச்சே கொடியமருக்களைச்சே
தரணியைப்பாராமல் தவிக்குதேபுலைத்தில் (புரமது)

சுபத்திரை சொல் வசனம்.

ஐயோ கொடுமையாகிய பாவிகள்கூடிக்கொண்டு என்குமா ரனைக்கொல்ல வென்னமாய்மனந்துணிந்தாரோ திருமாலே.

சுபத்திரை புலம்பல் தரு.

ஆமகனேவுயிரிழந்தடா பாலா
ஆவிதியோவுனக்கு ஆச்சுதடாமகனே
தெரியப்போகையை விட்டனடா பாலா
பாவிதுட்டிடர்தோர் கொங்கை
பாலமுர்தமுணக்குண்ண (ஆமகனே)
பாதகிப்பாலமுர்தம் விஷமாகுதடாபாலா எந்தன்
வயர்பத்தியெரியுதையோ மகனே
இளஞ்சியபோத்தினக்சளஞ்சியமே பாலா
உத்தன்தகப்பன்மார்கள் ஐவர்களுக்கும்-மகனே
இப்போவுயிர்தரித்து புவியிலிருப்பார்களோ-பாலா
மாமன்மாயகிருஷ்ணன் அவதரித்தாலுயிர்
வைப்பாரோவென்புத்திரனேமகனே ஆமகனே

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக சுபத்திரைதேவி அழுதுபுலம்பிக்கொண் டு தருமபுத்திரனுடைய பாதத்தில்வந்து விழுந்துபிரலாபிக்கிற விதங்காண்க

சுபத்திரைசொல் ஆசிரிய விருத்தம்.

கொள்ளையோகொடுமைபுக்கள் குலமெல்லாம்போச்சே
குலபுத்ரன்மாளவோ கொடுத்தீர்
தெய்வியமணிபோகர் திருவனுமடிய
செல்லும்வைத்திருப்பதுவோ
வல்லனும்வரகாலபொருப்பாரோ பொருக்கார்
மாபாவியாகியான்றின்றேன்
தன்னியெதர்மர் பாதத்தில்வீழ்ந்து
தோணதயும் புலம்புவனே

சுபத்திரை சொல் தரு.

தெய்வமேமறுன்பென்னுசெய்வேன் எந்தன்
திருவசெகருகாண்டேன் கப்பேயா
வையமாளும் மகனைபிப்போ மிந்த
மங்கைகண்ணி காண்பனைகியோ
மன்னையாளமைந்தனையும் வித்த
மாபாவிக் கிரைகொடுத்தீர்
பாவொழுகும்பாலகனச்சே மிந்த
பகைனத்திலிட்டீர் ஐயோ
செட்டபாவிதுரியனுசில மெய்யோ
பட்டுதையோ குலக்கொழுந்தும்
பெற்றபிள்ளைபரிகொடுத்து மிந்த
பூமியாளவென்னைக் கொண்டீர்
காணுமுயிர்வைத்திருக்கேன் மிந்த

வசனம்.

அய்யய்யோ வென்னசெய்வேன் பாவியாகிய துரியோதனு டிகள் வென்பாலனைவீணுகமடித்துவிட்டார்களே மிதர்க்கென்ன செய்குவேன் நான் பெற்றபிள்ளையைப்பலிகொடுத்து பூமியையாள வென்னைக்கொண்டீர்களோ இதுவுங்களுக்குத்தர்மந்தானோசுவாமி.

துரோபதை புலம்பல் தரு.

அப்பாமகனே யெந்தன் அபிமன்னபாலா மகனே இப்போ
எப்படியுயிர் வைத்து இப்புவிதனில்வாழ்வேன் மகனே
கையுமெய்யுமகையும் காண்பதெப்படாபாலா மகனே அந்த
கஞ்சன்மருகன்செய்த வஞ்சகமோ பரியேன் மகனே
பதரியென்மனமது சிதரியேவாடுதே மகனே-அந்த
பஞ்சகளைக்கொல்ல கொஞ்சமென்றிருந்தேனே மகனே
ஆவிப்பதாரியும் யழுதப்புரண்டாளோ மகனே-புன்னே
தாவியெழுந்துயமன் ஆவிகைகொண்டானோ மகனே
தங்கமுடிசூட்டி தரணியாள்வாயென்று மகனே-இப்போ
பங்கமடைந்திட அங்கம்பதருதே மகனே
பாவியெங்கள்வயத்தில் பாலனைப்பிறந்து மகனே-இவ
பரமலோகம்சேர பாலன்வெளந்தாபோ மகனே
பழிகாரனரியனுல் பாலகாமடிந்தாய் மகனே
பதில்பழிவாங்கிமன்னர் பகைமுடித்திடுவாரோ மகனே
குலகாரப்பாவிகள் கூடியுனையடித்தார் மகனே-அந்த
குலங்களைவேரறுத்து குவலயமாள்வதெப்போ. மகனே.

பொதுகவி.

தாயவள் துயரங்கொண்டு தர்மர்முன்னிருக்கும்போது
மாயவன்கிருஷ்ணதேவர் மன்னவன்விஜயனுடன்

ஜேயமாய்சஞ்சயவீரர் திருபனையுதமேசெய்து
வாய்வுபோல்ரதம்திருப்பி மன்னனும்வருகின்றானே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக தருமராஜனுடனே சுபத்திரா தேவி துரோபதாதேவி யிவர்கூடிப்பிரலாபித்து புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்போது யிப்பால் சஞ்சயத்தசர்பேரில் யுத்தம் செய்யப்போன அர்ச்சுனராஜனும் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் வெத்திசெய்து தங்கள் ரதத்தை திருப்பி பாசறைக்கு வருகிறவிதங்காண்க.

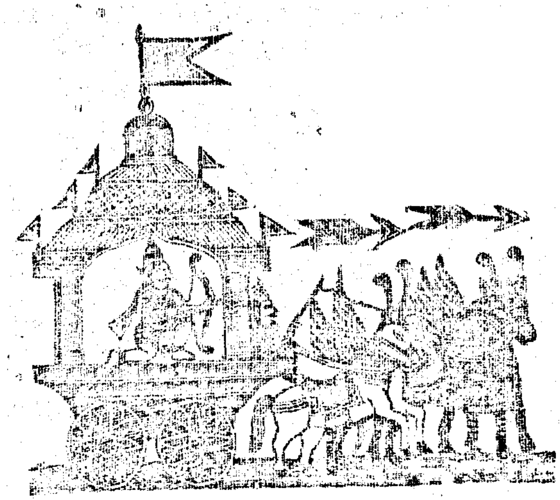

அர்ச்சுனன் வருகிற தரு.

வீரார்ச்சுனஞ்ஜெயபூபனும் கிருஷ்ணதேவர்
மகரக்கொடிரதம் திருப்பி
தேரிலனுமக்கொடியாடவும் ஜெகதலமன்னர் புடைசூழவும்
எதேவதவாகனப்பரி நடக்கவும் சூரர்பினையடிபணியவும்
காண்டபமணிகளசைவும் காருத்தன்ரதத்தையுமோட்டவும்
பார்த்தன்சன்னிதிதொனிமுழங்கவும் பராமனும்கண்டுமகிழவும்
வெஞ்சிலைசஞ்சியதனத்தையும் வின்னுலகேத்தியே வருகிறார்.

பொது கவி.

அபிமன்னனிறந்தசேதி அர்ச்சுனன் தெரியாமுன்னே
மனமாயிந்திரன்தன்னை மாயனும்வரவழைத்து
இவனுயிர்காப்பதற்கு யிக்ஷணம்வருவீரென்று
தவமுனிபெரியோர்போல சதுர்மறையோனும்வந்தார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக அபிமன்னன் யிறந்தசேதி கிருஷ்ணமூர்த்திக்குத் தெரிந்து யிதை அர்ச்சுனன் அறிந்தால் உயிரைவிட்டு விடுவானென்றறிந்து தேவேந்திரனை சுவாமியானவர் மனதில் நினைத்த மாத்திரத்தில் யிந்திரன் விர்த்தாப்பியமான பிராமணரூபங்கொண்டு விஜயன்முன்பாக வருகிறவிதங்காண்க.

பிராமணன் வருகிற தரு.

தள்ளாடி தடியையூனி சங்கராசிவனேயென்று
பிள்ளையின்துயரங்கொண்டு பிராமணனிதோவந்தானே.
அப்பனேமகனேகண்ணே யெப்போயினைகாண்பேனென்று
குப்புறவிழுந்தெழுந்து கோரமுடன்சோர்ந்தானே
கோவிந்தா அரியேகரி தேமருதேவபூபதி
மேவியுயிர்விடுவதற்கு வேதியனும்காணும்வந்தேன்
தர்ப்பைபவித்ரமுடன் செங்கையிலெடுத்துக்கொண்டு
கர்ப்படிநெய்பொரியுடன் நாடியிங்கேமேவினாரே.

வசனம்.

அய்யய்யோ மகனே நீ யிந்தாணகனத்தில் மடிந்துபோக யினி யென்னுயிரை வைத்திருப்பதோ யினிநான் அக்கினியைமூட்டி நானும் விழுந்துமடிந்து போகிறேனென்று அக்கினியை மூட்டி விழுகிறவிதங்காண்க.

பிராமணன் சொல் கவி.

ஓமமேவளர்த்திதியை யொருகோடிமந்திரஞ்சொல்லி
சேமமுமாகமைந்தன் அவனுடனிறப்பேனென்று

ஆமியாகமட்டும் குமரியேனுத்தமிசன்
நேமையோடெய்தாரென்று தீயினில்விழவுமானார்.

பிராமணன் சொல் தரு.

ஓ தெய்வமேயிதுவென்று னதுமாயமோ
வாதிகாமகனுடன்யென்னுயிர் மடிப்பேனென்றுதான்
அங்குமுருகுதேபமகனே அனலில்விழுவேனென்
சங்கராஅபயமென்றுசொல்லி தணலைநோக்கினேன்
அச்சுதாமுகுந்தாமெய்தன் அருமைமகனுமேல
நிசமாகவிந்த நெருப்பினில் விழுகுவேன
தேவரேயபயமென்றுசொல்லி செல்வமகனுமேல
ஆவிவிடத்துயான்பாவி அனலில்விழுவேன்
யௌவனங்களிந்தானுமென்தனை யிசன்தடுத்தாலும்
சாவதுநிச்சயமென்று யிந்ததேவர்சாக்ஷியே.

வசனம்.

அபயம் அபயம் முறையோ யார்தடுத்தாலும் நிற்கமாட்டேன் யிந்த அக்கினியில் விழுகிறேன் தெய்வமே.

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் கவி.

மன்னவாவிஜயபூபா மறையவரொருவனிங்கு
வன்னிமூட்டியுயிரை மடிப்பதிதுவேயென்று
கண்ணினால்பார்த்துபோனால் கர்மமேநமக்குண்டாகும்
அன்னவன்தனைநிறுத்தி யரைக்ஷணத்தினில்வருகுவாயே.

வசனம்.

கேளும் மைத்துனரே யாரோ ஒருபிராமணன் அன்யாயமாக அனலிலேவிழுந்து யிறந்துபோகிறான் அதை நாம்பார்த்து போகலாகாது அதை தடுத்து அவரை அழைத்துக்கொண்டு வாரும் மைத்துனரே.

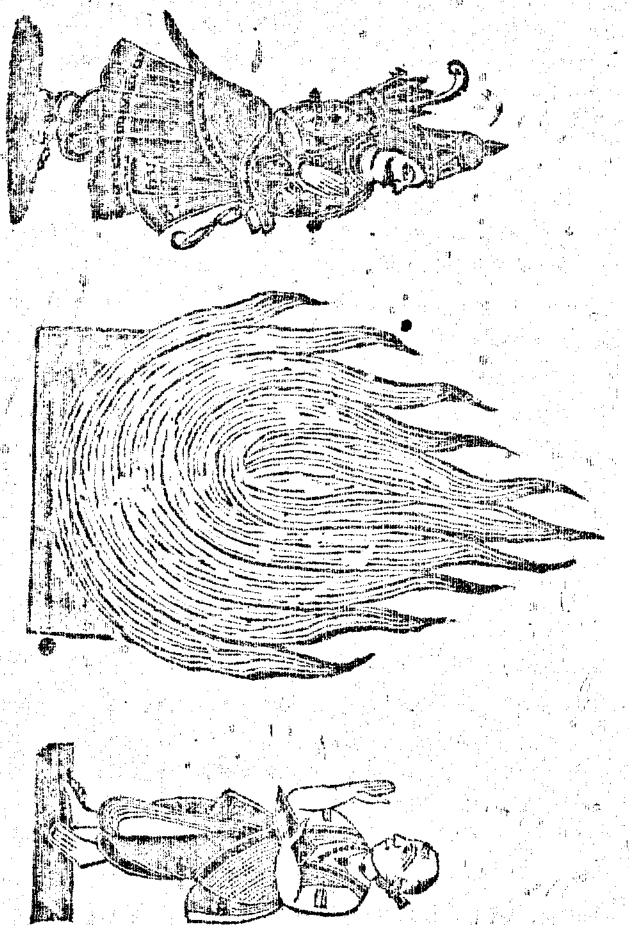

அர்ச்சுனன் பிராமணனுக்கு சொல் தரு.

அய்யாபிராமணனே அஞ்சாதேயொருக்காலும்
அபயஸ்த்தம்தருகிறேன் நீயமர்ந்திருந்தாலும்
பெற்றபிள்ளைபெண்சாதி யிறந்தாலுமென்னே
பிடிபடாகப்புமெனெயிர் மடிவதுண்டோ
காரணமொருகுறையும் வாராதுநீயில்லும்
கர்த்தனல்வந்தவிதி நிர்ப்பதுண்டோ
சீர் பெருமைத்தனல் உன்னுயிர்மடிவதுண்டோ
ஜெகத்திலனேவோர்கள் நகைப்பதாகும்பாராய்

காரணமிதுவென்று வேதமுறைகண்டிருந்தும்
நாரணன்கிருபையாலே எம்முயிர்காப்பார்கில்லும்
தோராதபாக்கியமும்பெண் சாதிபிள்ளை துணைவாராது
தீராதநெஞ்சிக்குதெய்வம் துணையென்றுதேடுவீர்.

அர்ச்சுனன் சொல் வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி பிராமணரே பிள்ளையிறந்துபோனாலும் நீரும்கூடமடிவது நியாயமல்ல உம்முடைய துயரத்தை யாத்திரில்லுமையா சுவாமி.

பிராமணன் சொல் கவி.

அர்ஜுனாபிள்ளாய்நீதான்யென்னை அக்கினிமேல்விழவொட்டாமல்
சொன்னசொல்சத்யம்தானே நீதானுரைக்கின்றாயிப்போ
பொன்முடி பூண்டவுந்தன் புத்திரான்யிறந்தாரானால்
உன்னுயிர்விடுகேனென்று உறுதிநீசொல்லுமன்று.

வசனம்.

கேளுமகாராஜனே யெனக்கு நெடுநாளாக புத்திரனில்லாம லிருந்து சிவன் செயலினாலே பிறந்த பிள்ளையொன்றுதான் அந்த பிள்ளை யிறந்துபோய்விட்டது யெனக்கு புத்திரசோபமாய் யிருப்பது அதனாலே நான் அக்கினியில் விழும்போது நீவந்து தடுக்கிறபடியினாலே உனது புத்திரான் யிறந்துபோனால் உன்னுயிர் மடிவதில்லையென்று யெனக்கு சத்தியம் செய்யும் பிள்ளாய் ராஜனே,

அர்ச்சுனன் சொல் கவி.

இப்போநீர்பாரும்சுவாமி யிந்திரர்தேவர்சாக்ஷி
கொப்பனயென்அண்ணன்தம்பி குமாரர்களிறந்தாலுந்தான்
விர்ப்பிடித்திரந்தபோதில் வேந்தனுன்மடிவதில்லை
தப்பில்லாசத்யம்தானே தர்மர்முன்போவோம்வாரீர்.

வசனம்.

கேளும் பெரியோரே அப்படி புத்திரமித்திரர்கள் யிறந்துபோனாலும் நான் மடிவதில்லை அந்தப்பிரகாரம் நான் சத்தியம் செய்துக்கொடுத்தேன் யினி நீர்போய் வாரும் சுவாமி,

அர்ச்சுனன் சொல் வசனம்.

வாரும் சுவாமியினியென் றமையனார் முன்பினை போகலைப் பாரும் கிருஷ்ணமூர்த்தியே.

அர்ச்சுனன் தருமரிடம்வரும் தரு.

சத்யகுண அருச்சுனர் தானிப்ப கிருஷ்ணனுமாய்
வெற்றிபெற்றமார்களும் வீரருடனடந்தார்
வேதியர்க்கு அர்ச்சுனர் வெகுவாய்வார்த்தையுரைத்து
மாதர்மராஜர்முன்பு பார்த்தீபனும் நடந்தான்
கோவிந்தன் மாயகிருஷ்ணர் குணக்கலக்கைத்தி
குவலையமுனைக்கே கூடியேநடந்தார்
சத்தம்புலம்புரைதை யுத்துக்கோரதப்படி
சகிதுதோனியங்களகே தான்தொனிக்கவே
மைந்தனிறந்தசேதி மன்னனறிந்திடாமல்
மகிழ்கொண்டாடியே வாருடன் நடந்தார்.

பொது கவி.

இப்படிகிருஷ்ணதேவர் யிதங்கள்செய்யுங்காலே
விர்ப்பிடித்தசன்தானும் விதம்விதகுறிகள்கண்டு
சர்ப்பனையிதென்று சுவாமி சந்தேகமாகுதிங்கே
சொப்பனயிர்த்தாரென்றாய் கூருவீர் கூருவீரே.

வசனம்.

சுவாமி யிதென்ன ஆச்சரியம் பாடிவீட்டை நோக்கி வரும் போது மிகுந்த சத்தமாயிருப்பது அதையறிந்து சொல்லுமையா சுவாமி

சுபத்திரை சொல் புலம்பல்தரு.

என்னபாவம்செய்தாயோமகனே யிந்தரணகளந்தன்னில்
எமதூதரைப்போல வந்தசூழ்ந்தாரோ
உன்னுயிரைவாங்க வந்துவளைத்தாரோபாலா அப்போ
வென்னையினைத்தாயோ அங்கப்பதரிபேஅழுதாயோமகனே
பன்னகசயனன்மருகனாக்குதே அய்யய்யோபாவியென்
அங்கமெல்லாந்தகன்றே னென்மணிபோலா உந்தன்
கையுழகையும்போளியும் காண்பதெப்போது. (என்ன)

துரோபதை புலம்பல் தரு.

பாதகிஇனசெய்தபாவமோ நான்யென்னசெய்வேன்
பகைவருன்னைமடித்தாரோ மகனே
கோதையாரும் வாதைப்பட்டிட வுன்னைவினைத்து
குவலயமன்னர்கள் வீரம்பேசிட (சுதுன்)
குண்டுதேமனம் வண்ணமாயிதிலேன்
அண்ணன்கிருஷ்ணனை யின்னம்காண்கிலேன் (பாதகி)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

என்னமாயமோயிது யென்றனிமைச்சஞ்சலமுதே
எத்தன்கேசுமுகனையாய் இனைத்துவாடுதே சகுண்
யெப்படியோயிது சர்ப்பனையரியேன்
தப்பிதமாயெவர் சகிரகருமைத்ததே (யென்ன)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்தரு.

மாயமில்லைதான்அர்ச்சுனனே மகிழ்ந்தவார்த்தைதான்
செயதர்மருமிதோ கீர்ப்புதரியாயோ
தின்னிலத்தம்பிமார் மன்னவிருக்குறார்
அன்னீதமொன்றும் மரியாமல்பேசிர் (மாயமி)

சுபத்திரை புலம்பல் தரு.

பெற்றவயர்பத்தியெரியுதையோ பென்னுயிர்போகாமல் பலியோவி
யென்னைப்போல யாருமில்லையே அயபோமகனே
புத்திரனையுன்னைவளர்த்த கொடுமையோடா அடபாவா
பேருலகிதனைப்போலே யாருமில்லையோமகனே (சுரு)
கற்றகல்வியும் வெற்றிபெலனால்
வெத்துமெசால்ல யெவனாலுமில்லையே (பெற்)

துரோபதை சொல் தரு.

சந்திரகுலத்தாரணர்த்ததே சீமைத்தனின்பு
சதிகளாகிய பழிகள்சேர்ந்ததே

தொண்டுசெய்தரியன் தன்னைநீவிரிட்டடிக்க
வுன்னடிபோரில் கண்டுபயந்தாரோ (சரு)
கண்டுமேவிமனம் வந்து அழைத்திட
மண்டிசெய்தாரே பன்னிவ்பாண்டவரோ (சந்தி)

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

உத்தப்பாரும் அதுவென்று யோனைகேட்குதே
புத்திரோ அல்லதுசுவாமி மைத்துனரேசபரிபேன் (சரு)
வெத்திபெருங்குல முத்திமுமபோர்ச்செதோ
சத்துருமவரால் சுசாங்குலைந்ததோ (உத்த)

கிருஷ்ணமூர்த்திசொல் தரு.

ஓசைகேட்குதென்ராய்மைத்துனரே உரிதிவில்லையோதான்
பாசபந்தங்கள்கன்றாய் பகர்ந்துபாரும்நீ (சரு)
பதருமோயிக்க யுத்தகளத்தில்
யெத்தனையோவிதம் சத்துருவாதைகள் (ஓசை)

சுபத்திரை புலம்பல் தரு.

உன்தகப்பன்மார்கண்டால் உயிரைவிடுவாரே
மற்றராஜர்கேழ்விப்பட்டால் மடிவாரேயென்றுசெய்வேன்
கனையும் வில்லுமுனையும் குலைந்தபோதுபெக்கள்
கருத்தில்வினைத்துகளத்தில் மாண்டாயோ அய்யோமகனே
கைவண்ணமாயுன்னை நாராயணனுன்னைமும்
கைவிட்டவாருபோ லாய்விட்டதோபாலா (உனத)

துரோபதை புலம்பல் தரு.

மன்னவரின்னம்வாவுங்காணனே உன்னைக்கொண்ண
மாபாவிபைவாட்டிப்பொடியாய் போட்டப்பரேனோ
கர்ணன்சயிந்தன் துரோணன் சகுனிபாவிதுரியன்கூடி
குதுசெய்திட காலமர்ச்சதே (சருன்)
பார்த்துமன்னவர் சேர்த்துபோடிட
கார்த்திருந்தபர் சேர்த்துவாட்டிட (மன்ன

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

தேவிமார்களும்வாசவ சிரியமுகுமார்
ஆசிக்குலையுதேயெக்கனுயிர் அலைந்தவாடுதே (சரு)
ஆச்சரியமாயிப்போ போர்சுகேதபுத்திரன்
ஈசன்பாதகினை யெப்படியாகுமோ (தேவி)

கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல் தரு.

வேகமாகத்தம் பீட்டுபொட்டிநார்
சோகமாகவருகுமுன் தர்மரிடமிக்காடினார் சரு
சந்திரனுமபி மன்னன்வீரக்கசொல்
எந்தனையானதை கிருபனுமகரிய (வேகமா)

பொது வசனம்.

இப்படியாக அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணமூர்த்தியும் ரதத்திருப்பி சபையில் வந்தவுடனே சுபத்திராதேவி துரோபதாதேவியும் கிருஷ்ண அர்ச்சுனர்களைப்பார்த்து புலம்புகிறவிதங்காண்க.

சுபத்திரை சொல் கவி.

அலரியேவிருந்தான்காலின் அம்புலமாகத்தானே
கிலைபெருமைசந்தன்மான நீதியோயுக்கள்தர்மம் [சேர
பலமெல்லாம்போச்சேமரம்பன் பார்த்துகார்த்தனுயும்போச்
சிலைவிபெக்கள்நாதா நீயினிக்கென்னசெய்வேன்,

வசனம்

கேளுமையா சுவாமி யென்பிராணநாயகரே யெமதுகுலபுத்திர சிகாமணியாகிய குமாரனை பரிகொடுத்து உகைாளயென்னக்கொண்டாதனே யென்னசெய்வேன் சுவாமி பிராணநாதா.

அர்ச்சுனன் சொல் கந்தார்த்தம்.

அரிமூலாதாரனேசோதி அம்பலமேய்செய்தாய்பாவி
இரிலோகம் வரப்பிரசாதி

அர்ச்சுனன் சொல் தரு.

நீங்கோ துரியன்செய்த பாங்கோ யென்மனது
யேங்கிநீயும் அங்கப்பாலகா
ஆங்கென்மன துகலங்குதே யென்றுசெய்வேன்
போங்காலமோவுனக்கு புத்திரசிங்கமோ (நீங்கோ)

வசனம்.

அரிகரி ஆதிமூலமே யிப்படிக்கி யென்குமாரகன் மடியவும் உமது சித்தம் துணிந்ததே நான் முன்பு சொல்லிய வார்த்தையை தடுத்து அழைத்துவந்தபடியினால் பாவியாகிய யென்பகையாளி துரியோதனாதிகள் மடித்துவிட்டார்களே யென்னசெய்வேன் தெய்வமே

பொது வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அர்ச்சுனமகாராஜன் புத்திரசோகத்தினால் மூர்ச்சையாய் கீழேவிழ அதைசுபத்திரையும் துரோபதாதேவியும் கண்டு விஜயனையெடுத்து மடிமீதில் வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய அஸ்தங்களினாலே துடைத்து புலம்புகிறதைக் காண்க.

சுபத்திரை புலம்பல் தரு.

அய்யோமன்னவா குறையென்செய்குவேன் பிராணநாயகா
அய்யோதெய்வமே அம்பலமாகின்றேன் அய்யோபாலகா
தங்கவர்ண்ணமுகங்கள் சோர்ந்துவாடுதே
பிராணநாதர்க்கு தெய்வமே
சரீரங்கள்வியர்த்து சோருதேன்னசெய்வேன்
யெப்போது விழித்திடாத நெஞ்சமேபிராணநாதா அய்யோ
யிளஞ்சிறுமகனால் வாடலாச்சுதே (அய்யோ)
மங்கைமார்களுக்குகந்த மணவாளரே அய்யோதெய்வமே
மடிந்தாலும் முகம்பழுதாகுமோ
திருமுகம்மலர்ந்ததென்ன சுந்திரநாதரே
இக்கதியோராகின்றேன் தெய்வமே (அய்யோ)

வசனம்.

அய்யோ தெய்வமே யென்பிராணநாயகர் புத்திரசோகத்தினாலே மூர்ச்சையடைந்தாரே யென்னசெய்வேன் தெய்வமே.

அர்ச்சுனன் புலம்பல்.

என்னுயிர் மடிப்பதேதிகைப்பாய் சுபாமீ
யினிபிராணனிருக்காது மீதனம்
தன்னைப்போலே காலையைப்பரிகொடுத்து
யின்னிலமாள்வது யேர்க்கா துவுலகை (சருள்)
யென்னுயிர்மாய்ந்தே மன்னவன்மடிந்திட
இனமதுபெருகுதே ரோமையடித்திட (என்ன)
ஆங்கென்று அங்கம்பதறுதே கோபம்
அனல்போல்பெருந்துதியக்கள் மீறுதே
வேங்கைப்போலவேயுகன் விண்ணுலகில்போக
பாங்காகவுலகாள பட்டப்பாடுதாதோ (சருள்)
படையுடன்மன்னரை பொடிபடசெய்குவேன்
திடம்கொண்டோரை மடிபடசெய்வேன் (என்ன)
எப்போமகனைகண்டால்காணுவேன் சிவனே
யெதிர்ப்படிகளுயிர் வாங்குவேன்
கொப்பரைகெப்போவே கொதிக்குதேயென்மனம்
சர்பனைசெய்தாரே சண்டாளபாவிகள் சருள்
சயித்தவன் ஜெருனியை வாரியேயடித்து
சதிசெய்த துரோணரை விரிடவடித்து (என்ன)
அய்யோபாவிகள்செய்தமோசமோ குலம்
அரியாமுடிவதிது நாசமோ
வையகமாகைக்குலம் வங்கிஷங்கள்போச்சுதே
வைப்புரவக்கொடியோன் பழிகாரகர்ணனாலே (சருள்)
பறைத்திடதுரியனை மிதித்திடக்கோபம்
சிதைக்குதேயென்மனம் சீரியேதாபம் (என்ன)

அர்ச்சுனன் சொல் கவி.

ஆதியென்ற பரனைமுன்னே வந்துநின்று
அபயஸ்தம்தந்தபொருள் கரியமாலே

சோதியில்வேலை யென்றான்பாக
அன்னையடிவேகப்பின்னை திருவைகூர்ந்து
பாவியாளந்தனுக்காய் அக்னிமூட்டி
பதிகனத்தில் மடியத்தான் விதித்தாய்சுவாமி
தன்னிலேயன்னைவிட்டா தருணந்தேவா
தந்தையென்னேயன்பாதம் போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

கேளும் நாராயணமூர்த்தியே யென்னிக்கீன புத்திரசோகம் தாங்கமாட்டாமல் நான் இந்த பூமியிலிருந்து அரசசெய்யமாட்டேன்; இதோ அக்கினியைமூட்டி அதில்விழுந்து இறந்துபோகிறேன் சுவாமி.

அர்ச்சுனன் புலம்பல் தரு.

என்னபாவஞ்செய்தேன் இவ்விதிவந்திட
என்மகனே பாலா இப்போ
என்னுயிர்மடிந்திட எழுகிறேன்பிரம்மனும் ஆதிமூலமே
சூரசர்களுடம் நீக்க வாழ்ந்திருந்தோமே மகனே பாலகா
நாகவக்கொடிபோல் நானும் இருக்கலானேன் ஆதிமூலமே
அப்போதடித்திடும் அனல் வல்லவமொழிசொன்னார் மகனே பாலா நீயும்
இப்போதுமடிந்திடும் அன்னமும் குளிர்ந்ததோ ஆதிமூலமே
பழிக்காதவன் பதினாலு பக்கம் [illegible] நீயடியமகனே செல்வமே
பழியதுவாங்கியே பகையைமுடிப்பதெப்போ ஆதிமூலமே
வீரமும்தீரமும் வில்வித்தைகளும் செல்வமே மகனே
விருதுகள்நீங்கிட வேடிக்கைபார்க்கவோ ஆதிமூலமே
அம்பலவாணனும் அபிமன்னபாலகா செல்வமே மகனே
ஆவிப்பதிட அனலில்விழுகிறேன்பார் ஆதிமூலமே

பொது கவி.

இனியென்னவுயிர் இல்லாது இறப்பதுசிசமேயென்று
கனிவுடன் அக்னிமூட்டி காண்டீபவிசையபூபன்
அனலில்தாய்மடிவேனென்று சொல்லியேயெழுந்தபோது
மனுமுறைமறையோன்வந்து மறித்தவரேதுசொல்வார்

வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக அர்ச்சுனமகாராஜன் அக்கினியைமூட்டி அதில்விழுந்து இறந்துபோவேனென்று யெழுந்தபோது முன்வாக்குதத்தஞ்செய்துபோன இந்திரனை கிருஷ்ணமூர்த்தியவர் நினைக்க இந்திரன் மூன்போலவே பிராமணரூபமாய்வந்து தனஞ்செயனை மறித்திருவிதம்காண்க.

பிராமணன் சொல் தரு

பார்த்திபா நில்லும் யென்வார்த்தைக்கிப்போ பதில்சொல்லும்
சரிபோகுமக்கிது சத்தியஞ்செய்தாயே
பரிகாசமாய்விடும் பகருதே விஜயனே (பார்த்தி)
அப்போதுவார்த்தையெந்தனுக்கு செப்பிடபார்த்தேன்
தப்பிதமாகிவிடும் தனஞ்செயபூபனே
செப்பினேன்உன்னது நற்படியாகுமோ (பார்த்தி)

பிராமணன் சொல் கவி.

வாருமே விஜயபூபா மன்னவாசரியிதாமோ
சீர்பெறவெனக்குசொன்ன நிலையதுவெயதேகபோச்சே
சபதங்கள்செய்து உயிர்தனிலக்கப்பாரோய்
பாறனுதயாளவீரா காலம் பகையெலாமொழிந்தபோமே

வசனம்.

கேளும் அர்ச்சுனமகாராசனே நீ தீயில்விழுந்து இறந்துபோவது சரியல்ல நீயெனக்கு முன்புசொன்ன சத்தியம்தவறிப்போகும் ஆகையால் உன்மகன் தலையைவெட்டினவன் சிரசைவெட்டுகிறேன் யென்று சபதஞ்செய்துகொண்டால் அது சாமர்த்தியமாகும் மகாராஜனே

அர்ச்சுனன் சொல் கவி

இப்போதுசொன்னவாக்கு பெற்றுதான்கொண்டேன்சுவாமி
கொடியனைமகனைக்கொன்ற கொடும்படைவீரந்தன்னை
தப்பில்லாமல்சண்டை அவன்தலையைக்கொய்யாவிட்டால்
இப்படிநீயென்மானே யெல்லாரும்சாகுதாமே.

வசனம்

சேனைமையாகசுவாமி உமது வரத்தின்படியே சகலபதிநாளம் நான்சண்டையிலே யென்மகனைகொன்றபழிக்காரனுகிய சயித்தவனைகொல்வது நிச்சயம்தான் அப்படிகொல்லாவிட்டால் இப்படிக் கிளையிட்டமுன்பிறப்பது நிச்சயம்தான் இதற்கு தேவர்களும் இந்தசபையிலுள்ளபேர்களும் சாக்ஷியாகவிசம்தானையாகசுவாமி.

பொது கவி.

அப்படிவிஜயன்கூற அனைவருங்காதில்கேட்டு
தப்பிலாநடக்குமென்று அவரவர்ஸ்தானம்சேர்ந்தார்
சற்படியுடனேவாழ்க நாடெங்கும்செழித்துவாழ்க
செப்பினேற்பாடினோர்கள் திருத்தம்செய்தவர்கள்வாழி

மங்களம் தரு.

மங்களம், மங்களம், விஷ்ணுமங்களம், மங்களம்,
மங்களம், தெசரதவு மைந்தன்ராமனுக்கும்
மகாபாவனுக்கும் மாதுசீதாதேவிக்கும் (மங்களம்)

பதிமூன்றும்போரென்னும்,

அபிமன்யுன் சண்டை நாடகம்.

முற்றிற்று.